

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

51.-53. ČÍSLO / XXIII. ROČNÍK

24 Kč • 1,10 €

20., 27. PROSINCE 2015, 3. LEDNA 2016

Z obsahu:

Spása, kterou zjednává víra, proměňuje svět

Homilie Svatého otce Františka

- strana 2 -

Svatý Petr Kanisius - „otec katechismu“

P. Gottfried Egger OFM

- strana 6 -

Suma o darech svatého Josefa (9)

Isidoro Isolani OP

- strana 8 -

Vánoční pastýřský list

Mons. Jana Graubnera, arcibiskupa olomouckého

- strana 9 -

Ježíš je skutečný Syn Boží

Prof. Dr. Georg May

- strana 12 -

Vánoční příběh naší doby

- strana 14 -

Bůh nepřišel

v moci a slávě

Mons. Andreas Laun

- strana 16 -

Svatí nepadají z nebe

- strana 18 -

Materství a dětství

Andreas Hirsch FSSP

- strana 21 -

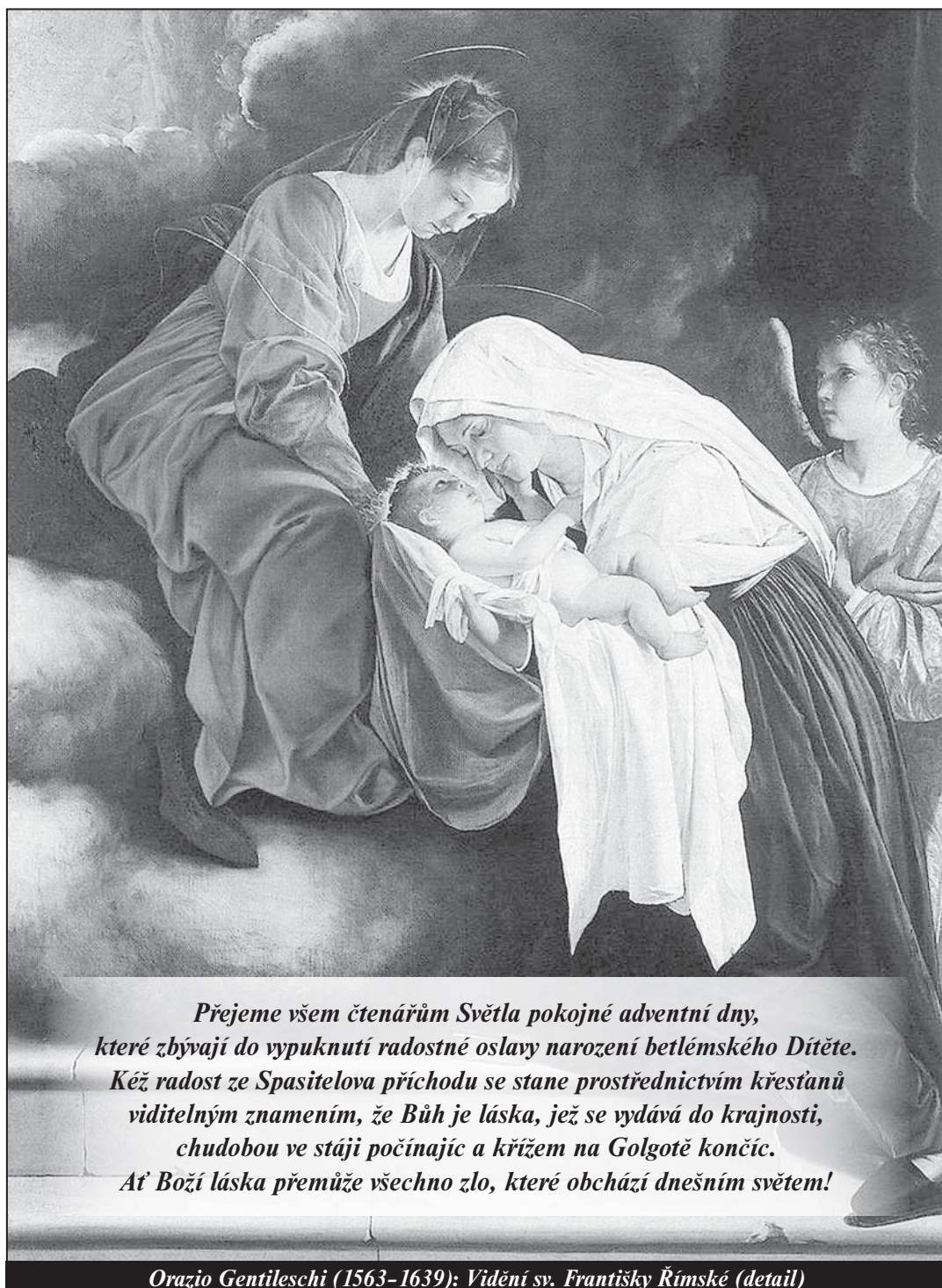
Dopis ženě k svátku

Zjevení Páně, jak adorovat děťátko Ježíše a nabízet

Mu zlato božské lásky

Sv. Jan z Avily

- strana 23 -

*Prejeme všem čtenářům Světla pokojné adventní dny,
které zbývají do vypuknutí radostné oslavy narození betlémského Dítěte.
Kéž radost ze Spasitelova příchodu se stane prostřednictvím křesťanů
viditelným znamením, že Bůh je láska, jež se vydává do krajnosti,
chudobou ve stáji počínajíc a křížem na Golgotě končíc.
Ať Boží láska přemůže všechno zlo, které obchází dnešním světem!*

Orazio Gentileschi (1563-1639): Vidění sv. Františky Římské (detail)

Spása, kterou zjednává víra, proměňuje svět

Homilie Svatého otce Františka při mši svaté 30. listopadu 2015
na stadionu Bangui ve Středoafričské republice

Slyšíme-li první čtení, může nás nadšení a misionářský dynamismus svatého Pavla udivit: „Jak milý je příchod těch, kdo zvěstují dobré věci!“ (Řím 10,15) Pro nás je to pobídka, abychom vzdali díky za dar víry, kterou jsme obdrželi od těchto poslů, kteří nám ji předali. Je to také pozvání k úžasu nad misijním dílem, které poprvé – a nebylo to tak dávno – přineslo radost evangelia do této milované středoafričské země. Je dobré – zvláště ve svízelných dobách, kdy nechybějí zkoušky a utrpení, budoucnost je nejistá a pocítujeme únavu a obavu, že to nezvládneme –, je dobré shromáždit se okolo Pána, jako to děláme dnes, a tě-

šit se z jeho přítomnosti, nového života a spásy, kterou nám nabízí jako *druhý břeh*, na který se máme vydat.

Tímto *druhým břehem* je zajisté věčný život, nebe, kde jsme očekáváni. Tento pohled obrácený k budoucímu světu byl vždycky oporou pro odvahu křesťanů, těch nejchudších a nejmenších na jejich pozemské pouti. Život věčný není iluze, není to útěk ze světa; je to mocná skutečnost, která nás volá a zavazuje nás k vytrvalosti ve víře a lásce. Avšak bezprostřednější *druhý břeh*, kterého se snažíme dosáhnout, je spása, kterou zjednává víra a o které mluví svatý Pavel; je to skutečnost, která proměňuje už naši pří-

tomnost a svět, ve kterém žijeme: „Ten, kdo věří z hloubi srdce, stává se spravedlivým.“ (srov. Řím 10,10) Přijímá život samotného Krista, který jej uschopňuje milovat Boha i bratry novým způsobem do té míry, že dává zrod světu obnovenému láskou.

Děkujeme Pánu za jeho přítomnost a sílu, kterou nám dává v každodennosti našeho života, když zakoušíme fyzické či morální utrpení, bolest, žal; za činy solidarity a štědrosti, ke kterým nás uschopňuje; za radost a lásku, kterou vyznařují naše rodiny, naše komunity i navzdory občasně ubohosti, násilí či strachu

Dokončení na str. 7

Spása! Toto jediné slovo by mohlo vyjádřit obsah Vánoc a přípravného období – adventu. Neexistuje žádný jiný důvod Ježíšova příchodu na tento svět v těle betlémského Dítěte. Vezmeme-li pak do důsledku katolickou víru a smysl lidského života zde na zemi, pak se nám opět nabízí: spása. Není nic důležitějšího a vznešenějšího, než dosáhnout ve spojení s církví skrze svůj duchovní boj věčné spásy své duše. Žijeme zde na zemi pro nebe...

O co vznešenější cíl, o to více obětí si žádá. Nádherně je to vidět na životě svatých manželů Martinových. (str. 18–20) Ale kde je láska spojená s obětí, tam je i Boží milost a radost v srdci z lásky navzájem darované. Letošní svatořečení rodičů sv. Terezie z Lisieux je prorockou výzvou nejen pro katolíky, ale i pro celý svět. Ačkoliv dění kolem synody o rodině a další dění v katolické církvi i ve světě vzbuzuje v mnohých lidech oprávněné obavy, nemusí to nutně znamenat, že veškeré naděje pohasly. Náš boj se zlem ještě neskončil a nikdo dopředu netuší, jak bude pokračovat. To však víme s jistotou: Boj proti satanovi trvá spolu s tímto světem, i když satan bude na nějaký čas spoután řetězy, ale pak znovu rozvázán (srov. Zj 20) – kdy to bude, zná jen Bůh. Do úst se tak přímo vnucují slova sv. Zélie Martinové, když reagovala na svoji smrtelnou

Editorial

nemoc: „Chci využít všechny dny.“ K čemu? Pro vybojování spásy duše své i druhých lidí. Zamysleme-li se nad životem rodiny Martinových a nad plody jejich života spojeného vroucí láskou s Bohem, najdeme v něm vše, co je potřeba pro záchranu člověka a pro dosažení jeho konečného cíle pozemské pouti – nebe. Někdo může sice namítnout, že tehdy se žilo jinak. Ale jde-li o vztah k Bohu a z toho pramenící důsledky pro každodenní život, je to v dějinách spásy pořád stejné; jen člověk si myslí, že je stále třeba vymýšlet nové přístupy, hledat nová vyjádření svého vztahu k Bohu a k lidem, že je třeba přehodnotit to či ono. Ztrácí tím však čas. Setkání s Pánem je blízko a život je krátký – jednou se budeme před Bohem zodpovídat za každý den svého života, i ten promarněný... Život s Bohem není složitý, je velmi jednoduchý, i když ne snadný – to jen my si jej komplikujeme. Jde o jediné: o lásku, která sama vede člověka v každém jeho myšlení a konání. A v tom je příkladem a hlasitými proroky doby rodina Martinových. Kdyby takových rodin bylo více i dnes, nevypadal by svět jinak?

Toto dvojčíslo Světla nabízí také mnoho jiných textů pro povzbuzení či nasmě-

rování v cestě ke spáse. Při jejich četbě můžeme přemýšlet o tom, jaká byla naše adventní příprava na příchod betlémského Dítěte a jak prožíváme dobu oslavy Spasitelova narození. Je-li naše láska k Ježíši a víra opravdová, pak nás nemůže vést k ničemu jinému, než že spolu s mudrci padneme na kolena (ba i na tvář) a pokloníme se Králi, který dává člověku vše, co má – vlastní život.

* * *

Milí čtenáři, jsme rádi, že jsme spolu s Vámi mohli projít dalším církevním i občanským rokem. Nebyl to rok jednoduchý, a tím nemyslím naši práci, nýbrž dění v církvi i ve světě. V dějinách však najdeme mnoho podobných dnů a let. Člověk těžko posoudí, kdy bylo nejhůř. V každém případě satan zuřivě bojuje na všech možných frontách, jako by to byl jeho boj poslední. Je-li tomu tak, pak je třeba být připraven na konec – v každém okamžiku. A není-li to boj poslední, o to více je nutné žít a konat v milosti posvěcující – pro záchranu světa, ale také proto, že náš osobní konec může nastat kdykoliv. V úsilí o spásu nechť nás všechny i v následujícím roce provází Boží milost a mocná ochrana a pomoc Matky Boží Panny Marie!

Daniel Dehner

Ještě dříve, než budeš slavit narození Božího Syna, můžeš spolu s Marií nahlédnout, jak Duch Svátý řídí lidské kroky, aby je přivedl na místo, kde pro ně připravuje své zázračné dary. Přijímáš-li toto pozvání, ponoř se s jeho pomocí do posvátných čtení a přenes se v duchu do městečka Nazareta.

V těch dnech se Maria vydává na dalekou cestu za svou příbuznou. Které jsou to dny? Dny, které následují krátce po onom okamžiku, kdy pokorným souhlasem otevřela své panenské lůno Ježíšově zázračné přítomnosti.

Maria se stává živým stánkem živého Boha, vzácnějším než všechny zlaté nádobky, které ho kdy budou přechovávat. Čistá a pokorná *služebnice Páně* cítí naléhavou potřebu posloužit svému Hostu, aby ho donesla tam, kde na něho toužebně čekají. Je to láskyplná mateřská služba, které už zůstane věrná až do konce časů. I ty patříš k těm, které tak navštěvuje, a přináší ti s láskou svého Syna.

Doprovod' Marii na její dlouhé pouti. Cíl je daleko, cesta k místu *vysoce v horách* je také náročná. Ale když se jedná o to, posloužit Bohu a bližním, mladička poutnice nedbá námahy a neúnavně *spěchá* k Alžbětě.

Kráčí lehce jako laň, neboť její srdce překypuje radostí. *Jak líbezná je, když po horách jdou nohy, jež nesou dobré poselství a ohlašují spásu.*⁽¹⁾ Každý její krok je novým veršem nekončící písně chvály velkému Bohu: *Dobré je chválit Pána, tvé jméno oslavovat zpěvem, Svrchovaný. Působíš mi radost svými činy, veselím se z díla tvých rukou.*⁽²⁾ Čím zřetelněji cítí, jak je *nepatrná*⁽³⁾, tím větším úžasem ji naplňuje skutečná přítomnost toho, *kteří je mocný*, tím větší je její radost z *velkých věcí*, které jí učinil. Opravdová radost je sestrou pokory a úžasu; do srdce, ve kterém se rozhostila pýcha, taková radost nikdy nezavítá.

Mariina radost je však něco mnohem více než jen štěstí jedné prosté nazaretské dívky. V jejím velkodušném srdci již *jasají všechna pokolení*, která díky plodu jejího života Bůh *nasytí dobrými věcmi*. Zpívej se svatou Pannou její vděčnou chválu Pánu a v upřímné radosti zapomeň na únavu z cesty, protože jako ona poznáš, že *radost z Hospodina je tvoje síla*.⁽⁴⁾

Maria přináší Ježíše tam, kam ji vede Duch, a všude, kam přichází, sama

Velká setkání

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Jak to, že ke mně přichází matka mého Pána?

moc Nejvyššího ji už připravuje místo. Vstup spolu s ní v tiché účtě do Zachariášova domu. Slovy, která zazní z Alžbětiniých úst, ti Duch Svátý znovu výmluvně připomene, koho to doprovázíš. Poslouchej dobře a uč se od Alžběty, jak máš její prorocký pozdrav přednášet své nejvznešenější Paní.

Požehnaná mezi ženami a požehnaný plod života tvého!

To nejsou pouhá slova ani lichočení, to je zpráva o zázraku a vyznání víry v tajemství, které převyšuje všechno pomýšlení. Kdykoliv ta slova vyslovuješ, říkej je s oním Alžbětiniým vyznáním, plným pokorného a vděčného úžasu. *Jak jsem si zasloužila, že matka mého Pána přišla ke mně?* To je úžas, který tě zaplaví jen pod vlivem Ducha Svátého a který odpovídá úžasu, s jakým i Maria *velebí Hospodina*. Nemůžeš se jí lépe zavděčit, než když sdílíš její vědomí, že Bůh na nás shlíží, ačkoliv jsme si to nezasloužili, neboť jsme jen *nepatrní služebníci*. To je důvod, proč Maria tento pozdrav tak miluje, proč ho touží slyšet z tvých úst třeba padesátkrát, i sto padesátkrát: protože těmito slovy nejen chválíš Boží Matku, ale v ní a spolu s ní velebíš Nejvyššího za *veliké věci, které nám činí jeho milosrdenství*.

Ale je tu ještě další důležité Alžbětino svědectví. Při této návštěvě se nesetkávájí pouze dvě svaté příbuzné. Těto slavnosti se účastní také požehnané plody jejich života. Již při prvním Mariině slovu Alžbětino dítě *radostně zaplesá* v jejím lůně. Ježíš, který chová takovou lásku k maličkým, bude je brát do náruče a žehnat jim,⁽⁵⁾ setkává se dnes obdivuhodně s dítětem, *kteří půjde před jeho tvář připravit mu cestu* a které svou radost z oblažujícího setkání projevuje v matčině lůně tak zjevně a živě.

Skloň se pokorně před tajemstvím a darem života i před Tvůrcem, který chová lidskou osobu v mateřském lůně v takové účtě, že za ní posílá svého Syna v lůně svaté Panny, aby Předchůdce svou

Liturgická čtení

1. čtení - Mich 5,1-4a

Toto praví Hospodin: „A ty, Betléme efratský, maličky jsi mezi judskými rody, z tebe mi vyjde ten, který bude vládcem v Izraeli, jeho původ je od pradávna, od věčnosti. Proto je Hospodin opustí až do doby, kdy rodička porodí; potom se zbytek jeho bratrů vrátí k synům Izraele. Bude stát a pást v Hospodinově síle, ve velebnosti jména Hospodina, svého Boha, oni pak budou požívat míru, neboť jeho moc se rozšíří až do končin země. On sám pak bude pokojem.“

2. čtení - Žid 10,5-10

(Bratři!) Když Kristus přicházel na svět, řekl: „Dary ani oběti jsi nechtěl, ale připravils mi tělo. V celopalech a v obětech za hřích jsi neměl zálibu. Proto jsem řekl: ‚Tady jsem, abych plnil, Bože, tvou vůli, jak je to o mně psáno ve svitku knihy.‘“

Po prvních slovech „dary ani oběti, celopaly ani oběti za hřích jsi nechtěl a neměl v nich zálibu“ – a přece to všechno se obětuje podle Zákona – hned dodává: „Tady jsem, abych plnil tvou vůli.“ To první ruší, aby ustanovil to druhé. A touto „vůlí“ jsme posvěceni obětováním těla Ježíše Krista jednou provždy.

Evangelium - Lk 1,39-45

V těch dnech se Maria vydala na cestu a *spěchala* do jednoho judského města v horách. Vešla do Zachariášova domu a pozdravila Alžbětu.

Jakmile Alžběta uslyšela Mariin pozdrav, dítě se radostně pohnulo v jejím lůně. Alžběta byla naplněna Duchem Svátým a zvolala mocným hlasem:

Dokončení na str. 8

přítomností posvětil. Pros spolu s nejsvětější Matkou za všechny lidské plody, kterým nemá být dopřáno, aby se radovaly, protože nenašly lásku a přízeň a hrozí jim nemilosrdná smrt. *Bože zástupů, shlédni na révu, kterou tvá pravice zasadila, ochraň výhonek, který sis vypěstoval, zachovej ho naživu, a budeme velebit tvé jméno.*⁽⁶⁾

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ Iz 52,7; ⁽²⁾ Ž 92,2.5; ⁽³⁾ Lk 1,48;

⁽⁴⁾ srov. Neh 8,10; ⁽⁵⁾ srov. Mk 10,16;

⁽⁶⁾ srov. Ž 80,15-16.18-19

Ó-antifony (2)

21. prosince – pátá Ó-antifona

„Ó Východe, jase věčného světla a slunce spravedlnosti: přijď a osvět' ty, kdo žijí v temnotě a ve stínu smrti!“

(O Oriens, splendor lucis aeternae, et sol justitiae: veni, et illumina sedentes in tenebris, et umbra mortis!)

V této antifoně je nejkrásněji charakterizován vánoční okruh.

„Kdysi jste byli tmou.“ (Ef 5,8): Tmou, noci, smrti, strnulostí, neplodností, chaosem. Chybělo světlo, chybělo všechno, chybělo slunce. Ono budí život, ono dává věcem lesk a krásu, podobu a barvu, ono propůjčuje růst a plodnost, ve fyzickém, jakož i v duchovním životě lidí.

Ubohé lidstvo, sobě ponechané, sedí v noci a ve stínu smrti, v noci omylů, v mučivých pochybnostech, nejistotě, v mravním pochybení, ve vině, v zoufalství, v obrovském strachu před smrtí, před tím, co má přijít, v noci největšího vnitřního útla-ku a nouze.

Odkud? Kam? Proč? K čemu je život, utrpení, smrt? Žádná odpověď. Jenom nerozluštěná hádanka. Noc pohanství nevíry, života bez Krista. Člověk se pokusil o všechno, aby rozluštil hádanku, přinesl největší oběť, vykonal největší úsilí: uctívání zvířat, hadů, lidské oběti, sebeobětování, sebemrzačení, askeze

až k úplnému odmítání světa, mysticismus až k úpadku ducha, k zatemnění rozumu. A stále žádné řešení, žádné světlo, žádný klid, žádný mír! Chybí slunce, světlo, Kristus.

Jedno je slunce, Vykupitel, kterého očekáváme: „Já jsem světlo (slunce) světa.“ (Jan 8,12) Světlo světa skrze svatou víru, kterou zasadil do duše On, svým slovem, kterým nás učí, svým příkladem v jeslích, v Nazaretě, na kříži, ve svatostánku. Svou milostí, kterou zahaluje naše duše jako světelným závojem, svojí svatou církví, kterou nám dal. Ve světle tohoto slunce je všechno jasné, máme nové poznání, opravdu jisté poznání o našem „odkud a kam“, o našem Bohu, milujícím Otci, který na nás hledí jako na svoje děti, podle toho s námi jedná a povolává nás k tomu, abychom s Ním žili svůj život a užívali si jej. Nové poznání o malé hodnotě věcí lidských, pozemských, statků světa a světských požitků. Nové poznání o smyslu práce, utrpení, protivenství, o smyslu života s Kristem, o životě skrytém, pokorném, ukřižovaném, o našich bližních, bratřích Kristových a dětí Otce v nebesích.

„Ale nyní jste světlo v Pánu.“ (Ef 5,8) V církvi svaté se nám zjevilo „to světlo“, o prvním svátku vánočním, o dni svatého křtu, denně ve mši svaté, v přijímání Eucharistie, ve všech osvěceních, oslove-

ních, podnětech milosti. Jak musíme děkovat! Jak mnoho také litovat! Jak mnoho se musíme také ještě proměňovat ve světle východu Kristova slunce! Ve světle víry, v pohledu na jeho ruku a vedení, na jeho prozřetelnost a poslání. „Světlo v Pánu“ dokonáme, až jednou budeme jím při jeho druhém příchodu přivedeni k Otci. Pak budeme, zahaleni do světla, „zářít v království Otcově jako slunce“ (srov. Mt 13,43). Dni světla, přijď brzy!

22. prosince – šestá Ó-antifona

„Ó Králi národů, toužebně očekávaný, ty jsi nárožní kámen, který spojuje Boží lid vjedno: přijď a spas člověka, kterého jsi utvořil z hlíny!“

(O Rex Gentium, et desideratus earum, lapisque angularis, qui facis utraque unum: veni, et salva hominem, quem de limo formasti!)

Kristus působil také ve světě pohanů. Vložil nejlepším z pohanů do srdce touhu, nyní má padnout dělicí stěna.

Jeden muž ušlechtilého původu táhl do daleké země, aby si vydobyl královský trůn, a potom se vrátil domů. (srov. Lk 19,12) Tento šlechtic je Syn Boží, Kristus, Král nade všemi národy, všemi pokoleními, všemi jazyky a časy. Jeho vláda se rozprostírá nade všemi věcmi a nade všemi lidmi, nad tělem i nad duší. On má všechno ve své ruce, jako Bůh a Bohočlověk. Ale také jiný pronikl do jeho říše a učinil se násilným pánem člověka, satan, „kníže tohoto světa“. Jenom malý zbytek, vyvolený národ Starého zákona, stál ještě pod žezlem právoplatného Krále. Tu se vydal tento, Syn Boží, „do daleké země“: Stal se člověkem, aby zde na zemi vyhnal knížete tohoto světa zbraněmi poníženosti, poslušnosti, pokory, chudoby, svobodně zvoleného utrpení, kříže a aby ďáblu doposud podřízené národy sjednotil do jedné církve v čase i na věčnosti.

Co je člověk? Hromádka prachu, bída, nicotnost. K tomu ještě hříchem oddělený od Boha, odstříhnutý od pramene pravdy a opravdového života, ponechaný daleko od Boha, ve tmě, ve věčném neštěstí. Zahalena do prachu přebývá jiskra ducha s neutišitelnou touhou po pravdě, po plnosti všeho dobrého, po štěstí, po míru, po Bohu. Kdo jí může dát Boha? Jenom Bůh sám. Tak volá církev k Pánu: „Přijď a spas člověka, kterého jsi utvořil

Poselství Královny míru svěřené Mirjaně

„Drahé děti! Já jsem stále s vámi, neboť můj Syn mi vás svěřil. A vy, děti moje, vy mne potřebujete, vyhledáváte mne, přicházíte ke mně a rozveselujete moje mateřské srdce. Já mám vždy a budu mít lásku k vám, k vám, kteří trpíte a kteří svá utrpení přinášíte mém Synu a mně. Moje láska hledá lásku všech mých dětí a moje děti hledají moji lásku. Skrze lásku Ježíš hledá jednotu mezi nebem a zemí, mezi nebeským Otcem a vámi, mými dětmi, svou církví. Za to je

třeba mnoho se modlit, modlit se a milovat církev, ke které patříte. Nyní církev trpí a potřebuje apoštoly, kteří tím, že milují jednotu, svědčí a dávají, ukazují Boží cesty. Potřebuje apoštoly, kteří tím, že žijí srdcem Eucharistií, činí veliká díla. Potřebuji vás, moji apoštolové lásky, děti moje, církev od samého počátku byla pronásledována a zrazována, ale den po dni rostla. Je nezníčitelná, protože můj Syn jí dal srdce - Eucharistií, a světlo jeho vzkříšení nad ní svítilo a bude svítit. Proto, nebojte se. Modlete se za vaše pastýře, aby měli sílu a lásku být mosty spásy. Děkuji vám.“

Medžugorje, 2. prosince 2015

z hlíny!“ Zachraň ho, který je tak slabý a vratký, hrstka prachu. Pomysli na jeho nicotu. Pomysli na množství nepřátel, kteří ho pronásledují, aby mu ukradli Boha, kteří ho lákají ke hříchu. Pomysli na jeho neznalost, jeho sklony ke zlému, k omylům, náruživostem a vášním, kterým je podřízen. Pomysli na vábení světa, na svádění od lidí, na našeptávání ďábla a jeho pomocníků.

Církev cítí v těchto dnech před Vánocemi živě celou hlubokou nouzi nevykoupeného lidstva a volá k Pánu: „Přijď, zachraň lidi!“ Volá jménem všech spolu se žalmistou vzhůru k nebi: „*Miserere mei Deus* – Smiluj se nade mnou, Bože!“ (Ž 51,3) Připojujeme se k modlitbám církve. Ježíš, Král národů!

„Králové země povstávají, knížata kují pikle proti Jahvovi a proti jeho Mesiaši: »Zpřetrhejme jejich pouta, zbavme se jejich okovů!« Ten, jenž sídlí na nebesích, se tím baví, Hospodin se jim vysmívá. Rozhněvaný k nim pak promlouvá, ve svém rozlícení je děsí: »To já jsem pomazal svého krále na Sionu, na své svaté hoře.«“ (Ž 2,2-6) Ale přesto bude nějaký Herodes ukládat o život nově narozenému Králi. Přesto se budou v průběhu času mnozí králové a národy stavět na odpor proti Bohem dosazenému Králi, Kristu.

Přesto bude Králem. Jemu je „dána veškerá moc na nebi i na zemi“ (Mt 28,18). Při Ježíšově jménu musí pokleknout každé koleno a všichni musí vyznat, že On je Pán. (srov. Flp 2,10-11) O co více se mocnosti země vyhýbají království Ježíše Ukřižovaného a Otcem vyvýšeného, o to věrněji stojíme za ním! Nyní přichází v milé podobě dítěte. Jednou bude odpovídat před zástupcem římské moci na otázku: „Jsi král?“ silným hlasem: „Ano, já jsem král.“ Potom bude, našim očím neviditelně, sdílet moc a slávu Otcovu také ve své lidské přirozenosti, ten vševládoucí, všechno řídící Král lidstva. Na konci času Ho budou všichni vidět, zahaleného v královském oděvu. S velkou mocí a slávou přijde znovu. Přijde znovu před celé lidstvo. Především lidstvem Bůh Otec všem ohlásí: „Já jsem pomazal svého krále na Sionu, na své svaté hoře.“ (Ž 2,6) – to znamená v církvi. A všichni mu budou muset vzdávat hold jako Králi, všechny národy, všechny časy, všechny kultury: „Ty jsi Král slávy!“

Arcibiskup Chaput: Prizpůsobivost není cestou milosrdenství

„Tomu, kdo se chce příliš přizpůsobovat, hrozí nebezpečí, že se sám nechá odvést,“ varoval kdysi kardinál Henri de Lubac. Dnes to zblízka zažívají evropské místní církve, v nichž se pastorační praxe v otázkách rozvodu, nových manželství a přistupování ke svátostem vzdálila od učení církve. Upozorňuje na to arcibiskup Charles Chaput, arcibiskup Filadelfie, hostitel letošního Světového setkání rodin a americký delegát na synodě o rodině. V obsáhlém fejetonu o Roku milosrdenství zdůrazňuje, že pokud se v svátostné praxi nerespektuje pravda, nelze očekávat rozkvet života z evangelia, nýbrž jeho úpadek.

Arcibiskup Chaput připomíná, že skutečné milosrdenství je evangelijní. Zakládá se na víře, že Boží milost má proměňující moc, a snoubí se s výzvou k obrácení. Oproti tomu pastorační,

která umenšuje roli hříchu ve jménu milosrdenství, nemůže být milosrdná, protože není poctivá – píše americký arcibiskup.

Metropolita Filadelfie se vyjádřil také k papežově výzvě doprovázet ty, kdo žijí v neregulérní situaci. Arcibiskup Chaput potvrzuje, že je to velmi důležité, protože provazy hříchu bývají silné a milost potřebuje čas, aby je rozvolnila. Nejdůležitější slova k nám vyslovena s citlivostí a trpělivostí. Filadelfský arcibiskup však varuje před doprovázením ve smyslu naší „terapeutické doby“, která káže nic neposuzovat a každého přijímat takového, jaký je. „To není milosrdenství,“ zdůrazňuje arcibiskup Chaput. „Milost nás totiž vždy vede kupředu a vzhůru.“

www.radiovaticana.cz, 23. 11. 2015

23. prosince – sedmá Ó-antifona

„Ó Emanueli, Králi náš a zákonodárce, na tebe čekají národy, abys je zachránil: přijď a dej nám spásu, Pane, náš Bože!“

(O Emmanuel, Rex et legifer noster, expectatio Gentium, et Salvator earum: veni ad salvandum nos, Domine, Deus noster!)

V Božím lidu, v pohanství, v přírodě se Vykupitel ohlásil, nyní přichází sám a zůstává s námi jako Emmanuel. V blízkém Vykupiteli máme Emmanuela, Boha s námi. Boží „jednorozený Syn, přede všemi časy z Boha narozený, Bůh z Boha, Světlo ze Světla, pravý Bůh z pravého Boha, jedné podstaty s Otcem: Skrze něho všechno bylo stvořeno. On pro nás lidi a pro naši spásu sestoupil z nebe, skrze Ducha Svatého přijal tělo z Marie Panny a stal se člověkem.“ Bůh s námi, stejné lidské přirozenosti s námi; On cítí s námi, trpí s námi. Bere naši vinu na sebe a umírá v zastoupení za nás, dobrovolně v bezmezné lásce, na kříži. „Bůh s námi“, daruje nám svoji lásku, svoji pravdu, svoje srdce, svoji milost, svoji krev, sám sebe v jeslích, na kříži, v oběti mše svaté, ve svatostánku, ve svatém přijímání.

A jednou svoje krásné, blažené nebe navěky. A to všechno daruje nám, hříšníkům, nám nehodným, nám, kteří jsme se sto krát k Němu obrátili zády a znehodnotili jeho lásku. Obdivuj, děkuj, lituj, uctívej.

„Přijď, zachraň nás!“ Velký, svatý Bůh s námi nehodnými hříšníky, ne aby nás zničil, jako kdysi Sodomu a Gomoru, nýbrž aby nás zachránil. A jak nás zachraňuje! Nejenom tím, že se staví na naše místo a koná pokání za naše hříchy a v ostatním nás přenechává sobě samým. Ale bere nás do sebe samotného, vtělil se v nás, vtáhl nás do svého života, podobně jako kmen přijímá roub. „Já jsem vinný kmen; vy ratolesti.“ (Jan 15,5) Patříme Kristu, nepatříme už sami sobě, nejsme už izolovaní, spoléhající jenom sami na sebe.

Bůh s námi! K tomu přišel On o prvních Vánocích v Betlémě, aby mě pozvedl z prachu a dal mi účast na svém životě. K tomu přichází teď o Vánocích, aby toto dílo dále na mně vykonal.

Prameny: Benedikt Baur, OSB, Werde Licht, 1. díl a Pius Parsch, Das Jahr des Heiles Ze Schweizerisches Katholisches Sonntagsblatt 25/2014 přeložil -mp-

Svatý Petr Kanisius – „otec katechismu“

Dne 21. prosince si církev připomíná světce, který byl vynikající osobností v době reformace a katolické reformy.

Papež Lev XIII. ho označoval dokonce za „druhého apoštola Německa“ po svatém Bonifáci.

Stal se známým především svými katechismy. V německy mluvících zemích zanechal hluboké stopy.

Původ, dobré školní vzdělání, jezuita

Pieter Kanis (polatinštěno Canisius) se narodil 8. května 1521 v Nijmegen. Toto město tehdy patřilo k Německu, k vévodství Geldern, k diecézi Kolín nad Rýnem. Jeho otec byl právník a dlouholetý starosta města. Matka zemřela, když bylo Petrovi pět let. Jako čtrnáctiletý přišel do Kolína, aby tam studoval na gymnáziu a potom na univerzitě. Jeho duchovní vůdce ho uvedl mezi teology, u nichž se seznámil s jezuitou. Potom, co vykonal u jezuitů Petera Fabera (také Pierre Favre) exercicie, rozhodl se, že vstoupí do nově založeného jezuitského řádu. Petr Kanisius je považován za prvního jezuitu v Německu. V roce 1546 byl vysvěcen na kněze.

Potom cestoval na příkaz biskupa z Augsburgu na koncil v Tridentu. Řád ho pak poslal roku 1547 do Říma a odtud jako vychovatele do Messiny. Před zakladatelem řádu, svatým Ignácem z Loyoly, složil v roce 1549 v Římě slavnostní sliby jako osmý jezuita. Krátce potom dosáhl svého teologického doktorátu v Boloni.

Kazatel, katecheta, zakladatel jezuitských kolejí

Po dvouletém pobytu v Itálii ho nutně potřebovali severně od Alp. Na prosby vévody Viléma IV. Bavorského, který byl rozhodným odpůrcem reformace, byl poslán do Ingolstadtu, kde působil v letech 1549–1552 jako rektor, profesor teologie a kazatel.

V letech 1552–1556 působil světec ve Vídni, kde byla situace ještě obtížnější než v Bavorsku. P. Petr, který byl houževnatý, se nedal odstranit. Když zemřel biskup, stal se dokonce administrátorem diecéze. Jeho zakladatel řádu, P. Ignác, potom u papeže zabránil, aby se P. Petr Kanisius stal proti své vůli biskupem.

Potom odešel P. Petr do Prahy, kde v roce 1556 otevřel jezuitskou kolej. Jezuitskými kolejemi chtěl dlouhodobě přispět k obnově katolické církve. Další založil

v Mnichově (1560), Innsbrucku (1562), Dillingenu (1563), Würzburgu (1567), v Hall in Tyrol (1569) a jako poslední ve Freiburgu (1580).

Neúnavný světec působil velmi mnohostranně. Byl dómským kazatelem ve Vídni, Praze a Augsburgu. V této době přijal také úřad provinciála v Hornoněmecké provincii. Tenkrát k ní patřily také země Rakousko a Švýcarsko. Zúčastnil se dvou generálních kongregací svého řádu v Římě, byl činný také jako diplomat v církevních službách a byl poradcem koncilu v Tridentu.

Vedle své činnosti jako rozvázný představený zůstal stále duchovním, učitelem a katechetou. Právě katechetické vyučování mu velmi leželo na srdci. Učil neúnavně v soukromých domech, kostelech a školách.

Laskavý protireformátor

S velkou prozíravostí organizoval Kanisius svůj řád v počínající protireformaci. Jeho angažovanost určitě přispěla podstatně k tomu, že se Rakousko a velká část

jižního a západního Německa nepřipojila k Lutherově reformaci. V epoše velkých výměn názorů polemizoval nikoliv proti reformátorům, jak to bylo obvyklé u mnoha jeho současníků. Spíše zastával přímo a srdatě svoje stanovisko. Viděl mnohé nepřístojnosti v církvi a také prosazoval reformy. Ale byl si jasně vědom toho, že reforma církve musí začít zevnitř. Světec si získal úctu svým laskavým přístupem. Například nikdy nemluvil o svých protivnících jako o kacířích a bludařích. Označoval je jako „nové učitele s jejich novými naukami“.

Hluboká spiritualita

Charakteristické pro jeho spiritualitu bylo jeho hluboké přátelství s Kristem. Tak si zapsal do svého deníku 4. září 1549: „Potom jsi mi hned ve své nejsvětější Hrudí otevřel své Srdce. Bylo mi, jako bych je viděl bezprostředně před sebou. A Ty jsi mi poručil pít z tohoto poháru tím, že mě zveš, abych čerpal z Tvých pramenů vodu své spásy, můj Vykupiteli.“

Papež Benedikt XVI. o něm řekl: „Přátelství s Ježíšem, které je středem jeho osobnosti a je živeno láskou k Bibli, svátostem a církevním otcům, se zřetelně pojilo s vědomím, že je v církvi pokračovatelem poslání apoštolů.“⁽¹⁾

„Otec katechismu“

Aby mohl čelit náboženským nepřístojnostem své doby, zdůrazňoval Kanisius nutnost a nezastupitelnost základního vzdělání. Pro něho bylo základem vyučování o víře v kostelech a ve školách.

K jeho nejvíce působivým dílům patří tři katechismy pro různé skupiny obyvatel: Velký, Střední a Malý katechismus.

V roce 1555 se objevil ve Vídni *Velký katechismus* v latinské řeči pod názvem „Summa doctrinae christianae“ (Sbírka křesťanského učení). O rok později se objevil také v němčině. Svými 213 otázkami a podrobnými odpověďmi byl určen především studentům na univerzitách a vyšších školách.

Sv. Petr Kanisius

V roce 1556 následoval *Malý katechismus* s 59 otázkami v šesti hlavních kapitolách. Ve svém prvním vydání nevyšel ještě jako samostatná kniha, nýbrž jako příloha latinské gramatiky.

K nejdůležitějším katechismům tehdejší doby patřil *Střední katechismus*, který se objevil roku 1558 v Kolíně nad Rýnem pod titulem „Kleiner katholischer Katechismus“ (Malý katolický katechismus). Se svými 124 otázkami a odpověďmi představoval největší výtah sbírky. Byl zamýšlen především pro středoškoláky. Můžeme jenom žasnout, že v Kanisiově době vyšlo více než 200 vydání jeho katechismu. Až do 19. století to bylo dalších 300 vydání. Následně se učilo mnoho generací jeho „canisi“ neboli důležité věty z katechismu zpaměti.

Poslední etapa života

V letech 1580–1597 žil ve Švýcarsku, kde založil Kolej sv. Michaela ve Fribourgu. Také tam byl především kazatelem a až do doby několika málo dnů před smrtí byl činný zvláště jako spisovatel, i když ho roku 1591 zastihl záchvat mrtvice.

Věrný bojovník Boží zemřel 21. prosince 1597 po bohatě naplněném životě.

Úcta k němu

Po své smrti byl pochován nejprve pod hlavním oltářem kolegiálního kostela sv. Michaela ve Fribourgu. Později mu byla zasvěcena vlastní pohřební kaple. V roce 1864 byl papežem Piem IX. blahorečen, roku 1925 byl pak svatořečen Piem XI. a povýšen na učitele církve.

Je patronem diecéze Innsbruck zřízené v roce 1964 a katolické školské organizace v Německu.

Ze Schweizerisches Katholisches Sonntagsblatt 8/2013 přeložil -mp- (Redakčně upraveno)

Poznámky:

⁽¹⁾ Katecheze při generální audienci, 9. 2. 2011. [pozn. red.]

Matice cyrilometodějská s. r. o. před časem vydala dva svazky **Sv. Petr Kanisius: Maria, nedostizná Panna a svatá Bohorodička**. Tyto svazky je možné stále zakoupit jako komplet – brož., A5, I. díl – 270 stran, II. díl – 272 stran, cena kompletu 299 Kč. Více na www.maticem.cz.

Spása, kterou zjednává víra ...

– dokončení homilie Svatého otce ze str. 2

ze zítřka; za odvahu, která našim duším dodává ochotu se sprátelit, rozmlouvat s někým, kdo není jako my, odpustit tomu, kdo nám ublížil, zasadit se o vytváření spravedlivější a bratrštější společnosti, kde nikdo nebude opuštěný. V tom všem nás vzkříšený Kristus bere za ruku a vede, abychom Jej následovali. A já chci spolu s vámi děkovat slitovnému Pánu za všechno, co vám umožnil udělat krásného, velkodušného a odvážného ve vašich rodinách a vašich komunitách při událostech, ke kterým docházelo ve vaší zemi dlouhé roky.

Je ovšem pravdou, že jsme dosud nedosáhli cíle, jsme jakoby uprostřed řeky a musíme se odvážně rozhodnout a s novým misionářským nasazením *přejít na druhý břeh*. Každý pokřtěný se musí neustále odtrhávat od toho, co v něm ještě zbývá ze starého člověka, hříšníka, stále připraveného vzbudit se na povel démona. A ten se v našem světě a v těchto dobách konfliktů, nenávisti a války hodně snaží svádět člověka k sobectví, aby se v nedůvěře stáhl do sebe, k násilí, do ničivých instinktů a pomsty, k nedbání na ty nej slabší a k jejich vykořisťování.

Víme také, že se naše křesťanské komunity povoláné ke svatosti musejí vydat ještě mnoha cestami. Zajisté musíme všichni Pána prosit o odpuštění za přílišný odpor a otálení při dosvědčování evangelia. Ať je k tomu příležitostí Jubilejní rok milosrdenství, který ve vaší zemi právě začal. A vy, drazí Středoafričané, musíte především hledět do budoucna, posílení cestou, kterou jste již ušli, rozhodněte se zpříma pro novou etapu křesťanských dějin svoji země a vydejte se k novým horizontům ze široka, na hlubinu. Apoštol Ondřej se svým bratrem Petrem neváhal ani okamžik zanechat všeho, jít za Ježíšem a následovat Jej: „Hned nechali síť a následovali ho.“ (Mt 4,20) Žasneme i tady nad tolikým nadšením apoštolů, které Ježíš tolik přitahuje k sobě, a oni mocně cítí, že mohou podniknout všechno a všeho se s Ním odvážit.

Každý si ve svém srdci může položit velmi důležitou otázku po osobním spojení s Ježíšem, zkoumat, co již přijal ane-

bo odmítl, aby odpověděl na jeho povolání následovat Jej blíže. Volání poslu zní v našich uších více než kdykoli předtím právě tehdy, když je doba těžká; ono volání „proniklo všude na zemi a až na konec světa“ (srov. Řím 10,18; Ž 19,5).

A zní dnes tady v této Středoafričské zemi, zní v našich srdcích, v našich rodinách, v našich farnostech a kdekoli žijeme, zve nás k vytrvalosti v misionářském nadšení, v misijním poslání, které potřebuje posly nové a ještě četnější, ještě velkodušnější, ještě radostnější a ještě světější. A všichni – každý – jsme povoláni být tímto poslem svému bratru z jakéhokoli etnika, náboženského vyznání, kultury, který nás očekává, často aniž to ví. Neboť, jak může tento bratr uvěřit v Krista – ptá se svatý Pavel – pokud o něm ještě neslyšel a nikdo mu Ho nehlásal?

Také my podle apoštolova příkladu musíme být plni naděje a nadšení pro budoucnost. *Druhý břeh* je na dosah ruky a Ježíš přechází tuto řeku s námi. On vstal z mrtvých; od té doby jsou zkoušky a utrpení, které prožíváme, vždycky příležitostí, která otevírá novou budoucnost, pokud se necháme spojit s Ním. Středoafričtí křesťané, každý z vás je povolán být tvůrcem lidské a duchovní obnovy svojí země vytrvalostí svojí víry a svým misionářským nasazením. Zdůrazňuji – být tvůrcem lidské a duchovní obnovy.

Panna Maria, která poté, co sdílela bolest umučení a nyní má podíl na dokonalé radosti se svým Synem, ať vás na této cestě opatruje a dodává vám odvahu. Amen.

*Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádía Vatikán*

Suma o darech svatého Josefa (9)

PRVNÍ ČÁST

Kapitola IV: Dar rodokmenu svatého Josefa a důvod toho, proč je jeho rodokmen vyložen v Písmu svatém

Matouš, když v první kapitole vykládá Josefov rodokmen, praví toto (v. 16): „Jakub byl otec Josefa, muže Marie, z které se narodil Ježíš, nazývaný Kristus.“ Glosa⁽¹⁾ to komentuje: Když se praví: „Jakub byl otec Josefa“, jmenuje se po všech pokoleních otců jako poslední zrozený Josef, muž Marie, a to jako ten, kvůli němuž byla všechna tato předchozí pokolení uvedena. A tak se kvůli Josefovi vypočítává onen sled otců, Josef je pak uveden kvůli Marii a Maria kvůli Ježíšovi, Spasiteli světa.⁽²⁾ Sv. Jan Zlatoústý k tomu v jedné své homilii praví: „Poté, co vyjmenoval předky a skončil u Josefa, dodává: »muž Marie«, a tak ukazuje na to, že kvůli ní ho jmenuje v rodokmenu.“⁽³⁾

Zde však vyvstává otázka, proč Panna Maria, když pocházela z nejlepšího a nejvznešenějšího rodokmenu, není v rodokmenu uvedena sama o sobě, nýbrž skrze Josefa. Na ni odpovídá sv. Jan Damašský: „Je třeba vědět, že u židů ani v Písmu svatém nebylo obvyklé uvádět v rodokmenech ženy. Bylo nařízením Zákona neuzavírat manželství s někým z jiného kmene. Josef pak, který podle svědectví božského evangelia pocházel z rodu Davidova a byl spravedlivý, by se nikdy nezasnoubil s pannou, která by nepocházela z téhož královského rodu.“⁽⁴⁾

A na otázku, proč Písmo svaté nemá ve zvyku uvádět rodokmeny žen, zatímco mužů ano, odpovídáme: protože se jedná

o pohlaví důstojností nižší, přirozenosti pozdější, ve vině prvnější a pro znázornění toho, co je slabé, vhodnější.⁽⁵⁾ Proto apoštol v druhé kapitole svého prvního listu Timotejovi (vv. 11–13) píše: „Poučování má každá žena přijímat v tichosti a plně podřízenosti. Nedovoluji, aby žena sama poučovala, ani aby vládla nad mužem; má se v tichosti držet zpátky. První byl přece stvořen Adam, teprve potom Eva.“

Tomu neodporuje skutečnost, že se uvádí rodokmen zlých, protože se tak děje pouze případkově. Neuvádí se rodokmen zlých jakožto zlých, nýbrž proto, že když se popisuje aktivní zrození někoho, uvádějí se někdy zlí a někdy dobří. Ostatně všichni, nakolik jsou dobří dobrotou své přirozenosti, pocházejí co do této přirozenosti od dobrého Tvůrce.⁽⁶⁾ Mimoto původ vložení zlých do rodokmenu není bez tajemství, neboť Kristus přišel zachránit, co zahynulo,⁽⁷⁾ a uchovat to, co doposud nebylo zničeno. Když zde pojednáváme o původu přirozenosti, odhlížíme od zásluhy milosti, která převyšuje přirozenost co do příčinnosti, účinnosti působení a cíle.

(Pokračování)

Z latinského originálu
„Summa de donis Sancti Ioseph“
(Romae: ex Typographia polyglotta
Sacrae Congregationis
de Propaganda Fide, 1887)
přeložil fr. Štěpán Maria Filip OP

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

„Požehnaná tys mezi ženami a požehnaný plod života tvého! Jak jsem si zasloužila, že matka mého Pána přišla ke mně? Vždyť jakmile zazněl tvůj pozdrav v mých uších, dítě se živě a radostně pohnulo v mém lůně! Blahoslavená, která jsi uvěřila, že se splní to, co ti bylo řečeno od Pána!“

Poznámky:

- ⁽¹⁾ Totiž tzv. *Glossa Ordinaria*, což byl nejrozšířenější komentář k Písmu svatému ve středověku. Jednalo se o sbírku výroků církevních Otců k jednotlivým místům Písma svatého, uvedených na okraji (nebo spíše kolem) textu Vulgáty. Dříve – do 20. století – bylo její sepsání připisováno mnichovi Walafridovi Strabo (cca 808–849). Novější výzkumy ukázaly na to, že pochází z pozdější doby, z 12. století, a je dílem teologické školy ve francouzském Laonu v čele s Anselmem z Laonu. [pozn. překl.]
- ⁽²⁾ Srov. *In Matth.* I, 16. In: PL 114, sl. 69–70. I. Isolani zde necituje Glosu doslova, ale volně ji parafrázuje. [pozn. překl.]
- ⁽³⁾ Srov. *Homiliae in Matthaewm* [*Homilie na Matoušovo evangelium*], hom. IV, 2. In: PG 57, sl. 41. I. Isolani necituje tento úryvek z homilie sv. Jana Zlatoústého doslova, ale v upravené podobě, tak, jak je uveden v komentáři k evangeliím *Catena aurea* od sv. Tomáše Akvinského. [pozn. překl.]
- ⁽⁴⁾ *De fide orthodoxa* [*O pravé víře*], kn. IV, kap. 14. In: PG 94, sl. 156. [pozn. překl.]
- ⁽⁵⁾ Zde I. Isolani vychází z toho, že Eva byla stvořena později než Adam a že to byla ona, která ho svedla ke hříchu. Je jasné, že v tomto bodě je velmi ovlivněn dobovými představami o ženě. [pozn. překl.]
- ⁽⁶⁾ I. Isolani zde rozlišuje mezi dobrotou mravní, tj. spravedlností, která stojí v protikladu s hříšností, a dobrotou bytí (ontologickou). I ti, kdo jsou mravně zlí čili hříšní, jsou dobří svou přirozeností, tj. nakolik jsou. [pozn. překl.]
- ⁽⁷⁾ Srov. Lk 19,10. [pozn. překl.]

Aktivistky Femen zproštěny viny, obviněna pořádková služba

Odvolační soud v Paříži zprostil viny aktivistky hnutí *Femen*, které před dvěma lety znesvětily katedrálu Notre Dame a poškodily pozlacený zvon. Soudci naopak potvrdili pokutu pro pracovníky pořádkových služeb, kteří vyvedli napůl obnažené feministky z chrámu. Připomeňme, že exhibici v pařížské katedrále

chtěly militantní feministky manifestovat radost z odstoupení papeže Benedikta XVI. Už soud první instance nechal vůbec v potaz obscénní a urážlivé chování aktivistek. Zodpovídat se měly pouze z poškození zvonu. Soud druhé instance však odmítl i toto obvinění.
www.radiovaticana.cz, 30. 10. 2015

Vánoční pastýřský list Mons. Jana Graubnera, arcibiskupa olomouckého

Drazí bratři a sestry, zvěstuji Vám velikou radost. Sám Bůh se stal člověkem, stal se jedním z nás. Nepřestal přitom být Bohem, který přebývá v nedostupném světle. Přišel ve svém Synu, který se před léty narodil v Betlémě a který k nám přichází stále pod způsobou chleba ve svatém přijímání; který k nám promlouvá v Božím slově, protože sám je vtělené Slovo; který je uprostřed nás, když přebýváme v jeho jménu; který k nám přichází v našich bližních, zvláště v potřebných lidech, protože on řekl: *Co jste udělali pro jednoho z mých nejposlednějších bratrů, pro mne jste udělali.* (Mt 25,40) Dnes se radujeme, že Bůh je nám tak blízko.

Boží dobrota a jeho láska k lidem se projevila ne proto, že my jsme vykonali něco dobrého, ale Bůh nás spasil ze svého milosrdenství. (srov. Tit 3,4-5) A milosrdenství zavazuje nejen k vděčnosti, ale komu se prokázalo milosrdenství, ten má prokazovat milosrdenství druhým. Jen vzpomeňte na Ježíšovo podobství o člověku, kterému král odpustil mnoho, ale on sám nedokázal odpustit malou částku svému spolumužníkovi. (Mt 18,23-35) Bůh od nás nežádá jen ledajaké milosrdenství, ale dává našemu milosrdenství vysokou míru: *Buďte milosrdní, jako je milosrdný váš Otec!* (Lk 6,36)

O Vánocích myslíme na své blízké a snažíme se jim udělat radost, obdarovat je, jako Bůh obdaroval nás. Radujeme se nejen z toho, co jsme dostali, ale i z toho, že jsme druhé potěšili. Jejich radost tu naši násobí. Rozdáváme-li z upřímné lásky, zakoušíme i blízkost Boha, který je láska.

Vánoce však nejsou jen o narození Ježíška a dárcích. Ty jsou i o Josefovi a Marii, kteří hledali v Betlémě nocleh. Vánoce připomínají mudrce z východu i krutého krále Heroda, před nímž musí rodiče s malým Dítětem utíkat do Egypta, aby zachránili jeho život. Vánoce jsou i o našem pohledu, který dokáže poznat Boha v potřebných, a o našem srdci, které umí nezištně milovat, o našich rukou, které

umějí rozdávat a pomáhat. Vánoce jsou o vítězství Boží lásky.

Spasitel nepřišel na svět v ideální době míru a blahobytu, ale přišel do světa, v němž vládla zloba a strach, kdy mnozí ztráceli naději. I dnes mají mnozí odůvodněný strach, který ochromuje řadu národů. Záleží na nás, jestli se spolehneme na vlastní síly a rozum, nebo na Mesiáše, který chce i do dnešních napětí vstoupit se svou láskou, která je silnější než smrt. Záleží na nás, jestli mu uvěříme a necháme se jím vést, necháme si od něj poradit a staneme se nástroji jeho vítězné lásky. Možná jste slyše-

li o jedenáctileté dívce, která žije v utečeném táboře v Kurdistánu. Když se jí ptali, co přeje lidem, kteří jí všechno vzali a vyhnali ji z domova, odpověděla: „Aby poznali Pána Ježíše.“ V jejím srdci už láska zvítězila. Dokážeme se modlit podobně za teroristy a šířitele zla?

Současná situace v Evropě není jen ohrožením, ale i příležitostí obnovit se, vrátit se nejen k mluvení o křesťanských kořenech, ale ke skutečnému životu z víry. Bude-li evropská společnost žít z evangelia, bude silná a přitažlivá. Zůstanou-li přistěhovalci nepřijati, naši společnost ještě více oslabí. Najdou-li mezi námi přátele, budou jedni z nás. Jestli je osloví krása našeho křesťanského života, přijmou snad i naši kulturu.

Obávám se, že zatím na to nejsme dost připraveni, protože kolem nás přibývá osamělých lidí všeho věku, sirotků či dětí žijících jen s jedním rodičem, šikanovaných žáků, bezdomovců, či dokonce opuštěných starců, kteří ve svých bytech umírají hladem pro nedostatek pomoci a zájmu.

Vánoce jsou příležitostí k obnově a rozšíření domova. Přijmeme mezi své přátele naše příbuzné a sousedy, s kterými jsme přerušili vztahy, dívejme se kolem sebe očima lásky a nebudme k nikomu lhostejní, všimněme si spolužáků, kteří nemají kamarády, a postavme se za ty, kteří jsou posmíváni, vezměme mezi sebe při hře či sportu i toho, kdo není

dost šikovný, pozdravme i cizí lidi a zajímejme se o osamělé na našich sídlištích, seznámme se, nabídněme jim pomoc, pozvěme je a něco hezkého spolu prožijme.

Přeji Vám k tomu hodně odvahy a pak mnoho vánoční radosti ze setkání s Kristem v lidech, v nichž jsme ho snad už přestali hledat, hodně radosti z blízkosti Boha, kterému půjčíte vlastní srdce, aby v něm miloval. Přeji Vám Vánoce, o nichž znovu zvítězí Boží láska!

+ arcibiskup Jan

Vánoční modlitba za vlast k Ježíškovi

P. Vladimír Hornov

Pohlédni, dobrý Ježíšku, z nebeských krajů v naši zem, kterou jsi věčně oslavil vévodou svatým Václavem.

Zachovej jeho dědictví, ochraně tvé je odevzdal, za víru tvou když radostně život svůj v obětí svatou dal.

Vzpomeň i matky národa, blažené kněžny Ludmily, pravdě tvé její zbožné rty národ náš český učily.

Pro ctnosti, které zdobily na zemi naši světici, učiň, ať krásné Čechy jsou víry tvé vzácnou květinou.

Žehnej, Jezu dobrotivý, žehnej milý národ náš, požehnání rozsej v nivy, andělskou mu sešli stráž!

Světlo míru požehnané, které září Betlémem, nech ať nikdy neustane blažit naši českou zem!

Pozvi dnes ke společnému setkání s Božím slovem všechny své drahé. Kdy jindy byste se měli sejít v tichém a radostném zamyšlení, ne-li o svátku Svaté rodiny? Je to vzácný svátek i vašeho rodinného společenství. Proste společně Božího Ducha, aby vás opravdu shromáždil v jedno.

Doprovázejte Svatou rodinu při její daleké pouti do jeruzalémského chrámu i při jejím bolestném rozdělení. Nevypráví vám evangelista dojemný příběh také proto, aby vám pomohl ve vašich starostech? I Maria a Josef procházejí všedními trampotami, nemají to lehké ani se svým božským Dítětem, ocitají se ve svízelných situacích a slyší slova, kterým nejsou schopni porozumět. Co jiného je však vede ve všech nejistotách, ne-li bezmezná důvěra v Hospodina? S veškerou věrností a oddaností plní úkol, který přijali od Pána. *Blaze každému, kdo se bojí Hospodina, kdo kráčí po jeho cestách.*⁽¹⁾

Není vám někdy těžko právě proto, že ztrácíte ze zřetele vznešenost svého povolání a svou důstojnost? Vezměte se dnes spolu za ruce a povězte jeden druhému tu radostnou skutečnost: *Bůh si nás vyvolil, jsme mu zasvěceni a miluje nás!* Není to samo o sobě největším pokladem vašeho společenství? Nikdy nejste ponecháni sami sobě. Jako Bohu zasvěceni jste jeho vlastnictvím a on nikdy neopouští, co je jeho, své vlastnictví, které *miluje*. A jestliže vás miluje, znamená to také, že je živý mezi vámi, je s vámi a ve vás, v každém z vás a skrze vás se vám chce přibližovat a zjevovat. Jak? Tím, že si navzájem *projevujete jeho milosrdné srdce, dobrotu, pokoru, mírnost a trpělivost*. Jestliže se ti zdá, že ten druhý je přímo nesnesitelný, není to proto, že nepociťuje a neuvědomuje si Boží přítomnost, že mu ničím nepřipomínáš blízkost nejlaskavějšího Otce? *Že u tebe nenachází jeho milosrdné srdce, dobrotu, mírnost a trpělivost?* Projev pokoru a uznaj, že máš podíl na všem, co ti připadá tak nesnesitelné. Jestliže si to však dnes v dobré vůli a pokoře přiznáváte, budete si snáze navzájem odpouštět, *má-li kdo něco proti druhému*. Tím také všem ostatním nejvíce přítomníš Pána, který *odpustil tobě*.

Největším pokladem rodiny je *láska*. Bez ní jsou ubozí a chudí i ti nejbohatší. Láska není něco, co vlastníme jako jmění.

Sváteční setkání

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešního svátku

Byl milý Bohu i lidem.

Láska je svorník dokonalosti, láska je způsob bytí, který všechno proměňuje. Její nedostatek ještě více přitěžuje ve všem, co vás tíží. Boha, který je Láska⁽²⁾, marně hledají ti, kteří se nemilují. Bůh svou lásku neskrývá, projevuje ji otevřeně, když z lásky krvácí, nese kříž a prosí za ty, kteří na kříž přibíjejí. Láska je skutečná teprve tehdy, když bolí, neklade si předem podmínky, neustupuje před nevděčností a nezná výčitky. Když každý začne s láskou jako první, pak ona záhy naplní celý dům jako svorník dokonalosti.

Tam, kde sídlí láska, *vládne Kristův pokoj*. Sřežit tento pokoj ve svém vlastním srdci a tím v celém domě je *cíl vašeho povolání. Vděčně na to pamatujte*, vždyť jste přece *jedním tělem*. Kde není Kristův pokoj, tam není Kristův duch. Chceš-li, aby z tebe Kristus vyzařoval – a tvoji drazí kolem tebe mají na to právo – vyčkej vždy se svým rozhodnutím i se svým slovem, dokud si nejsi jist, že v tvém srdci zavládl jeho pokoj.

Zamyslete se pak společně podle slov apoštolova doporučení, zda je u vás opravdu *Kristova nauka v plné síle*. Co představuje vaše prostředí pro semeno Rozséváče? Skálu, úhor bez půdy, bodláčí, nebo zúrodněnou zemi? Připravujte mu ve vlastním zájmu takové podmínky, aby mohlo přinášet *užitek stonásobný*⁽³⁾. Abyste se mohli *navzájem moudře poučovat*, nemohou být pravdy víry popelkou mezi přívalem prázdných a často povážlivých slov, s jakými se svět bezostyšně vkrádá až do intimity vašeho prostředí. Jste *zasvěceni Bohu*, jeho chvála ať zaznívá z vašich úst i z vašich srdcí, ať celé vaše společenství mu spolu děkuje za jeho dobrodiní a spolu ho prosí o pomoc ke každému dílu, aby se pak všechno dělo v radosti a v pokoji *ve jménu Pána Ježíše*.

Nelekejte se podřízeností. Jestliže sám Bůh k vám *nepřišel, aby si nechal sloužit, nýbrž aby sloužil*⁽⁴⁾, i vy máte *jeden druhému umývat nohy*⁽⁵⁾. Celých třicet let byl v nazaretském domku největší ten, který se *podřizoval všem*. Podřízenost je je-

Liturgická čtení

1. čtení – 1 Sam 1,20–22.24–28

Anna počala, a když uplynul čas, porodila syna, dala mu jméno Samuel a pravila: „Od Hospodina jsem si ho vyžádala.“

Muž Elkana a celá jeho rodina odešli, aby obětovali Hospodinu výroční oběť a splnili svůj slib. Ale Anna neodešla. Řekla totiž svému muži: „Přivedu chlapce, až ho odstavím, aby se ukázal před Hospodinem a zůstal tam navždy.“

Když odstavila Samuela, přivedla ho s sebou do Hospodinova domu v Silo, s tříročním býčkem, s jednou měřicí mouky a s měchem vína; chlapec byl ještě malý. Porazili býka a přivedli chlapce k Helimu. Anna řekla: „Prosím, můj pane, jako že jsi živ, můj pane, já jsem ta žena, která stála tady u tebe a modlila se k Hospodinu. Za tohoto chlapce jsem se modlila a Hospodin vyslyšel mou žádost, jak jsem ho prosila. A proto také já ho odevzdávám Hospodinu na všechny dny, po které bude živ – je odevzdaný Hospodinu.“ I klaněli se tam Hospodinu.

2. čtení – 1 Jan 3,1–2.21–24

Milovaní! Hled'te, jak velikou láskou nám Otec projevil, že se nejen smíme nazývat Božími dětmi, ale že jimi také jsme! Proto nás svět nezná,

Dokončení na str. 13

ho svatou cestou, jak prospívat na duchu i na těle a jak se stát milým Bohu i lidem.

Jestliže Bůh výslovně žádá, aby se rodiče těšili velké úctě, je to závazek nejen pro děti, ale i pro rodiče. Nebeský Otec od nich očekává, že budou v posvátném kruhu rodiny jeho důstojným zástupcem a také jeho názorným a povzbuzujícím obrazem. A tak proste v tento den společně Pána:

Bože, dal jsi nám ve Svaté rodině zářivý příklad. Posiluj nás, ať ji následujeme v ctnostech všedních dnů a svůj pozemský domov naplňujeme společenstvím lásky.⁽⁶⁾

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ Žalm 128,1; ⁽²⁾ srov. 1 Jan 4,8;

⁽³⁾ srov. Mt 13,3–9; ⁽⁴⁾ Mk 10,45; ⁽⁵⁾ Jan 13,14;

⁽⁶⁾ vstupní modlitba dnešního svátku

Dnešní neděle je oslavou Boží moudrosti. Obrať se proto s celou vroucností na Ducha Svatého s prosbou, *aby ti udělil dar moudře věci chápat a odhalovat jejich smysl, abys mohl mít o něm správné poznání*. Pravá moudrost spočívá v tom, *abys správně pochopil, co čeká ty, které povolal*. Proto k nám *všemocné Slovo přišlo z nebe, z královského trůnu*⁽¹⁾. S jeho příchodem nastal nový počátek. To, co první člověk svým hříchem zničil a smazal, bude obdivuhodně obnoveno: **život, světlo a láska**.

Pán k tobě svým jménem posílá posla nejpovolanějšího, *učedníka, kterého miloval*⁽²⁾, aby ti svěřil to, *co přijal od Pána*. Jan rozmlouval s Ježíšem nejen ústy, ale i srdcem. On jediný z apoštolů slyšel tlukot Ježíšova Srdce, on jediný s ním šel spolu s jeho Matkou až ke krvavému oltáři na Kalvárii a jeho milující srdce vidělo to, co nikdo ještě neviděl – samu podstatu lásky. Otevřeš-li se dokořán a v pokoře pravému poznání, budeš moci pochopit, proč z Ježíšova otevřeného Srdce vytéká stále láska jako velká řeka.

Janovo poselství začíná slovy, která ti nejsou neznámá: *Na počátku*. Má totiž za úkol poopravit to, co stojí na začátku Písma a zavést tě daleko před tento počátek, který je jen počátkem času a stvoření, nikoliv však počátkem života, světla a lásky. První kniha Mojžíšova vypráví o stvoření světa. Ale dříve než mohl být stvořen svět, musel se zrodit Ten, skrze něhož všechno bylo stvořeno. Janovo evangelium mluví o **zrození Slova**.

To je ten pravý počátek všech počátků. Bez něho nemohlo povstat nic, protože jen v něm byl *život a světlo*. Čekáš na vysvětlení, proč sv. Jan nazývá Božího Syna *Slovem*? Aby co nejhloběji vystihl, kým je. Každé tvé slovo je vyjádřením, vyslovením, zobrazením obsahu tvé mysli. Zdá se ti, že slovo je něco docela obyčejného. Ale představ si, že by z tvého života zmizela všechna slova. Beze slov by se ztratil všechn smysl, zhroutil všechn řád. Všechny tvé představy, tvé myšlenky, tvé plány, vztahy, styky, celé osobní i společenské bytí potřebují slova. Slovo je součástí naší lidské bytosti. Beze slov bychom byli jako ostatní němé tváře. Užívání slov nás pozvedá do vyššího řádu nad ostatní stvoření. Vrcholné plo-

Boží Moudrost

*Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle*

*Těm, kteří ho přijali, dal moc stát se
Božími dětmi.*

dy svého myšlení nazývá člověk „filosofia – láska k moudrosti“.

Janovo SLOVO – LOGOS je nejdokonalejší souhrn a nejvyšší plod a obsah myšlení nejvyššího Boha: je to svrchovaná Moudrost, nejdokonalejší Řád, nejsvětější Zákon a nejvlastnější smysl všeho toho, co je. Syn Boží je prvním, odvěkým a nejdokonalejším vyslovením, nejúplnějším obrazem svého věčného Otce. Toto SLOVO je první, kdo se přede všemi věky zrodil, první, kdo je milován, a první, kdo miluje, s ním a v něm se zrodila láska jako pramen a vzor života, zrození, dětství a synovství, a také zdroj všeho, co je krásné a vznešené, zdroj veškeré blaženosti, kterou Slovo prožívá jakožto milovaný Syn nejvyššího Otce.

Z této nekonečné a nevýslovné blažené radosti věčného Slova se zrodila jeho nezadržitelná touha **sdílet blaženost své lásky** nejen se svým Otcem, ale s lidskými tvory, kteří budou kvůli němu a skrze něho stvořeni. Věčné Slovo dalo z moci své lásky vzniknout světu a v tomto světě i tobě, protože se mu zalíbilo, abys měl podíl na jeho blažené radosti. I tobě chce dát *moc zrodit se z Boha a stát se Božím dítětem*.

Zalíbením a radostí, jakou má věčné Slovo ve zrození, doslova hýří celý stvořený svět. Tento zázrak své svrchované moudrosti ti staví Stvořitel tak hojně a tak názorně před oči proto, aby ti připomínal ten nejvyšší a nejvlastnější smysl, pro který stvořil člověka. Už v neživém světě se s ním setkáváme: rodí se obdivuhodné krystaly i vesmírná tělesa, každý květ je radostnou zvěstí o novém zrození. Rodí se rostliny, stromy a tisíce živočišných druhů. Vysoko nad tím vším stojí zrození člověka, pro které Bůh stvořil jiný, vyšší řád, řád lásky, který je *obrazem a podobstvím lásky*, ze které se rodí věčné Slovo. A nad celou touto posvátnou stupnicí postavil Bůh to nejvlastnější zrození, které teprve všemu dává smysl a význam: zrození z Boha a v Bohu. Pokud by se ten-

Liturgická čtení

1. čtení – Sir 24,1–4.12–16

Moudrost se sama chváří a slaví uprostřed svého lidu. Otvírá svá ústa ve shromáždění Nejvyššího a velebí se před jeho zástupy: Tvůrce veškerenstva mi dal rozkaz, můj stvořitel mi poručil vztyčit stan. Řekl mi: „Usaď se v Jakubovi, v Izraeli měj své dědictví!“ Před věky na počátku mě stvořil, až na věky být nepřestanu. Před ním ve svatostánku jsem konala svou službu a pak na Siónu jsem obdržela sídlo. Usadil mě v městě, které miloval jako mě, v Jeruzalémě vykonávám svou moc. V lidu plném slávy jsem zapustila kořeny, v Pánově údělu, v jeho dědictví.

2. čtení – Ef 1,3–6.15–18

Buď pochválen Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, on nás zahrnul z nebe rozmanitými duchovními dary, protože jsme spojeni s Kristem. Vždyť v něm si nás vyvolil ještě před stvořením světa,

Dokončení na str. 17

to cíl Boží moudrosti neměl pro lidskou pýchu a svévoli naplnit, ztrácí svůj smysl stvoření celého vesmíru i toho, co obsahuje. Byl by tím zmařen věčný Boží plán, ve kterém je obsažen sám Bůh: ze Slova všechno vychází, aby skrze Slovo všechno opět spočinulo v Bohu.

Ale Bůh se nemůže vzdát sám sebe. Lidské selhání nemůže znamenat selhání Boží myšlenky. To není neúspěch Slova, *že ho svět nepoznal, že přišlo mezi vlastní, a vlastní ho nepřijali*. Moudrost odvěké Boží logiky je v tom, že Slovo k nám zamířilo nikoliv přesto, že jsme je nepřijali, ale právě proto, že jsme ho nepoznali. Ani v tomto našem žalostném stavu slepoty a odmítání nepřestáváme být *jeho vlastní*, protože jsme *povstali skrze ně*. Za cenu vlastního života nám **dává moc stát se Božími dětmi**.

Tato moc je nyní záležitostí tvé vlastní svobody, zda ho chceš přijmout a uvěřit v jeho jméno. Souhlasíš-li, naplní se poslední a nejvyšší smysl Božího plánu: tvé **znovuzrození z Boha**. *Ai tě osvítl, abys pochopil, co čeká na ty, které povolal, a co v budoucnosti dostanou*.

Chval svého Boha z celého srdce.

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ srov. Mdr 18,15; ⁽²⁾ Jan 19,26

Ježíš je skutečný Syn Boží

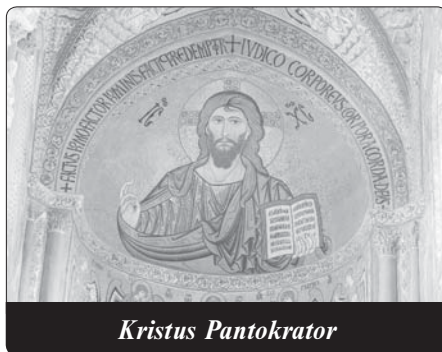
Už dva tisíce let zajímá lidi otázka: Kdo je Ježíš? Jan Křtitel se ptal ve vězení: „Jsi ten, který má přijít, nebo máme čekat na jiného?“ Když přišel Ježíš do Jeruzaléma, bylo celé město otřeseno a ptalo se: „Kdo to je?“ Velekněz dal Ježíši otázku: „Jsi Mesiáš, Syn nejvyššího Boha?“ A členové velerady ji opakovali. Herodes se ptal Ježíše: „Kdo jsi?“ A Pilát se Ho tázal: „Odkud jsi? Jsi král Židů?“ Od té doby, kdy Ježíš chodil po zemi, tato otázka nedá lidem pokoje: Kdo je On? Co je On? Miliony a miliardy lidí ho poznaly jako Syna Božího. Jeho vlastní národ, ze kterého pocházel, Ho vydal na kříž, protože viděli v jeho nároku, že je Syn Boží, obrovské rouhání proti Bohu.

Také my se ptáme: Kdo je Ježíš z Nazareta? A ptáme se dále: Je Synem Božím, nebo není? Tady musím, moji milí přátelé, dát varovné znamení. Ono nestačí, když se řekne: Ježíš je Syn Boží. Musí se také říci, v jakém smyslu se rozumí ta obě slova „Syn Boží“. Protože nevíra, která se v teologii rozšířila, ona nevíra označuje Ježíše také jako Syna Božího, ale ne v tom smyslu, jak Ho označuje církev. Tím oni miní pouze zbožný vztah Ježíše k jeho nebeskému Otci. Pro nevěřící je Ježíš „morálním“ Synem Božím. Víra je od toho úplně odlišná. Ta vyznává Ježíše jako vtěleného Boha, jako Boha Syna, jako nadpřirozeného, to jest skutečného Syna Božího. Jenom tento Syn Boží je zpřítomněním Boha na zemi. Jenom On je náš Bůh a Spasitel a náš Pán. Jenom když je tímto, je jeho svědectví pravdivé, je naše víra správná, platí jeho přikázání, jeho zaslíbení dojdou naplnění. Když není takovým, potom jsme oklamáni, pak jsme nejubožejšími lidmi, naše víra je k ničemu, marná je naše naděje. Jenom k opravdovému Synu Božím se můžeme modlit, jenom Jeho můžeme uctívat. Podívejte se, to je podstatný rozdíl mezi věřícími a nevěřícími teology, že ti věřící Krista uctívají. Nevěřící říkají: „To je modloslužba. To nesmíte.“ Ano, tak je to, nic více a nic méně a nijak jinak!

Ježíš krácel po této zemi před dvěma tisíci roky a lidé Ho zažili. Existují svědkové. Můžeme se ptát: Co říkají součas-

níci o Ježíši? Ti lidé, ke kterým byl Ježíš poslán, byli dojatí a překvapeni jeho skutečností a jeho tajemstvím. Když učil v synagoze, upadli lidé do vytržení a ptali se: „Odkud to má? Cožpak to není tesař? Nemenuje se jeho matka Maria? Jaká to je moudrost? A jaké jsou to zázraky, které se dějí jeho rukama?“

Rozpačitý údiv zachvátil ty lidi, kteří Ježíše zažili. Evangelisté o NĚm sbírali údaje a předali je nám. Podrželi ten dojem, který měli současníci Ježíšovi. Nepřemalovali obraz Ježíše podle fantazie, jak to říkají nevěřící. Ne. Oni uchovali svědectví! A tato svědectví dokládají, že Ježíš přesahoval všechno, co se dá chápat biologickými nebo psychologickými prostředky. Současníci a svědkové Ježíšovi Ho zažili jako cizí, lidskými pojmy neuchopitelnou skutečnost. Přes všechnu blízkost a důvěrnost učedníků jim zůstal Ježíš po celý život ve svém posledním tajemství nepochopený. Po posledním velkém pozvání na večeři, kterou Ježíš uspořádal, věřili, že se Mu úplně přiblížili, ale On jim vyklouzl, šel na horu, docela sám. Když utišil bouři na moři, zachvátila je velká bázeň a říkali si navzájem: „Kdo je ten, kterého dokonce moře a vítr poslouchají?“ Proč bázeň? Bázeň byla reakcí na blízkost Boží. Když Ho učedníci pozvali, aby s nimi jedl, tenkrát uslyšeli: „Já mám pokrm, který vy neznáte.“ Tu si říkali učedníci mezi sebou: „Dal mu někdo něco k jídlu?“ Ježíš jim řekl: „Mým pokrmem je činit vůli toho, který mě poslal, abych své dílo dokončil.“ To učedníci ještě nezažili, že by někdo kvůli svému poslání zapomněl na jídlo. Jeho poselství o království Božím bylo jeho učedníkům a také okolo stojícím ještě před nanebevstoupením nepochopitelné. Teprve ono proměnění, které

Kristus Pantokrator

s nimi učinil Duch Svatý, jim otevřelo přístup k tajemství Krista a jeho království. Pokud byl Ježíš s nimi, byl tajemný a neproniknutelný. Z toho vidíme, že jeho postava nebyla učedníky vymyšlena. Kdyby byla vyvolána tvůrčí intuicí, vypadala by jeho postava úplně jinak, než byla ve skutečnosti. Ne, oni jeho postavu nevytvořili, vzali ji ze skutečnosti. Je to postava, která přesahuje lidské měřítko.

Ježíš sám znal a jasně vyslovil svoji jinakost vůči všem lidem. On mluví o Bohu jako „o svém Otci“, jako nikdo jiný. „Kdo chce vejít do království nebeského, musí konat vůli mého Otce.“ Nikdy nezahrnuje sebe a jiné lidi vůči Bohu ani jednou do společného „my“. „Jdu nahoru k mému Bohu a k vašemu Bohu, ke svému Otci a k vašemu Otci.“ Jeho postavení k Bohu je jiné než u všech ostatních. Všichni ostatní lidé jsou sice dětmi Božimi, nebeského Otce, ale On je Boží jediný milovaný Syn. On je „ten“ Syn. Jemu je Bůh tím, čím jsou pro jiné otec a matka. Jednou propukl v jásavé zvolání: „Všechno je mi dáno od mého Otce. Nikdo nezná Syna jako Otec a také Otce nezná nikdo tak jako Syn a komu to Syn zjeví.“ Říká o sobě: „Jsem světlo světa.“ To znamená, že veškeré stvoření je odkázáno na to, aby bylo od Něho osvíceno. Vznesený nárok je bezpodmínečný, výjimečný a všeobecný. Jeho osvícení nezávisí na ničem a na nikom. On se o ně nedělí s nikým jiným a ono platí pro celý svět. On se nazývá „cesta, pravda a život“ – On sám a ne jenom jeho učení. On je to Všechno, v nejvyšším, konečně platném smyslu. On sám je současně tím Vším. Všechno, co je na světě velké, významné a spásnosné, to je splněno v NĚm. Jeho postavení je nerosovatelné, přesahuje všechno, co je velké a mocné ve světě.

„Zde je více než Jonáš (prorok), zde je více než Šalamoun (král), zde je více než chrám (svatyně Boží).“ On je Pán svého praotce Davida. Tady jsou jenom dvě možnosti: Buď to tady mluví někdo pomatený, nebo je to všechno, co o sobě říká, pravda! On je ta osoba, kvůli níž se oddělují všechny cesty, všechny časy, všichni duchové a osudy. On je tou osobou, okolo níž se shromažďují všichni milovníci Boha. On je tou osobou, proti které bojuje až do konce satan. On je tím, kvůli němuž se koná veškeré dobro, a dobro je

pronásledováno. On je ten, pro něhož se žije a umírá. Vztah k Němu je rozhodující pro časnost a věčnost.

„Kdo přijme nějaké dítě v mém jménu“ – v mém jménu! – „ten přijímá mne.“ Vztah k Němu je nakonec rozhodující. „Kdo by pohoršil některé z těchto maličkých, kteří ve mne věří, tomu by bylo lépe, kdyby mu uvázali na krk mlýnský kámen a hodili ho do hlubiny moře.“ Protože je Ježíš Boží Syn, je pánem starozákonního Zákona, Božího řádu. On jej ruší vlastní pravomocí a požaduje místo něho zákon přísnější svatosti, svatosti dokonalé spravedlnosti. On má moc nad sobotou, kterou ustanovil přece Bůh. On má oprávnění odpouštět hříchy. „Kdo má moc odpouštět hříchy než Bůh sám?“ ptají se posluchači a přihlízející v nejvyšším údivu. Božskou mocí vysílá své učedníky a démoni jsou Mu podřízeni: „Viděl jsem satana padat jako blesk z nebe.“ On jim může slíbit, že bude vždycky s nimi. Jeho učedníci se mohou spolehnout na jeho zaslíbení, protože jeho slovo má věčnou platnost.

Ježíšova slova jsou potvrzována vlastními zázraky a mocnými činy. Ony jsou tím přísvědčením, kterým Bůh potvrzuje život a působení Ježíšovo. Zázraky jsou skutečností. Jsou tak silně vpleteny do života Ježíšova, že se od něho nedají odmyslet, aniž by se nezničila postava Ježíšova. Jejich popírání spočívá v předpoklady. Hledání podobnosti se zázraky Ježíšovými, aby se vyrovnaly jedinečnosti Ježíšově, tedy hledání analogií je marné. Ježíš trhá všechny analogie. Zázraky jsou ve službách jeho poslání. V zázraku se Ježíš projevuje stejně jako ve slově. Jeho slova a mocné činy patří dohromady. Nesou se a dokazují se vzájemně. Zázraky jsou zjevením současné krásy a moci Ježíšovy. Jsou Božím svědectvím pro nárok a slovo Ježíšovo.

Jeho moc se, milí přátelé, ukazuje také v těch, kteří Ho následují v životě a v umírání. Svátí, mučedníci, vyznavači vydávající svědectví o tom, kdo „On“ je. Vždyť jenom jeho mocí mohli svatě žít a blaženě zemřít. Jeho síla v nich byla účinná. Jeden indický služebník Boží, bráhma, se obrátil ke křesťanství. To pro něho znamenalo ztrátu celé jeho existence. Vzali mu dům a dvůr, jeho příbuzenstvo a čeledě se od něho odvrátili, žena a děti ho opustily. Neskloněn ale šel svojí cestou. Jedno-

ho dne se ho zeptal jeden britský důstojník: „Budete mít sílu nést následky svého kroku?“ Tu mu odpověděl bráhma slovy svatého Pavla: „Všechno mohu v tom, který mě posiluje.“

Tajemství Ježíšovo se dá vysvětlit jenom tím, že je pravý Syn Boží. Ten Ježíš, ten rodák z Nazareta, tento syn tesařův je více než člověk. On je Mesiáš, je Syn člověka podle Daniela, je nadpřirozený Syn Boží – nic méně a nic jiného. O této víře, moji přátelé, se nemůžeme dohadovat. Za tuto víru vypovídáme každé přátelství! To říkáme a vyznáváme: Kdo mluví o Kristu, aniž by vyznával jeho božství a jeho bytostnou jednotu s Otcem, ten bloudí okolo Krista. To, co víme z koncilů v Niceji a Chalcedonu, to je katolická víra. To je ohlas z Kafarna a Jeruzaléma. To je učení apoštolů. To je poselství evangelia. To je samotné svědectví Ježíšovo. Tato víra je stará. Je tak stará jako křesťanství.

V roce 111 po Kr. napsal místodržící Plinius z Bithýnie dopis císaři Trajánovi v Římě. V něm zaznamenává, že v neděli ráno se scházejí křesťané a zpívají „chvály na Krista jako na svého Boha“. Svátý biskup Ignác z Antiochie, který byl v roce 107 v Římě hozen divokým zvířatům, nazývá Krista ve svých dopisech vždycky „Bůh“. On mluví o „mém Bohu“, mluví o „našem Bohu“. To je jediná platná kristologie, jediné platné učení o Kristu. Podívejme se na druhou stranu. Ještě stojí jesličky, ještě slavíme narození Dítěte v jesličkách. To je přece smysl Vánoc: živý, pravý Bůh se stal člověkem v Ježíši z Nazareta. Syn Panny Marie je Bůh z Boha, Světlo ze Světla, pravý Bůh z pravého Boha, zrozený, nestvořený, jediné podstaty s Otcem. Pro nás lidi a pro naši spásu sestoupil z nebe a stal se člověkem. „Zůstal, co byl, ale přijal, co neměl.“ On je opravdu Emanuel, Bůh s námi, On je opravdu Mesiáš, požeháný Páně. Dochází k naplnění zaslíbení z dávné doby: „Hle, tu je váš Bůh! On sám přichází, aby vás vykoupil.“ A proto smíme přicházet každý den k jesličkám s věřícím srdcem: Hle, tu je váš Bůh! On sám přichází, aby vás vykoupil. Naslouchejme zbožnému smyslu poselství: Pohleďte, váš Bůh! On sám přichází, aby vás vykoupil.

Ze Schweizerisches Katholisches Sonntagsblatt 1/2015 přeložil -mp-

Liturgická čtení - dokončení ze str. 10

že nepoznal jeho. Milovaní, už teď jsme Boží děti. Ale čím budeme, není ještě zřejmé. Víme však, že až on se ukáže, budeme mu podobní, a proto ho budeme vidět tak, jak je. Milovaní, jestliže nás svědomí neobviňuje, dodá nám to radostné důvěry v Boha a dostaneme od něho všechno, zač prosíme, protože zachováváme jeho přikázání a konáme, co je mu milé.

A to je to jeho přikázání: abychom věřili ve jméno jeho Syna Ježíše Krista a navzájem se milovali, jak nám to nařídil. Kdo zachovává jeho přikázání, zůstává v Bohu a Bůh v něm. A že v nás zůstává, poznáváme podle Ducha, kterého nám dal.

Evangelium – Lk 2,41–52

Ježíšovi rodiče putovali každý rok do Jeruzaléma na velikonoční svátky. Když mu bylo dvanáct let, vydali se tam na svátky jako obvykle. A když ukončili sváteční dny a vraceli se domů, zůstal chlapec Ježíš v Jeruzalémě, a jeho rodiče to nezpозorovali. V domnění, že je ve skupině poutníků, ušli den cesty; teprve potom ho hledali mezi příbuznými a známými. Když ho nenašli, vrátili se do Jeruzaléma a hledali ho.

Po třech dnech ho našli v chrámě, jak sedí uprostřed učitelů, poslouchá je a dává jim otázky. Všichni, kdo ho slyšeli, žasli nad jeho chápavostí a nad jeho odpověďmi.

Když ho rodiče uviděli, cílí se zarazili a jeho matka mu řekla: „Dítě, proč jsi nám to udělal? Hle, tvůj otec i já jsme tě s bolestí hledali.“ Odpověděl jim: „Proč jste mě hledali? Nevěděli jste, že já musím být v tom, co je mého Otce?“

Ale oni nepochopili, co jim tím chtěl říci.

Potom se s nimi vydal na zpáteční cestu, šel do Nazareta a poslouchal je. Jeho matka to všechno uchovávala ve svém srdci.

Ježíš pak prospíval moudrostí, věkem a oblibou u Boha i u lidí.

Vánoční příběh naší doby

To, co v září 2013 na své faře v Pöttmes vyprávěl 44letý německý kněz Thomas Rein z diecéze Augsburg (Německo) svým dvěma farnicím, sestřím ze společenství Rodina Panny Marie - sr. Anně a její rodné sestře sr. Marii Bernadettě, vlastně není vánočním příběhem. P. Rein si při rozhovoru spíše zavzpomínal na jeden působivý, pět let starý osobní zážitek, na vážnou, přímo dramatickou realitu, jakou umí napsat někdy sám život.

Bylo to 2. prosince 2008, v úterý v prvním adventním týdnu. Po obědě jsem si pomyslel: „Jelikož je dnes v kostele velká zima, pomodlíš se část breviáře doma.“ Díky Bohu, pak jsem přece jen šel do našeho farního kostela sv. Petra a Pavla, abych tam zakončil liturgii hodin. K modlitbě jsem se však v ten den už nedostal. Hned při vstupu do kostela jsem si totiž všiml, že na jesličky vpředu před oltářem je položen červený kobereček.

Jako vždy v adventu, i teď stály před oltářem jednoduché jesličky a vedle nich košík se slámou. Před pouhými dvěma dny jsem při mši svaté povzbudil děti: „Nyní můžete při každé návštěvě kostela vložit pro malého Ježíška do jesliček několik slámek.“ – „Co tam však dělá ten červený koberec?“ přemýšlel jsem překvapený. Obvykle sloužily tyto koberečky jako podložky pro klečení ministrantů na stupních oltáře. Zvědavě jsem šel dopředu.

Jak to přesně bylo – zda jsem nejprve uviděl dítě v jeslích, anebo uslyšel jeho tiché vzlyky (na pláč už nemělo sílu), to ani při nejlepší vůli nedokážu říci. Nevěřil jsem vlastním očím. „Ne, to nemůže být pravda!“ proletělo mi hlavou. V našich prázdných dřevěných jesličkách skutečně leželo nemluvně; jako malý Ježíšek. Skutečně!

Ale tento nezapomenutelný obraz, tato skutečnost, to nebyla žádná vánoční blaženost. V kostele bylo jen 11 stupňů, jak to později zjistila policie, a přede mnou leželo ubohé, drobné děťátko, novorozenec, zavinuté pouze do trička. Byl to chlapec, narozený před jednou, dvěma hodinami, ještě neumytý po porodu.

Nikdy předtím jsem neviděl takové malé děťátko; a navíc celé zmodralé zimou. „Co by se stalo, kdybych přišel do kostela až na večerní mši svatou?“ pomyslel jsem si. „Nemluvně – jednoduše odložené, zcela opuštěné, bez tepla a lidské blízkosti!“

Nedokázal jsem odvrátit pohled a ulevilo se mi při myšlence: „Dítě, drahé dítě, jen plač! Aspoň vím, že žiješ.“

Později se mě lidé často ptali: „A co jste potom udělal?“ No, nebyl čas na dlouhé rozmýšlení. Udělal jsem to, co by udělal každý, nebylo to žádné umění. Tiše vzlykající dítě jsem vzal opatrně do náručí, zanesl jsem je do teplé fary a zavolal pohotovost. Zanedlouho novorozence převezli sanitkou na dětskou kliniku.

Matka v nouzi

Až pak jsem se ptal sám sebe: „Kdo udělá něco takového? V jak obrovské nouzi musela být tato žena, když dokázala učinit něco takového!“ Člověku to lámalo srdce. Jelikož šlo o odložené dítě, přijela kriminální policie a matku dítěte našli ještě v tentýž den odpoledne. Pro kriminálku to byl snadný případ, postup byl následující: Dítě v kostele, takže nábožensky smýšlející žena, která nechtěla potrat. Eventuálně někdo z východní Evropy. Které podniky v okolí zaměstnávaly lidi z východní Evropy? Kdo z nich dnes pro nemoc nebyl v práci?

Matka dítěte se našla: rumunská žena, 38letá sezónní pracovnice v Němec-

ku, která už měla tři děti. Ty byly v Rumunsku u prarodičů, zatímco mladá žena cestovala do Německa, aby vydělala peníze. Až do posledního dne chodila do práce. Když začaly porodní bolesti, porodila dítě tajně, na holé zemi v pokoji, úplně sama. Bezprostředně potom přešla jeden kilometr pěšky k našemu kostelu, novorozeně nesla v tašce. Tam položila chlapečka do jesliček, přikryla ho kobercem a vrátila se stejnou cestou zpět. Asi dvacet minut nato jsem pak dítě našel já.

Co tuto matku dohnalo k tomu, že si dítě nenechala, a proč se nikomu nesvěřila, to nevím. Jako ortodoxní věřící zjevně nechtěla svoje dítě potratit, chtěla je přivést na svět a vědomě je přenechat Bohu. Proto je přinesla do kostela, doufajíc, že je někdo najde a pomůže mu. Stát to také uznal, a proto nebyla na ni podána žaloba.

Mnohých se to dotklo

Zpráva o události se samozřejmě rychle rozšířila. Byl advent a lidé se zjevně dotkl osud novorozence; byli rádi, že maličký přežil. Při večerní mši mnozí říkali: „V naší farnosti jsou Vánoce už dnes!“ Ani reportérům, kteří se zde objevili, nešlo jen o přitažlivý příběh na titulní stranu jejich novin. Jistý novinář z časopisu *Bild* citoval – a to se stává výjimečně – dokonce Lukášovo evangelium: „Porodila svého prvorozeného syna, zavinula ho do plenek a uložila ho do jeslí.“ Zprávy se rozšířily tak daleko, že dokonce z Anglie přišly pro děťátko dva balíky s oblečením.

Ve stejný den uslyšela i jedna zdravotní sestra z autorádia zprávu o nalezeném dítěti. Jak mi o tom později vyprávěl

Kristián jako novorozenec

věla, okamžitě věděla: „Toto dítě je pro mne!“ Hned když přišla domů, našla na záznamníku zprávu s nabídkou z úřadu pro mladistvé, zda by nebyla ochotná vzít si nalezené dítě do péče. Tato žena z našeho okresu přijala maličkého s láskou do kruhu své rodiny. Udělala to o to raději, když lékaři na klinice zjistili u chlapčka těžké postižení, které ale nesouviselo s jeho odložením.

Spadl mi kámen ze srdce, když jsem viděl, že o maličkého je u jeho náhradní matky dobře postaráno. Brzy jsem tuto ženu poznal také osobně a velmi si ji vážím. Vždyť od začátku prokázala obrovskou trpělivost a lásku. Chlapec se na ni hned navázal.

Když jsem během následujícího léta v roce 2009 cestoval do Rumunska, navštívil jsem také jeho skutečnou rodinu. Viděl jsem na vlastní oči, v jakých chudých poměrech žijí tito lidé na venkově v malé zapadlé vesnici. Zde by těžce postižený chlapec neměl široko daleko žádnou lékařskou nebo terapeutickou pomoc. A tak se tedy odvažují říci: „Pro našeho »Ježíška« to bylo to nejlepší. Bylo to Boží řízení, že se všechno stalo tak, jak se stalo.“ Jsem velmi vděčný, že náhradní matka a její rodina se o Kristiána tak dobře stará a že se u nich cítí dobře.

„Moje dítě“

K našemu „Ježíškovi“ mám, pochopitelně, mimořádný vztah. Určitým způsobem zůstal přece jen „mým nalezeným dítětem, mým nalezcem“, ačkoliv se navenek o něho nemohu starat. V modlitbě na něho nikdy nezapomínám, a kdyby se cokoliv stalo, jsem tu pro něho, neboť se cítím zodpovědný za to, aby se Kristián měl dobře a mohl se rozvíjet. A na to věru dohlížím!

Ani jeho pravá matka, která občas přichází za prací do Německa a jejíž děti jsou už větší, nezapomněla na svého nejmladšího. Sice není schopna se o něho starat, ale často telefonuje náhradní rodině, informuje se a děkuje, protože ví, že Kristiánovi nic neschází.

Jméno a křest dítěte

V dětské klinice nazývaly zdravotní sestřičky novorozence Petr, podle místa nalezení, kostela sv. Petra a Pavla. Jeho rumunská matka se však rozhodla pro

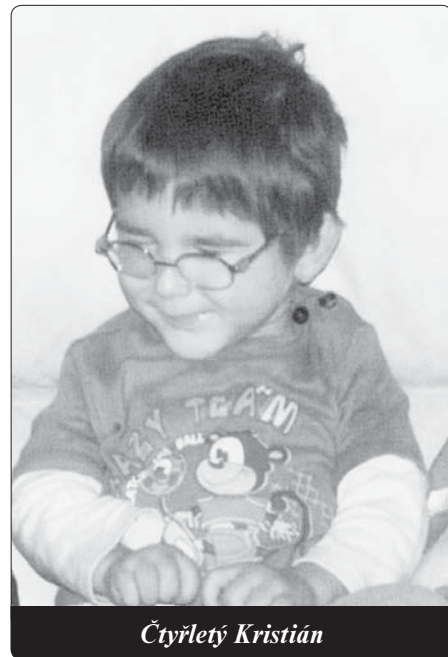
křestní jméno Kristián. Souhlasila s tím, že jejího syna pokřtím u nás v katolickém kostele v městě Pöttmes. No a z toho mělo radost celé naše farní společenství. Náhradní matka, která byla rovněž u křtu i s celou rodinou, dala dítěti i druhé jméno – Pavel, podle patrona našeho kostela. Na tuto pěknou slavnost přišli i zaměstnanci z úřadu pro mladistvé.

Šťastný Kristián

Dne 2. prosince 2012 měl Kristián čtyři roky. Jako každý rok, také tehdy jsem ho na jeho narozeniny navštívil a oslavovali jsme spolu s jeho náhradní rodinou, u které Kristián zůstane i v budoucnosti. Na tomto milém chlapečce je jasně vidět, že je šťastný, ačkoliv je pro závažné genetické onemocnění slepý, nemůže chodit, v noci se často budí a při jídle potřebuje pomoc. Obdivuji jeho náhradní matku, která se 24 hodin denně obětuje pro svého synka a všemožně se o něho s velkou láskou stará: zajistila mu plavání, hudební školku, hipoterapii a gymnastiku, logopedii a speciální školku, zabezpečila podporu nevidomých dětí v předškolním věku. „Akademik z Kristiána věru nebude,“ řekla s úsměvem, „ale možná se jednou přece jen postaví na vlastní nohy

Vánočně vyzdobený farní kostel sv. Petra a Pavla v městě Pöttmes, kde před obětním stolem ležel 2. prosince 2008 v jesličkách místo Ježíška novorozenec Kristián

Čtyřletý Kristián

a později bude moci pracovat v chráněných dílnách.“

Betlém v novém světle

Musím se přiznat, že v adventu roku 2008, po tomto zvláštním „nálezu“ v našem kostele, se třetí desátek radostného růžence *Ježíš, kterého jsi, Panno, v Betlémě porodila* modlil úplně jinak. Ubohost našeho Kristiána v jesličkách před pěti lety mám živě před očima především ve vánočním čase a tento zážitek zůstane pro mne navždy spojený s tajemstvím Vánoc.

Nic proti Štědrému večeru jako působivému svátku s dárečky. Ale myslím si, že i pro mnoho jiných je Kristián v určitém smyslu „milostivým dítětem“. Vždyť jeho osud a osud jeho maminky se lidí velmi dotkl, přinutil je zamyslet se a pohnul něčím v jejich nitru. Betlém, to pravé vánoční tajemství, které se často ztrácí ve všem tom předvánočním shonu, se ukázalo skrze dítě v jesličkách v městě Pöttmes všem znova a docela realisticky: jak je to vlastně šokující, že Bůh se stal takovým malým, ubohým dítětem, narozeným z Marie ve stáji, „protože ve světnici neměli dost místa“, že přišel na svět v chudobě a bídě a ještě i dnes přichází k nám v bídě našich bližních. Když na to nahlížíme z tohoto úhlu pohledu, Kristián se pro naše farní společenství stal darem, který otrásl všemi tak silně, jak bych to já nedokázal ani všemi vánočními kázáními celého svého života.

Z Vítazstvo Srdca 95/2013 přeložil -dd-

Bůh nepřišel v moci a slávě

Vánoční pohádka

Pohádky mohou děti upoutat a přivést k úžasu. Přesně toho by chtěl dosáhnout také světicí biskup Dr. Andreas Laun svojí vánoční pohádkou. Chce získat i naši pozornost a znovu nás uvést do úžasu, totiž před tajemství vtělení Boha. Už jsme na texty evangelia tak zvyklí, že již vůbec necítíme, jak ohromující je poselství o příchodu Boha na tento svět. Stvořitel vesmíru se nám zjevuje v podobě malého dítěte. Věříme tomu opravdu?

B ylo tomu kdysi dávno po stvoření člověka a dávno před našim časem: Na nebi byli všichni spolu, mnoho lidí a andělů, shromážděných okolo Boha, plni radosti, že mohou patřit na Něho a být s Ním, a bylo na nich dobře vidět, že mají radost být mezi sebou pospolu, s ostatními svatými a anděly, byl to zdroj radosti! Mezi lidmi bylo slyšet rozhovory o tom, jak bude vypadat „nová země“ a jestli tam budou také květiny, hory, ptáci a jiná pěkná zvířata. Všichni se shodovali: Všechno bude ještě krásnější než „tehdy“, když jsme byli ještě na zemi!

Ale navzdory vši radosti důvod ke shromáždění byl vážný! Na zemi bylo mnoho špatného, přikázání Boží už většina lidí nezachovávala, dělali si, co chtěli, smlouva s Bohem upadla v zapomnění, žili beze studu, slovo „hřích“ bylo vysmíváno! Vystoupil jeden archanděl: „Bylo by třeba vyslat nové proroky, tak jak to už bylo jednou uděláno!“ Proti tomu se postavili ti svatí proroci, kteří už byli v nebi: „Zapomněli jste na všechno? Některé lidi jsme sice mohli přesvědčit, to je pravda, ale většinou netrvalo dlouho a lidé zase odpadli od toho, co jsme jim od Boha vyřizovali! A kromě toho, už jste zapomněli, co se s námi stalo? Vysmívali se nám a pak nás bili nebo popravili! Ani novým prorokům se nebude dařit lépe, nebudou moci situaci opravdu změnit. Věřte nám, my víme, o čem je řeč, také my jsme všechno zkoušeli a mnoho zakusili.“

Shromáždění bylo dojaté, ale zároveň ztratilo trochu odvahy z toho, co slyšelo! Avšak po několika minutách ochromení získali přítomní odvahy znovu. Někdo ještě řekl: „Dlouho jsme mluvili, ale nenacházíme žádné řešení.“ Jiný pokračoval: „Ano, jenom Bůh sám bude vědět, co by se mělo dělat, jenom On může lidi změnit a přivést k obrácení!“ Přihlásil se ke slovu třetí: „Ale jak, jak by to mělo jít?“ Projevili pochybnost: „Bůh je všemohoucí, ano, ale on ctí svobodu lidí, a když oni nechtějí, tak nechtějí, a nic se nezmění.“ Znovu upadli do bezradnosti a nastala sklíčenost. Ale tu se chopil slova velký anděl a řekl: „Pokud by Bůh sám lidi přesvědčil, ale to se může podařit jenom tehdy, když On k nim promluví takovou řečí, které mohou porozumět.“

Náhle vykřikl jeden anděl: „Buďte přece zticha, tady někdo volá!“ Skutečně, teď to slyšeli všichni: „Kdybys tak protrhl nebesa a sestoupil – před tvou tvář by se otřásly hory,“ (Iz 63,19) volal jeden hlas znovu a znovu. „Kdo volá, kdo je to?“ ptá se někdo a jiný říká: „Mě zajímá více, koho ten muž volá a jak to myslí s tím »sestoupením«.“ A ten třetí: „To je Izaiáš, já znám jeho hlas, on je prorokem u vyvoleného národa, který Bůh tak velmi miluje!“ – „No jo,“ připojil se někdo k němu, „vypadá to, že se Izaiáš trochu zbláznil, vždyť jenom Bůh sám může vědět, jak to myslí s tím »sestoupením«, vždyť před kým by se jinak hory třásly. Ale to zachází skutečně příliš daleko, i když jeho zoufalství musí být veliké, když navrhuje něco takového: Sestup dolů!“ Všichni byli zajedno: Nemožné, ale co teď?

Nyní se všechny pohledy tázavě obrátily k Bohu, všichni čekali na jeho odpověď. Bůh se trochu usmál a začal mluvit: „Ano, je to Izaiáš a myslí skutečně mne, prosí mě vroucně, abych přišel na zemi!“

Někteří andělé se začali – sice zadržovaně – ale přece smát. Abrahám a Sára, kteří už dlouho patřili k nebeskému zástupu, si vzpomněli, jak se smáli při oznámení, že dostanou ještě ve vysokém stáří syna. A stalo se! Vlastně neuvěřitelné, ale jejich příběh – dítě ve vysokém věku – byl přece ještě v rámci normality. Ale ve srovnání s požadavkem Izaiáše? Bylo to opravdu bláznovství! Bůh, Bůh by měl být na zemi? Buďto se Izaiáš zbláznil, nebo si dělá nepatřičný vtíp nebo – nebo co? Je to skutečně k smíchu!

Shromáždění, jinak ne vždy jednomyslné, tentokrát bylo zajedno: „Bůh na zemi, to není možné, při všem pochopení pro lidi a zoufalství Izaiáše, ale co je moc, to je moc, to zachází daleko, je to bláznivá myšlenka!“

Znovu si vzal slovo Bůh a okamžitě všichni ztichli: „Izaiáš má pravdu. To, oč prosí, je už od věčnosti mým plánem. Udělám to, sestoupím na zemi a budu u nich, u mých milovaných lidí, by-

dlet a zůstat a potom je jednou vezmu k sobě! Pak mě budou ještě více nazývat právem »Emanuel«, to je »Bůh s námi«. A to já také chci: Být Bohem u nich, jejich Bohem, který s nimi bydlí!“

Ticho, hluboké ticho se rozhostilo, ale potom, potom propukl jásot, nejprve přední andělé, pak postupně všichni, i lidé pochopili: Bůh chce sestoupit z lásky, zase jednou to byla láska, kterou obdaroval Bůh svoje stvoření. „Tedy dobrá, to je krásné!“ zvolal jeden archanděl, dodal ale k tomu: „Krásné, ale jak to chce Bůh udělat, v jaké podobě?“ Netrvalo to dlouho, tu se přihlásil ke slovu jeden malý anděl: „Připomínám vám krásná stvoření, která Bůh stvořil! Bůh by mohl přijmout podobu lva a jmenovat se »Aslan«!“ Ale tento návrh vyvolal velký chechtot, všichni byli zajedno, že tato myšlenka nestojí za to, aby se jí zabývali. Bůh se ale jen dobrotivě usmíval a řekl: „Máš pravdu, lev je krásné zvíře, ale pro Boha by bylo nevhodné, aby jako lev přišel mezi lidi, před lvem mají všichni strach! A pomysli přece na to, jak mnohá náboženství lidem říkají, že musí přede mnou, svým tvůrcem, mít především strach. Ne, je to dobře myšleno, ale ten nápad se lvem skutečně není vhodný!“

Tak tedy jak? Tu se hlásí jiný anděl a říká: „Jaké by to bylo v podobě Goliáše, ještě většího a silnějšího? Veliký, silný, daleko viditelný, silnější než kterýkoliv člověk?“ Někteří okamžitě potřásají hlavami, ale všichni čekali, co by k tomu řekl Bůh: „Goliáš? Ten byl nejenom silný, ale také zlý, to už vůbec nejde. Bůh nemůže přijmout podobu zlého člověka.“ To bylo jasné, ta myšlenka spadla okamžitě ze stolu, ale pak přišel ihned nový návrh: „Jaké by to bylo jako se statečným králem Davidem, s moudrým králem Šalomounem nebo se slavným císařem Augustem: Bůh by přišel velký, obdivovaný a nepřehlédnutelný? Samozřejmě, všechny jejich přednosti by musely být vystupňovány, tak jak to je jen možné pro našeho Boha!“

Tím se zdálo, že všechny návrhy jsou vyčerpány, všichni mlčeli a zase nastalo určité napětí: Co by mohl teď Bůh říci, jakou podobu by chtěl přijmout, když by chtěl „sestoupit na zem“?

Bůh mlčel, jako by musel ještě přemýšlet, potom ale řekl do napjatého ticha pl-

ného očekávání: „Přijdu k lidem takovým způsobem a v takové podobě, aby nemuseli mít přede mnou strach. Ani jako lev, ani jako Goliáš nebo král, ani jak myslel Izaiáš, jako mimozemšťan, před kterým by se »hory třásly«! Ne, toto všechno ne. Vy přece víte, jak lidé přicházejí na svět?“ Všichni mrkali, ale současně si pomysleli: Co by to mělo být, lidé přicházejí od matky, ale Bůh žádnou nemá!

Tady Bůh pokračoval: „Sestoupím na zemi přes lůno jedné ženy, která bude mojí matkou! Stanu se jedním z nich, zamíchám se mezi ně jako dítě, narozený z té, kterou jsem si k tomu vyvolil! Tak budu u nich, jako jeden z nich, a nebudou mít ze mne strach!“

Co na to obyvatelé nebes? Nejprve oněměli a nevěděli, co by měli říci. Ale potom – potom pochopili velikost, smělost, jedinečnost této „myšlenky Boží“ a propukl nekončící jásot. Že Bůh lidi miluje, to všichni věděli dávno, ale že je miluje tak, že by sám sebe chtěl na zemi poslat ve svém Synu, to neočekávali. Nemohli by si to představit ani v nejmělejších snech, to bylo opravdu příliš! Jásot nebral konce! Nejprve nejvyšší andělé, potom také ostatní: „Bůh chce jít na zemi, velkolepě!“ volali. A tak se to potom také stalo: Bůh si vyvolil Marii, připravil ji skrze anděla, zeptal se, jestli smí přijít, ona odpověděla „ano“ a o Vánocích se tak stalo! Nepřišel „s mocí a slávou“, na začátku ještě ne, nýbrž jako Dítě mezi dětmi, jako Člověk mezi lidmi, jako narozený z ženy jako všichni ostatní lidé! –

Dodatek:

O mnoho století později, když už se stalo všechno, co si Izaiáš vyprošoval, a Bůh to splnil, psala a vysvětlovala sv. Kateřina Sienská:

„Bože, tvoje tvorstvo Tě odprošuje a Ty se vydáváš je hledat, ono se vzdaluje, Ty se ale k němu přibližuješ, a blíže už k němu nemůžeš přijít, než když ses oděl do lidského těla! Co mám říci? Bože, Ty blázne lásky! Bylo Ti zapotřebí tvého tvorstva? Zdá se mi, jako bys bez něho nemohl žít, a Ty jsi přece sám Život! Proč jenom jsi tak zblázněný? Protože jsi zapálený v lásce ke svému tvorovi, proto jsi posedlý jeho spásou!“

Z Kirche heute 12/2012 přeložil -mp-

Liturgická čtení - dokončení ze str. 11

abychom byli před ním svatí a neposkvrnění v lásce, ze svého svobodného rozhodnutí nás předurčil, abychom byli přijati za jeho děti skrze Ježíše Krista. (To proto,) aby se vzdávala chvála jeho vznešené dobrotivosti, neboť skrze ni nás obdaril milostí ve svém milovaném (Synu). Slyšel jsem, jak věříte v Pána Ježíše a jakou lásku projevujete všem křesťanům, a proto nepřestávám za vás děkovat, když na vás vzpomínám ve svých modlitbách, aby vám Bůh našeho Pána Ježíše Krista, Otec slávy, udělil dar moudře věci chápat a jejich smysl odhalovat, (takže budete moci mít) o něm správné poznání. On ať osvítl vaše srdce, abyste pochopili, jaká je naděje těch, které povolal, jaké poklady slávy (skrývá) křesťanům jeho dědictví.

Evangelium - Jan 1,1-18

Na počátku bylo Slovo a to Slovo bylo u Boha a to Slovo byl Bůh. To bylo na počátku u Boha. Všechno povstalo skrze ně a bez něho nepovstalo nic, co jest. V něm byl život a ten život byl světlem lidí. To světlo svítí v temnotě a temnota ho nepohltila. Byl člověk poslaný od Boha, jmenoval se Jan. Přišel jako svědek, aby svědčil o tom světle, aby všichni uvěřili skrze něho. On sám nebyl tím světlem, měl jen svědčit o tom světle. Bylo světlo pravé, které osvětluje každého člověka; to přicházelo na svět. Na světě bylo a svět povstal skrze ně, ale svět ho nepoznal. Do vlastního přišel, ale vlastní ho nepřijali. Všem, kdo ho přijali, dal moc stát se Božími dětmi, těm, kdo věří v jeho jméno, kdo se zrodili ne z krve, ani z vůle těla, ani z vůle muže, ale z Boha. A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Viděli jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jednorozený Syn, plný milosti a pravdy. Jan o něm vydával svědectví a volal: „To je ten, o kterém jsem řekl: „Ten, který přijde po mně, má větší důstojnost, neboť byl dříve než já.“ Všichni jsme dostali z jeho plnosti, a to milost za milostí. Neboť Zákon byl dán skrze Mojžíše, milost a pravda přišly skrze Ježíše Krista. Boha nikdo nikdy neviděl. Jednorozený Bůh, který spočívá v náručí Otcově, ten (o něm) podal zprávu.

Svatí nepadají z nebe

Na každého budoucího světce má v první řadě vliv jeho rodina. V případě svaté Terezie z Lisieux to byli její vzorní rodiče Louis (1823–1894) a Zélie (1831–1877) Martinovi, kteří byli v letošním roce svatořečeni. Svoji dceru doslova „vychovali pro nebe“.

Marie-Zélie Guérinová, dcera policisty, vyrůstala v severofrancouzské Normandii. Temperamentní, ale náchylnou k nemocem a velmi citlivou Zélii už od dětství přitahoval život zasvěcený Bohu, život, který chtěla věnovat nemocným a chudým. Když však prosila o přijetí u vincentek v Alençonu, představená jí bez zaváhání odpověděla: „To záleží na Božím rozhodnutí.“ Tu děvče upřelo svoji jednoduchou prosbu přímo k Bohu: „Tak vstoupím do manželství, abych splnila tvoji svatou vůli. Ale potom tě prosím, daruj mi mnoho dětí a dej, aby ti byly všechny zasvěceny.“ Zélie, velmi pěkná a rovněž mimořádně nadaná, se naučila umělecky vyrábět známé alençonské krajky a jako 22letá si otevřela svůj vlastní obchod, který dodával žádané výrobky až do Paříže.

sv. Zélie Martinová

Čtyři roky nato potkala mladého muže, jehož vznešená tvář na ni silně zapůsobila. Zélie uslyšela vnitřní hlas: „To je ten muž, kterého jsem pro tebe určil.“

Tento neznámý muž byl hodinář Louis-Joseph Martin, 35letý syn hluboce věřícího důstojníka, přítel přírody a literatu-

ry, kterého jeho neobyčejná láska k Bohu ve věku 22 let volala rovněž do kláštera. Avšak přijetí k augustiniánům v St. Bernard ztroskotalo na jeho nedostatečných znalostech latiny. Tak vedl po osm let ve svém hodinářství a klenotnictví v Alençonu téměř mnišský a vnitřně tak velmi naplněný život, že by sám nikdy nepomyslel na sňatek – dokud nezasáhla Boží prozřetelnost. Louis a Zélie se seznámili a za krátkou dobu tři měsíců se jejich srdce tak sblížila, že si 13. července 1858 dali před Bohem své ano.

I když oba dosud naplňovala tichá touha po klášterním životě, prostřednictvím svého zpovědníka dospěli k hlubokému chápání křesťanského rodičovství: jejich odevzdanost Bohu se měla nyní navenek projevit tak, že mu darují své děti. Zélie si přitom osvojila doporučení jedno-

sv. Louis Martin

ho kněze: „Mladá matka má ... svoji duši cele ponořit do Boha, jehož stvoření, obraz a vlastnictví nosí a živi. Pro nastávající život má být svatyní, oltářem, svatojánkem. Ať vede aktivní svátostný život, který ji ... posvěcuje, aby z něho čerpala přirozené a nadpřirozené krásy ... a aby

Dům rodiny Martinových v Alençonu

je odevzdala dítěti, které porodí.“ Zélie byla v celém svém bytí zcela zaměřena na to, aby se jako matka nezištně darovala – až tak, že později napsala: „Když se nám narodily děti, žili jsme už jen pro ně, to bylo celé naše štěstí ... Proto jsem jich chtěla mít mnoho, abych je vychovávala pro nebe.“

Nejtoužebnější přání matky Zélie, darovat Bohu syna kněze, se jí nesplnilo. Svě oba vroucně vymodlené syny musela jednoho po druhém už po několika měsících vrátit Bohu. Během deseti let osmkrát zažila štěstí mateřství, ale musela přihlížet, jak čtyři z „malých andílků“ umřeli v její náručí. Ale i takto se naučila stále hlouběji se spojovat s Boží vůlí a vše přijímat bez nejmenší pochybnosti o jeho dobrotě.

Její jediným přáním bylo přivádět své drahé k Bohu. „O čtyři z mých dětí je už dobře postaráno a ostatní se do nebe rovněž dostanou, ale s vícerymi zásluhami, protože budou mít více času osvědčit se!“

Ve všech zkouškách byla Zélie podporována vnitřní silou a nadpřirozeným smýšlením svého manžela; a právě v těžkostech se ukázala velikost její vlastní duše a její statečnost. Tato žena pracovala za tři, ale i přesto dokázala zvládnout výzvy každodenního života s moudrým klidem a jemným humorem.

Louis aktivně podporoval svoji manželku v jejím namáhavém povolání kraj-

kářky. Oba však vnímali výnosný obchod pouze jako prostředek k tomu, aby mohli svým dcerám umožnit dobré vzdělání a připravit jim věno.

Jelikož Bůh byl středem jejich každodenní práce, manželé využívali část svého majetku k tomu, aby poskytli ubytování chudým a aby pomohli lidem v nouzi.

Tato žitá láska k bližnímu oběma umožnila přístup k několika umírajícím, kteří přijali svátosti právě jejich zásluhou. Za ty, kteří se nechtěli smířit s Bohem, se celá rodina neochvějně modlila a s dětskou radostí se potom mohla těšit z vítězství obrácení.

Hélène zemřela v pěti letech

Život v domě Martinových se vyznačoval jednotou duší manželů, kteří při výchově svých dětí našli obdivuhodnou zlatou cestu mezi přísností a něžnou láskou. Často nechali za sebe hovořit svůj hrdinský příklad, zejména tehdy, když chtěli přivést svoje dcery k malým sebezápěrům, kterými by v každodenním životě udělaly Ježíšovi radost a darovaly mu tak „perly do jeho koruny“.

Relikviář sv. Zélie, Terezie a Louise Martinových

Louisovy dcery později napsaly: „Ty nejlepší mezi všemi otci, ty, který bez počítání dáváš Bohu veškerou naději svého stáří, ... jak tě budeme oslavovat, když jednou budeme v nebi!“

Bůh byl v této rodině na prvním místě. Louis a Zélie obvykle začínali den mší svatou už v brzkých ranních hodinách. Sousedé, kteří ráno slyšeli zvuk zavírání branky, později říkali: „To je svatý manželský pár Martinových; jdou do kostela. My můžeme ještě spát.“ Po večerech se rodina modlila před sochou Panny Marie, čítávala ze životopisů svatých a hovořila o duchovních věcech, souvisejících se svátky církevního roku.

Vzdor intenzivnímu křesťanskému rodinnému životu se manželé občas odděleně stáhli do kláštera, aby byli sami s Bohem... Otec Louis byl skálou, patriarchou rodiny a současně i ztělesněnou dobrotou. „Můj manžel žije svatě,“ říkala vděčně Zélie, „takového bych přála všem ženám.“ Louisova zbožnost neznala ani kompromisy, ani strach před lidmi. Vedl skutečně asketický život, který vycházel z jeho velké lásky k Eucharistii a z rozjímání o Pánově utrpení: „Když často přijímáme Pána Boha, neměli bychom se cvičit i v sebezápěru?“

Už v roce 1864 se u 32leté matky Zélie ukázaly první příznaky těžké nemoci. Po osmi letech se Zélie se svým starostlivým manželem přece jen rozhodla pro deváté dítě a 2. ledna 1873 přivedla na svět Terezku, která se brzy stala miláčkem a sluníčkem celé rodiny.

Za necelé čtyři roky však zazněla hrozná diagnóza: neoperovatelná rakovina prsu. Pro rodinu to byl šok. Zélie však přijala tuto těžkou zkoušku statečně a rozhodla se: „Chci využít všechny dny.“ Svoji práci

Louis se svěřil svým dcerám, že se jednou při pohledu na takové množství milostí a dobrodiní modlil následující modlitbu: „Můj Bože, to je příliš mnoho, ano, jsem až příliš šťastný, to není možné jít takto do nebe, chtěl bych pro tebe něco vytrpět.“ A nabídl se mu jako obět’.

A Terezie vzpomíná: „Slovo »obět’« skrze svoje rty jen vydechl, neodvážil se je před námi vyslovit, ale my jsme pochopily.“

dělala se železným sebezapřením a přes stále se zvětšující bolesti se i nadále snažila být veselá. Kvůli svým blízkým s tajnou nadějí doufala v uzdravení, ale současně se připravovala na rozloučení. Ve své odevzdanosti myslela hlavně na svoji třetí nejstarší dceru, která měla dost složitý charakter: „Pokud by obět’ mého života stačila, aby se Léonie stala svatou, přinesla bych ji z celého srdce.“

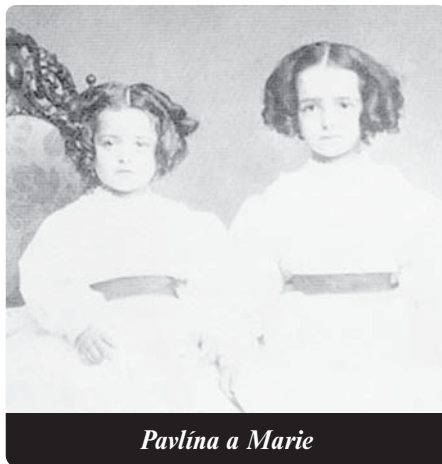
Léonie

Po velkém utrpení Zélie Martinová zesnula v přítomnosti svého milovaného Louise ve věku 45 let v noci 28. srpna 1877.

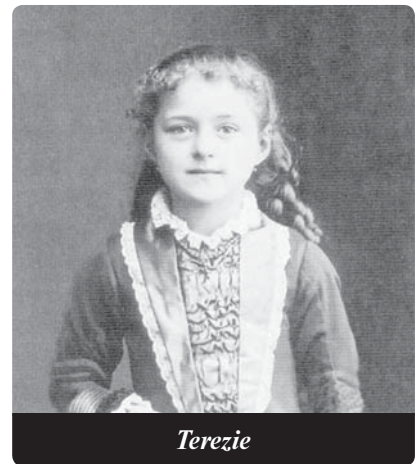
Druhý den ráno přivedl 54letý vdovec svoji čtyřletou dceru Terezií k matčinně smrtelné posteli. Toto rozloučení později samotná světička popisuje následovně:

Céline

Pavlína a Marie

Terezie

„Kdybych já se svým charakterem byla vychovávána rodiči bez ctností, anebo kdyby mě byli rozmazlovali, stala bych se velmi špatnou a možná bych byla i zatracená.“ (sv. Terezie z Lisieux)

V roce 1888 daroval Louis Martin 10 000 franků na nový hlavní oltář v katedrále sv. Petra v Lisieux. Takovou velkodušnost považoval za přehnanou i jeho dobrosrdečný švagr, který se - vzdor přísnému utajení - o tom dozvěděl a svoji nespokojenost také patřičně vyjádřil. Malá Terezie ale svého otce obhájila: „Když nás všechny daroval Bohu, je to zcela přirozené, že přispěje na oltář, aby tak mohl na něm přinést jako oběť nás i sebe.“

„Vzal mě do náruče a přitom mi řekl: »Pojď a dej naposledy pusu své ubohé mamince.« A já bez toho, abych řekla byt jen jedno slovo, jsem přitiskla svoje rty na čelo své milované mámy.“

Zélie Martinová krátce před smrtí

Louisovi se po devatenácti letech šťastného manželství zhroutil svět. Přestěhoval se do Lisieux a zde se plně věnoval výchově svých dcer. Velkou pomoc našel v nejstarší dceři, 17leté Marii. Jemu jako otci bylo dopřáno v následujících letech zažít, jak jeho dcery - plody nádherného manželství se Zélii - jedna po druhé nacházely své povolání v řeholním životě. Marie a Pavlína vstoupily do karme-

lu v Lisieux. Rozloučení se svoji 15letou „malou královnou“ Terezii bylo pro 64letého otce obzvlášť těžké: „Pouze Bůh sám může žádat takovou oběť ... ale moje srdce je přece naplněné radostí!“

Dokonce i Léonie se stala sestrou v řeholi Navštívení Panny Marie. Když se otcí i Céline, pátá dcera, svěřila se svým přáním stát se karmelitkou, zvolal: „Pojď, půjdeme před Nejsvětější svátost oltářní poděkovat Pánu za milosti, které prokazuje naší rodině ... Je to pro mne velká čest, že dobrý Pán Bůh si ode mne žádá všechny moje děti. Kdybych měl ještě něco lepšího, pospíchal bych mu to nabídnout.“

Dříve než Céline uskutečnila svoji touhu, starala se o otce až do jeho smrti. Po dvou vážných mozkových příhodách prožíval Louis skutečné utrpení: rozum se mu stále více zatemňoval a častěji upadal do nepředvídatelných stavů pomatení, dokonce až halucinací. Více než tři roky musel být hospitalizován na psychiatrické klinice. Jeho dcery tímto jeho stavem velmi trpěly, ale zároveň chápaly, že tato společně nesená utrpení „jsou vhodná k tomu, aby z nás učinila svaté“. Louis sám se jednou vyjádřil, že takový ponížující osud je „nejtěžší zkouškou, jaká může člověka potkat“. Fáze duchovní jasnosti mu vždy znovu nabídky dostatečně mnoho příležitostí k tomu, aby vědomě a s odevzdaností do Boží vůle „vychutnával“ tento „nejtrpčí a nejvíce pokořující kalich“, jak jej nazývala Terezie.

Poslední dva roky strávil Louis na invalidním vozíku a 29. července 1894, v 71. roce svého života následoval svoji manželku Zélii na věčnost. Nedal světu vytoženého syna kněze a misionáře, ale patronku světových misii a učitelku církve Terezii od Dítěte Ježíše.

Pramen: Stéphane-Joseph Piat, *Geschichte einer Familie*, Johannes-Verlag Leutesdorf, Z Vítězstvo Srdca 102/2015 přeložil -dd-

Čtyři sestry Martinovы při obléce sestřenic Marie Guérinové (s bílým závojem): sr. Marie (Marie), sr. Genovéva (Céline), sr. Agnes (Pavlína) a sr. Terezie (Terezie)

Mateřství a dětství

Biblické úvahy o rodině

Chceme ukázat na příkladu Matky Boží Panny Marie na svatou a nezbytnou roli mateřství a z něho vyvodit závěr pro tento krásný úkol.

„A když tam byli, stalo se, že se naplnily dny, kdy měla porodit. Porodila svého prvorozeného syna, zavinula ho do plenek a uložila ho do jeslí, protože ve svatnici neměli dost místa.“ (Lk 2,6-7) Jak jí archanděl Gabriel předpověděl, stala se Maria Matkou Ježíšovou, Syna Nejvyššího, bez přispění muže (srov. Lk 1,31-35).

Označení „prvorozený“ bylo tenkrát uváděno u každého prvorozeného syna. To nevyovídá o tom, že by Maria měla ještě další děti. Když mluví Písmo svaté o bratřích a sestřích Ježíšových (Mk 6,3), jsou tím míněni jeho bratrance a sestřence. Toto použití je v antice bezpečně dosvědčeno. Ježíš předává před svým ukřižováním Marii do péče Janovi (Jan 19,26), což by nedělal, kdyby měl ještě sourozence. To nebyl ten případ. Maria je Pannou před porodem, při porodu i po porodu.

Ačkoliv byl Ježíš jako Syn Boží už Pánu zasvěcený a Maria, která byla bez hříchu počatá a neměla ani žádného osobního hříchu, a proto nepotřebovala Mojžíšem předepsaný obřad očišťování, splnili s Josefem Zákon a přinesli dítě Ježíše do chrámu. Tam prorokoval stařec Simeon záchranu Izraele skrze Ježíše a meč, který pronikne duši Mariinu (Lk 2,22-35). Tuto bolest pocítila Maria při útěku do Egypta a při zdržení dvanáctiletého Ježíše v chrámu (Lk 2,41-50). Maria a Josef ho hledali tři dny, než ho našli: „Tvůj otec i já jsme tě v úzkostech hledali.“ (Lk 2,48) Když je tady Josef označen jako otec, vyjadřuje se tím, že jako pěstoun měl všechna práva a povinnosti. Ježíš ve své odpovědi poukazuje na to, že musí být v domě svého Otce, což Maria a Josef nepochopili. Ovšemže oba věděli, že Josef není otcem Ježíše. Především ale Ježíšova odpověď ukazuje, že svým jedinečným synovským vztahem k nebeskému Otci musí plnit jeho vůli, což přesahuje lidské rodinné svazky, i když byl Marii a Josefovi poddán a poslouchal je (Lk 2,51). Vztah Ježíše k Bohu Otci bude zjeven při křtu

v Jordáně, když hlas Otce označuje Ježíše jako svého milovaného Syna (Lk 3,22). Při svatbě v Káně (Jan 2,1-12) uvádí Ježíš svoji Matku hlouběji do jejího úkolu Prostřednice milostí, který musí zcela odpovídat vůli Otce, protože Ježíšova hodina ještě nepřišla. Maria poslechla v důvěře a přikázala služebníkům, aby dělali, co bude Ježíš od nich žádat. Ježíšovo oslovení vlastní Matky (ženo!) je

Maria a Josef nacházejí 12letého Ježíše v chrámě

neobvyklé, ale nesmíme je vůbec chápat jako znevážení. Ježíš je opakuje před svojí smrtí na kříži, když Janovi předává Marii za matku a tím jí svěruje všechny lidi (Jan 19,26). To slovo „žena“ odkazuje na Gn 3,15-20 a ukazuje, že Maria se ve své poslušnosti stává dokonalou Evou – novou Matkou všech živých – v Boží milosti. Když Maria a příbuzní chtěli mluvit s Ježíšem, který právě zvěstoval poselství o království Božím, odpověděl Ježíš, že jeho učedníci a ti, kteří plní vůli Otce, jsou pro něho otcem, matkou, bratrem a sestrou (Mt 12,46-50). Tady nadřazuje Ježíš božskou vůli nad rodinné svazky. Naproti tomu ale platí, že Maria plnila vůli Boží jako nikdo jiný, a tak se stala svým božským mateřstvím v každém ohledu důstojnou, což prokázala zvláště při utrpení a smrti svého Syna. Ona je zcela sjednocena s vůlí Otce, který svého jednorozce-

ného Syna poslal na svět a vydal na kříž, aby nás vykoupil (Jan 3,16).

Můžeme tento jedinečný vztah mezi Matkou Boží Marií a jejím Synem Ježíšem přenášet na vztah mezi matkou a jejími dětmi? Pokud je Maria Matka Boží a Panna a Ježíš pravý Bůh a pravý člověk, pak samozřejmě nemůžeme.

Existují ale jiná podstatná ponaučení, která si můžeme odvodit ze života Ježíše a Panny Marie, dosvědčená v Písmu svatém:

Bůh po nás nepožaduje nic nemožného a vybavuje nás vždycky potřebnými přirozenými a nadpřirozenými pomoco-

mi (milostmi). Ježíš jako člověk šel nejtěžší a nejtvrďší cestou. Jako člověk je Ježíš nekonečně omilostněn svým božstvím. On nese v sobě právě božství a právě lidství (hypostatická jednota). Tak šel Ježíš ze své velké lásky, která převyšuje veškeré poznání (Ef 3,19), svojí cestou utrpení až k hořkému konci na kříži, utrpení na sebe vzal kvůli velké tíži hříchů všech a brutalitě katovských pacholků. Protože Ježíš jako Bůh přesně věděl, co ho čeká, prosil Otce jako člověk, aby mu odejmul tento kalich, podvolil se ale poslušně vůli Otcově (Lk 22,42). Na jeho křížové cestě a pod křížem byla mu Bolestná Matka Maria největší lidskou pomocí – ona byla a je „milostiplná“ (Lk 1,28).

Tak můžeme mít také naději, i když nám jako křesťanům vane do tváře stále více nepřátelský vítr, a mateřství, jak je prožívala Maria jako žena v domácnosti,

Útoky na aktivisty, kteří se staví proti sexualizaci dětí

bude stěží vážené. Dalo by se teď namítat, že to tenkrát kvůli společenským poměrům vůbec nebylo jinak možné a Maria by dnes svoje dítě, potom co je položila v Betlémě do jeslí, také okamžitě umístila do dětských jeslí. To je ale nepředstavitelné. Tady bychom ještě rádi uvedli příklad svaté Brigity. Když byla povolána na královský dvůr, předala většinu svých dětí do klášterů nebo do jiných rodin, což ale velmi těžce snášela. Proti tomu by se dalo namítat, že tento způsob a dětské jesle by měly nastoupit jenom v případě absolutní nouze, když to opravdu jinak nejde.

Bůh Otec neušetřil svého Syna Ježíše žádného utrpení, nechal ho ale vyrůst v rodině s matkou a pěstounem. Dítě potřebuje podle uspořádání Stvořitele svoji matku, v jejímž klíně bylo po devět měsíců skryto, jejíž hlas zná zvláště dobře a na niž je především zaměřeno. To platí také pro zvládnutí mateřské řeči, což bylo také potvrzeno výsledky výzkumu mozku. Samozřejmě by otcové neměli ponechat matky osamocené při výchově svých dětí. Oba se mají vzájemně doplňovat, každý podle své úlohy, kterou mají plnit s nezbytnou Boží pomocí.

I když v Norsku už po 30 let – působením genderové ideologie – byla propagována falešná rovnost ve smyslu zaměnitelnosti muže a ženy, stejně jako dříve asi 90 % inženýrů jsou muži a 90 % ošet-

Výzvy k „násilí vůči lidským cílům“ vyvrcholily v Německu fyzickým násilím (včetně vražd) v 70. letech 20. století. To, co se stalo dvěma známým prorodinným aktivistům v Německu, vykazuje znepokojující paralely.

Dne 14. října 2015 měla v Berlíně premiéru divadelní hra s názvem *Strach*. Protagonisty této hry jsou lidé známi tím, že veřejně hovoří proti sexualizaci dětí a genderové ideologii: Birgit Kelleová, Gabriele Kubyová, Hedwig von Bevoerfoerdeová, Beatrix von Storchová a Frauke Petryová. Herci vystupují na jevišti pod jejich jmény, tváře mají zakryté jejich fotografiemi a chovají se jako nenávidná a agresivní zombie. Dva lidé, kteří hru viděli, z ní citovali takovéto věty: „Střel zombie přímo do tváře, protože jedině tehdy budou opravdu mrtvá.“

řovatelek nemocných jsou ženy (*Kath.net*, 9. 12. 2014). Když ponechají rodiče svým dětem svobodu při hraní, zpravidla zjistí, že se jejich synové přikloní spíše k technickým hračkám a dcery spíše k panenkám. Mít mnoho dětí a být ženou v domácnosti

O týden později se Beatrix von Storchová stala obětí žhářského útoku, kdosi zapálil její automobil. Další týden bylo spáleno auto patřící Hedwig von Beverfoerdeové, oheň se rozšířil do jedné z budov jejich rodinné firmy a zcela ji zničil. Následujícího dne se na internetu objevil anonymní dopis, v němž se píše, že se stala terčem útoku, protože ve Stuttgartu organizuje pravidelné demonstrace proti zavedení agresivních školních osnov o LGBT. Adresa její rodinné firmy byla použita při registraci demonstrací na policii.

Katolický blogger a filosof Dr. Josef Bordat oznámil a okomentoval tento žhářský útok a okamžitě obdržel několik výhružek smrti. Ze strachu z fyzických útoků svůj blog dočasně zrušil.

*Zdroj: RC Monitor, 5. 11. 2015
(Redakčně upraveno)*

a matkou bude v naší společnosti stále více ztěžováno nespravedlivým systémem mezd, bude ale stejně jako dříve od Boha požehnáno. V této věci není možné nastavit žádná všeobecná pravidla, nýbrž Bohem chtěnou rodinu (otec, matka, děti) jako základ církve a společnosti je třeba posunout do správného světla. Kromě přirozených schopností se tam zakládá také náš vztah k Bohu. Samostatně vychovávající matky by neměly být v žádném případě diskriminovány, nýbrž by měly zakusit v církvi a ve společnosti daleko více povzbuzení a pomoci, aby se jim podařilo vychovat své děti v lásce k Bohu a k bližnímu.

Protože celkové problémy nebudou menší, ale naopak budou narůstat, jak už bylo uvedeno, je o to více třeba, aby Bůh nebyl považován za pomocníka z nouze, nýbrž jako základ, jako původ a cíl našeho života.

Prosme Boha opravdu často slovy: „Pane, táhni nás k sobě ve své svatosti, abychom byli u Tebe ukryti.“ Prosme také snažně Matku Boží: „Maria se svým Dítětem, dej nám všem své požehnání. Amen.“

Z Der Fels 5/2015 přeložil -mp-

Bartolomé Esteban Murillo (1617–1682) maloval často poněkud idylické obrazy, jako zde Svatou rodinu (okolo 1647) – Prado, Madrid. Ukazuje „klasickou“, Bohem chtěnou rodinu, která je dnes ohrožena.

Dopis ženě k svátku Zjevení Páně, jak adorovat děťátko Ježíše a nabízet Mu zlato božské lásky

Psal jsem vám o adventu o velikém milosrdenství, které nám Bůh prokázal, když nás ráčil navštívit, a o radosti duše, k níž přichází. Doufám, že ve svém milosrdenství přišel k vám a že jste Ho přijala s vírou a láskou. Nabídněte tedy sebe zcela jako stálou oběť pro Něho, který ráčil být vašim milujícím hostem; a jelikož jste se plahočila jako mudrcové v hledání Božského Dítěte, napodobte je v jejich víře a v jejich darech pro Něho, když Ho našli. Kontemplujte Boha samotného, pokorně ležícího v jeslích ve stáji, kam by lidský rozum nikdy nevedl krále, aby Ho tam hledali. Hvězda, kterou je víra, se zastavila nad jeskyní a vyslovila svými oslnivými paprsky, jako mnohými jazyky, že zde, zakrytý před lidským porozuměním, leží skrytý On, který je nad všechnu naši vědu a porozumění. Tak nás hvězda, kterou je víra, učí věřit jistěji, kde se zdá pro to nejslabší důvod. Pokud by tito cestovatelé byli vedeni svým rozumem namísto hvězdou, hledali by nově zrozeného Krále v královském paláci jako v příbytku pro Něho nejvhodnějším. Náš Pán dává velikou milost těm, kterým zjevuje hvězdu světla víry tak, že jako mágové Jej mohou nalézt schovaného v plenkách a uprostřed chudoby svého narození, nebo jako dobrý lotr, v potupě a smrti na kříži. Pokud by ti tři králové věřili našemu Pánu, že není než pozemský vládce, jakkoliv veliký, ocenili by Ho pouze s respektem v lidské míře, ale víra jim ukázala Vtěleného Boha ukrytého pod zjevem novorozeného Dítěte, a adorovali Ho, klaněli se, vyznávali svou vlastní nicotnost v jeho přítomnosti.

Dejte si pozor, abyste se neobjevila s prázdnými rukama před naším Pánem, a nemyslete si, že Mu něco dáváte, pokud Mu nedáváte svou lásku. Nikdo než Bůh vás nemůže učinit šťastnou, ani cokoliv, co Mu obětujete, mimo sebe, Jej nemůže uspokojit. Jeho

lásky není žoldácká, která hodnotí cenu daru, ale je to pravá a dokonalá láska, která je spojením srdcí. Toto je, jak říká sv. Bernard, když Bůh a duše mluví shodně. Neboť pokud Všemohoucí hrozí nebo mě trestá, nemůžu Mu dělat totéž, ale když manifestuje svoji sílu, musím sebe ponížít více. Ale pokud mi dává svoji lásku, jsem vázán ji opětovat, volaje se Ženicem: „Můj milovaný se mnou a já s ním.“

Jaká je čest pro stvořeného, být spojen se svým Stvořitelem takovým svazkem vzájemné lásky; to je to, co nám říká Izaiáš, že „srovnává pohoří a pozvedává údolí“ (srov. Iz 50,4). Obětujte své srdce Kristu, jehož něžná milost pro nás Ho vedla skrze nekonečného Boha, aby se stal člověkem, ba dítětem, a který, nespokojený s proléváním slz, když byl narozen, osm dní poté proléval za nás svou krev.

Protože tak zcela patříte našemu Pánu, neokrádejte Ho o sebe, abyste nebyla shledána mezi těmi, o kterých prorok Jeremiáš říká: „Chodili podle svých záměrů, v zatvrzelosti svého zlého srdce.“ (Jer 7,24) Komu dalšímu byste se měla dát? Kde ještě byste byla bohatší? Jak se můžete výše pozvednout než milováním Ježíše, který vás miloval a omyl vás

ve své krvi a který se dává těm, kdo po Něm touží, působí v nich - lidech, aby se stali bohové?

Buďte pak opatrná, abyste věnovala zlato Dítěti Ježíši. Neboť jako trocha zlata je cennější než velké množství obyčejnějšího kovu, tak trocha zlata pravé lásky je mnohem dražší než všechna měď strachu a zájmu o sebe, se skutky, které z nich pramení. Mnozí lidé cení sebe v proporcii k počtu svých dobrých děl, zapomínajíce, že Bůh se stará víc o motiv našich skutků než o jejich množství a že mnohem více práce by Ho potěšilo, kdyby byla doprovázena vřelejší láskou. S láskou, malá almužna nebo půst od jen jediného jídla Ho uspokojí víc, než větší odříkavost a dary bez lásky. Tak vdova, která dala své dva halěře, Ho potěšila více, než mnozí, kteří dali mnohem víc, kvůli její opravdovější lásce.

Boží velikost se zjevuje v tom, že žádná služba, jakkoliv platí za velkou před Ním, se nepočítá, není-li vykonána s celým srdcem. Neboť proč by měl On, který nic nepotřebuje a který nemůže růst v bohatství nebo jakémkoliv jiném dobru, mít rád něco, co Mu může být dáno, než jen lásku darujícího, která je tak drahým darem, že nikdo ji nemůže právem odmítnout? Po tomto daru touží Bůh tak silně, že trestá věčnou smrtí všechny, kteří Mu jej odepřou. Kdo může být tak málo žádostivý, než Ten, který nemá potřebu čehokoliv, co Mu nabízíme? Nebo kdo touží po našich srdcích tak intenzivně jako Bůh, když vidíme, že posílá do pekla ty, kteří Mu svá srdce odmítají? I když Ho milujeme, není spokojený, pokud Mu nedáme přednost před vším ostatním. Sv. Augustin volal: „Páne, Ty mi nařizuješ, abych Tě miloval, a hrošíš mi bidou, kdybych tak nečinil!“ Ať je naší hlavní starostí milovat našeho Pána. Proto se On učinil tak malým, aby čím více zakrývá svůj Majestát, tím více nám projevil svou dobrotu,

Evropský soud pro lidská práva podpořil svobodu projevu aktivistů pro život

Evropský soud pro lidská práva rozhodl ve prospěch svobody projevu německého aktivisty pro život v případě Annen vs. Německo. Rozhodnutí potvrdilo právo rozdávat letáky v blízkosti kliniky provádějící potraty a zveřejnit jména lékařů provozujících toto zařízení. Německé soudy pochybily, když dostatečně nerozlišily mezi právem na svobodu projevu a právem na soukromí.

V červenci 2005 rozdával Günter Annen v rámci kampaně pro život letáky u potratové kliniky. Na letáku byla vytištěna jména dvou lékařů provozujících kliniku a že vykonávají potraty nezákonně. Menšími písmeny následovalo vysvětlení, že potraty jsou v Německu legální za předpokladu,

že žena podstoupí povinné poradenství před potratem a lékař ani matka nejsou trestně stíháni. Nezabývá je to však jejich zodpovědností před Bohem. Na zadní straně letáku byly uvedeny informace o vraždění lidí v Osvětimi, které bylo nezákonné, i když je nacistický stát legalizoval a tyto vraždy nestíhal. Informace obsahovaly i Annenu webovou stránku, na které byl seznam dalších lékařů provádějících potraty. V roce 2007 německý krajský soud nařídil Günterovi Annenovi, aby v blízkosti kliniky přestal rozdávat letáky a odstranil seznam lékařů ze své webové stránky. Toto rozhodnutí německých soudů Evropský soud pro lidská práva zamítl.

HPŽ ČR 26. 11. 2015, eclj.org

a tak vyzval naši lásku, abychom Mu ji dávali v maličkostech, které vzal na sebe, než v majestátnosti, která je Mu vlastní. Jeho vědění bylo skryté, když se stal dítětem bez moci mluvit; jeho moc se zdála, jako by byla svázána plenkami, když ležel na seně a trpěl hořkou zimou. Vše toto činil, protože čím víc schovával své ostatní atributy, tím více projevoval svoji něžnost k nám, abychom Jej mohli lépe milovat pro to, co pro nás vytrpěl. Neboť zajisté, když Jej vidíme třást se zimou, přimkne to naše srdce k Němu více, než když Ho vidíme teple oblečeného a bez utrpení. Proto když odepřeme své srdce Božskému Dítěti, jehož zbožnost k nám je Mu tak drahá, budeme muset platit těžkou pokutu. Ten, který dává svou náklonnost Bohu, nabízí, co David nazývá „celopalem s morkem“; neboť jako oheň stráví celou oběť, tak i láska stráví celého člověka zevnitř i z vnějšku a její plameny nenechají neshořelou slámu vnější marnosti. Jak může ten, jehož srdce je dáno Dítěti Ježíšovi, starat se o pompu a obdiv těch, kteří touží podobat se jeden druhému? Jelikož nám Bůh udělil takovou přízeň, že sestoupil dolů, aby se projevil naším způsobem, krácejme ve stopách toho, který je Pravda, do nebe a neběhejme po zrádném chodníku světa, ten by nás vedl do pekla. Ať naše zápalná oběť obsahuje morek, který je měkký

a rychle roztává, jako srdce dané Bohu, které by nemělo mít nic tvrdého nebo ostrého v sobě směrem k Němu nebo ke svým bližním. A jako je morek chráněn před zraněním, nejdříve kůží, pak masem a nakonec je zapouzdřený v samotné tvrdé kosti, tak by měla láska být strážena zbožnou duší proti riziku ztráty všeho, co vlastní; a vůle, tvrdá jako kost, by měla rozhodně bránit, za jakoukoliv cenu, svou lásku k našemu Bohu.

Takové musí být zlato, které nabízáte Dítěti, jež si zvolilo narození v chudobě. Otevřete tedy svoji skříňku, jak to udělali mágové; neboť pokud vaše srdce, které je vaší pokladnicí, bude zavřené, všechna vaše práce je ztracená. Všechno ostatní není zlato, ale cetka a to nejlepší si schováte pro sebe a našemu Pánu dáte to nejhorší. Otevřete tedy vaše srdce a umístěte do něj nově narozené Dítě, neboť bez Něho nemůže být řečeno, že žije. On není břemeno; držte Ho tedy pevně na své hrudi jako nevěsta svůj „polštářek s myrhou“ (Pís 1,13). Jednejte s Ním ve vškerou úctou, neboť On je vaším Bohem; přestože se odvažujete s Ním mluvit, protože je dítě, jež vypadá sladce a mile. Strážte se toho, abyste Ho nechala odejít, neboť větší péči vyžaduje si Ho udržet. Musíte Ho drazé milovat, neboť buď na Něho zapomenete, nebo vás unaví. Neodpočiňte si, dokud si nebudete jistá o vaší lásce jednoho ke druhému. Dokud to duše nebude vědět, bude žít ve strachu a smutku pod tíhou Zákona, ale když jednou zjistí, že Bůh v ní přebývá a ona v Něm, je zde málo, co ji může zatížit. Ať se tak stane u vás. Amen.

*Z Letters of Blessed John of Avila.
Stanbrook Abbey, Worcester.
Burns & Oates LTD.,
28 Orchard st. London. W. 1904
Přeložil -jn-*

VÁNOCE 2015 - PROGRAM BOHOSLUŽEB NA SVATÉ HOŘE

Štědrý den - čtvrtek 24. 12. - 6.00 hod. ranní rorátní mše svatá • 7.00, 9.00 hod. mše svatá • 16.00 hod. půlnoční mše svatá. Hudba při liturgii - J. J. Ryba: Česká mše vánoční „Hej, mistře!“

Slavnost Narození Páně - pátek 25. 12. - 7.30, 9.00, 11.00, 15.30 hod. mše svatá • 14.00 - 15.00 hod. zpívání u jesliček (v bazilice)

Svátek sv. Štěpána - sobota 26. 12. - 7.30, 9.00, 11.00, 15.30 hod. mše svatá • 16.30 hod. vánoční koncert Svatohorského chrámového sboru

Svátek sv. Rodiny - neděle 27. 12. - 7.30, 9.00, 11.00, 15.30 hod. mše svatá • 14.00 - 15.00 zpívání u jesliček (v bazilice)

Památka sv. Silvestra - čtvrtek 31. 12. - 7.00, 9.00, 17.00 hod. mše svatá • 22.30 hod. mše svatá na závěr občanského roku, následuje prezentace událostí za rok 2015

Slavnost Matky Boží Panny Marie - pátek 1. 1. 2016 - 7.30, 9.00, 11.00, 15.30 hod. mše svatá • 14.00 - 15.00 hod. zpívání u jesliček (v bazilice)

2. neděle po Narození Páně 3. 1. - 7.30, 9.00, 11.00, 15.30 hod. mše svatá • 14.00 - 15.00 hod. zpívání u jesliček (v bazilice)

Slavnost Zjevení Páně - středa 6. 1. - 7.00, 9.00, 11.00, 17.00 hod. mše svatá • 18.00 hod. Tříkrálový koncert Svatohorského chrámového sboru

Jelikož předplatné Světla roku 2015 končí tímto dvojčíslem 51 - 52 a Světlo č. 53/2015 na neděli 3. ledna 2016 již nebylo v předplatném zahrnuto, uvěřňujeme alespoň texty k této neděli, abyste o ně nepřišli. Číslo 1/2016 vyjde s datem 10. ledna 2016.

Institut pro křesťanskou kulturu Vás srdečně zve na
POUTNÍ ZÁJEZD LUCCA, PISA, FLORENCIE ve dnech 15. – 19. dubna 2016.
Putujeme a modlíme se za mír a za duchovní povolání.

PROGRAM:

1. den (pátek 15. 4.) – odjezd z Moravských Budějovic (15.30 hod.) přes Znojmo (16.00 hod.), noční přejezd přes Alpy do Itálie.

2. den (sobota 16. 4.) – ráno příjezd do PRATA. Původně etruské město se od středověku rychle rozvíjelo. Z té doby se zachovalo mnoho významných kostelů a muzeí. Např. dóm (13. stol.) s kazatelnou sv. Opasku. Jednou za rok tu ukazují opasek, jež údajně obdržel nevěřící Tomáš před nanebevzetím Panny Marie. Uvnitř dómu se skví mistrovské dílo „Život sv. Jana Křtitele“ od Fra Filippa Lippiho a cyklus fresek zachycující, jak se opasek Panny Marie ocitl v Pratu. Další významné památky: renesanční kostel Santa Maria delle Carceri a pevnost Castello dell Imperatore. Poté se pojedou do PISTOIE, starobylého města s velkým množstvím památek a pohnutou historií. Michelangelo nazval obyvatele Pistoie „nepřátelé nebes“. Následuje odjezd na ubytování do přímořského lázeňského letoviska VIAREGGIO. Současné podobě s luxusními hotely a lázeňskými domy vděčí město vévodkyni Marii Luise Bourbonkové. V kostele Sv. Ondřeje je pohřben sv. Antonio M. Pucci z řádu servitů, který vybudoval první přímořské sanatorium pro chudé děti. Návštěva královské hrobky rodu Bourbonů, procházka nábrežní promenádou, individuální volno.

3. den (neděle 17. 4.) – PISA (památky UNESCO) – město s unikátním dómem a proslulou šikmou věží bylo osídleno již v 5. stol. př. Kr. Pod nadvládou Florencie zažívá město velký kulturní rozkvět a působí zde řada významných osobností (Galileo Galilei). LUCCA – toskánský Jeruzalém, vzne-

šené město opery, románských kostelů a skrytých palácových zahrad; byla vždy bohatým městem, což se odrazilo v její architektuře: románsko-gotická katedrála San Martino, amfiteátr, zachovalé městské hradby, románský kostel San Michele, kostel San Frediano a další. Rodný dům Giacoma Pucciniho. V okolí Luccy, v krásné přírodě, byly postaveny v minulých stolecích krásné, mohutné vily – tzv. lucchesi.

4. den (pondělí 18. 4.) – celodenní návštěva FLORENCIE (město je pod patronací UNESCO). Perla Toskánska s monumentálními stavbami florentské renesance – Dóm Santa Maria del Fiori, Giottova Campanila, baptisterium, hrobka Medicejských, Ponte Vecchio, kostel Santa Maria Croce s hrobkou Michelangela a velkověvodů Toskánských, bazilika SS Annunziata... Noční přejezd.

5. den (úterý 19. 4.) – návrat v ranních hodinách.

INFORMACE A PŘIHLÁŠKY nejpozději do 8. dubna 2016: Institut pro křesťanskou kulturu, 675 41 Nové Syrovce 157 • tel.: +420 728 272 760, e-mail: eva.balikova@seznam.cz, internet: www.institut-hradiste.cz.

Cena: 5 520 Kč, děti do 15 let 5 380 Kč. Cena zahrnuje dopravu zájezdovým autobusem, 2x ubytování v hotelu přímo u moře – dvoulůžkové pokoje s příslušenstvím (pro rodinu mohou být vícelůžkové), 2x snídaně formou bufetu. Příplatek za 1/1 pokoj 1 200 Kč. Večeře lze objednat během pobytu. V ceně není zahrnuto pojištění, vstupy a případná pobytová taxa. Doporučené kapesné 90 €. **Poutníky bude doprovázet kněz a budou slouženy mše svaté.**

Lipový kříž – Společnost pro kulturní identitu Vás zve na **přednášku RNDr. Ing. Františka Mráčka, CSc. s názvem VÝVOJ UDÁLOSTÍ OD ROKU 2015 DO ROKU 2025 (Pravá a nepravá svědectví a proroctví)**, která se bude konat **v úterý 5. ledna 2016 v 18 hodin** v sále 319, 3. patro, Český svaz vědeckotechnických společností, Novotného lávka 5, Praha 1.

SVATÝ KOPEČEK U OLMOUCI – o.s. Folklorum ve spolupráci s Maticí svatokopeckou pořádají **v neděli 27. prosince 2015 v 17 hodin v bazilice Návštěvní Panny Marie na Svatém Kopečku vánoční koncert Cimbálové muziky DANAJ ze Strážnice a Hanáckého mužského sboru Rovina**. V programu zazní tradiční vánoční koledy, lidové sborové zpěvy, cimbálová muzika, písně ze Strážnicka a Hané a vánoční zvyky a tradice. Koncert podpořený SmOlomouc a Olomouckým krajem živě přenáší Radio Proglas.

ŘK farnost Třebíč-město ve spolupráci s CK Voma pořádá **POUTĚ DO ŘÍMA KE SVATÉ BRÁNĚ**, dále Pompeje – bazilika Panny Marie Růžencové, P. Pio, Manoppello, Loreta, Assisi. Doprovází P. Václav Kříž. Termín: **12.–19. 3. 2016**, cena: 8550 Kč + 10 €. **Informace na www.ckvoma.cz**
Tel. 568 821 115.

TEXTY K ROKU MILOSRDENSTVÍ PRO SETKÁVÁNÍ MANŽELSKÝCH, RODINNÝCH SPOLEČENSTVÍ ČI JEDNOTLIVÉ ZÁJEMCE

Svatý otec František vyhlásil mimořádný Svátý rok Milosrdenství. V bule, kterou k vyhlášení roku vydal, můžeme v §2 číst: „Potřebujeme neustále rozjímat o milosrdenství. Je zdrojem radosti, vyrovnanosti a pokoje. Je podmínkou naší spásy. Milosrdenství je cesta, která sjednocuje Boha a člověka, protože otvírá srdce naději, že jsme milováni navždy i přes omezení svého hříchu.“

Abychom mohli o tomto velkém Božím kroku směrem k nám více rozjímat, připravilo olomoucké Centrum pro rodinu pro rok 2016 skriptu pod názvem „**MILOSRDNÍ JAKO OTEC**“. Texty slouží jako inspirace ke společnému setkávání manželů, rodin či pro jednotlivce. Na každý měsíc v roce (mimo prázdniny) je zde vybrána některá z kapitol Písma svatého (např. o milosrdném Samariťánovi, o nemilosrdném služebníkovi, o marnotratném synovi, o Jonášovi, o samařské ženě, o Zachoevi a další), nad kterou se můžete zastavit a použít ji jako možnou inspiraci pro své rozhodování a jednání v osobním nebo rodinném životě. Najdete zde i připojené inspirace k tichému rozjímaní, nebo společné modlitbě mezi manželi, či ve společenství. Většina zamyšlení je inspirována slovy papeže Františka a dalšími významnými osobnostmi.

Jako přílohy textů jsou přiloženy další materiály, které vám pomohou lépe se orientovat v roce Milosrdenství. Mimo jiné zde budou prakticky probrány jednotlivé skutky milosrdenství, nebo zde najdete modlitbu k roku Milosrdenství a informace, kde budou v olomoucké arcidiecézi otevřeny brány milosrdenství.

Texty budou od ledna 2016 volně ke stažení na webových stránkách www.rodinnyzivot.cz. Bližší informace na e-mailu reznickova@arcibol.cz.

Pondělí 21. 12. 2015

6:05 Věrní Kristu 7:10 Buon giorno s Františkem
8:10 Přejeme si... 8:30 Missio magazin: prosinec 2015 9:30 Harfa Noemova 10:00 Labyrintem víry s Tomášem Halíkem (7. díl): Žít v dialogu, žít s tajemstvím 10:25 Magazin festivalu outdoorových filmů 2015 (6. díl): Ohlédnutí 10:50 Naše peníze, jejich osud 11:45 Sedmihlášky - Na Vánoce dlouhé noci 11:50 Bible pro nejmenší: Adam a Eva 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] 12:50 Žamboši na Dostavníku 2012 13:25 Kazachstán, poutní kostel 14:15 Duchovní malby (7. díl): Zmrtvýchvstání 14:40 Noční univerzita: Jiří Fuchs - Kouzlo nové morálky 15:25 Charita Veselí nad Moravou 15:35 V souvislostech (121. díl) 16:00 Putování modrou planetou: Kanada BC 16:35 Můj Bůh a Walter: Temné legendy 17:10 Škola křesťanského života a evangelizace 17:25 P. Vojtěch Kodet - Adventní obnova: Matka mého Pána (Lk 1,39-45) 18:05 Ars Vaticana (22. díl) 18:15 Salesiánský magazin [P] 18:30 Bible pro nejmenší: Potopa 18:35 Sedmihlášky - Na Vánoce dlouhé noci 18:45 Vezmi a čti: Prosinec 2015 [P] 19:00 Vatican magazine (841. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] 19:35 Přejeme si... 20:00 Dům ze skla? (7. díl) [L] 21:05 ARTBITR - Kulturní magazin (8. díl) 21:20 Noemova pošta: prosinec 22:55 Terra Santa News: 16. 12. 2015 23:15 VideoJournal české vědy 23:30 Vatican magazine (841. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 0:05 Noční univerzita: PhDr. Jan Hábl, Ph.D. - Mistr Jan Hus: kacír, nebo hrdina? 1:10 Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 22. 12. 2015

6:05 Poselství svatých: Marie, Matka Ježíšova 6:15 Můj Bůh a Walter: Temné legendy 6:50 Pod lampou 8:55 V souvislostech (121. díl) 9:15 Vatican magazine (841. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 9:50 Muzikanti, hrajte 10:20 Polabský lužní les 10:40 Noční univerzita: PhDr. Jan Hábl, Ph.D. - Mistr Jan Hus: kacír, nebo hrdina? 11:45 Bible pro nejmenší: Potopa 11:50 Sedmihlášky - Na Vánoce dlouhé noci 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Post Scriptum [P] 12:15 P. Vojtěch Kodet - Adventní obnova: Matka mého Pána (Lk 1,39-45) 12:55 Kazachstán, poutní kostel 13:50 Magazin festivalu outdoorových filmů 2015 (6. díl): Ohlédnutí 14:10 Ars Vaticana (22. díl) 14:25 Noemova pošta: prosinec 16:00 Přejeme si... 16:15 Podobenství (10. díl): Soudec a vdova 16:45 Pražská Loreta 17:15 Vezmi a čti: Prosinec 2015 17:30 Léta letí k andělům (65. díl): Peter Kopa 17:55 Cirkus Noeland (27. díl): Roberto, Kekulín a vánoční přání 18:25 Sedmihlášky - Na Vánoce dlouhé noci 18:30 Bible pro nejmenší: Abram 18:40 Animované biblické příběhy: Rút 19:05 Guyanská Diana 19:30 Zpravodajské Noeviny: 22. 12. 2015 [P] 20:00 Buon giorno s Františkem [L] 21:05 Řeckokatolický magazin [P] 21:20 Nejedem život žijeme mezi vámi: adventní setkání k výstavě fotografií Imricha Vebera 22:25 Post Scriptum 22:35 Zpravodajské Noeviny: 22. 12. 2015 22:55 Terra Santa News: 16. 12. 2015 23:20 Zázrak v pralese 23:55 Cvrlikání (42. díl): Pozdní sběr 1:00 Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 23. 12. 2015

6:05 Zpravodajské Noeviny: 22. 12. 2015 6:25 Noční univerzita: Jiří Fuchs - Kouzlo nové morálky 7:15 Vatican magazine (841. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 7:45 Bez hábitu naživo: Ze salesiánského střediska Don Bosco

TELEVIZE
DOBRYCH ZPRÁV

NOE

■ Vysílání denně 6.00 - 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. - programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

v Ostravě 8:50 Hudební magazin Mezi pražci 9:30 O létajícím farář 9:40 Řeckokatolický magazin 10:00 Na druhý pohled 11:35 Ars Vaticana (22. díl) 11:45 Bible pro nejmenší: Abram 11:50 Sedmihlášky - Vánoce, Vánoce, skoro-li budete 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] 12:50 ARTBITR - Kulturní magazin (8. díl) 13:00 Hlubinami vesmíru s prof. Zdeňkem Stuchlíkem: O temné energii 13:40 Poselství svatých: Marie, Matka Ježíšova 13:55 Sedm výprav Josefa Vágnera (3. díl): Mezi zebkami 15:30 Attilova meta 15:40 Zpravodajské Noeviny: 22. 12. 2015 16:05 Vezmi a čti: Prosinec 2015 16:20 Duchovní malby (7. díl): Zmrtvýchvstání 16:45 Návrat 16:55 Můj Bůh a Walter: Více světla než stínu 17:25 Hrdinové víry (13. díl): Zdenka Schelingová 18:30 Bible pro nejmenší: Izák a Rebeka 18:35 Sedmihlášky - Vánoce, Vánoce, skoro-li budete 18:45 Salesiánský magazin 19:00 Kouzlo štípských varhan 19:15 Terra Santa News: 23. 12. 2015 [P] 19:35 Přejeme si... [P] 20:00 Adorace [L] 21:05 P. Vojtěch Kodet - Adventní obnova: Jak prožít Vánoce [P] 21:45 Adventus Domini 22:50 II. vatikánský koncil a architektura: Jedovnice v Moravském krasu 23:05 Noční univerzita: P. Doc. PhDr. Tomáš Petráček, Ph.D., Th.D. - Neuralgické body české duchovní tradice [P] 0:00 Cvrlikání (42. díl): Pozdní sběr 1:05 Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 24. 12. 2015

6:05 Harfa Noemova 6:30 Terra Santa News: 23. 12. 2015 6:50 Vánoční duchovní písně z kancionálu Kaple královské 7:25 Nejedem život žijeme mezi vámi: adventní setkání k výstavě fotografií Imricha Vebera 8:25 Mohelnický betlém 8:40 Bible pro nejmenší: Izák a Rebeka 8:45 Animované biblické příběhy: Rút 9:10 Cirkus Noeland (27. díl): Roberto, Kekulín a vánoční přání 9:45 Hermie - Vánoční koleda 9:50 Poklady pod sněhem 11:40 Přejeme si... 12:00 Angelus Domini [L] 12:05 Magazin festivalu outdoorových filmů 2015 (6. díl): Ohlédnutí 12:30 Vánoční koncert skupiny Devítka 13:05 Putování po evropských kláštřech: Trapistický klášter v Berkel-Enschotu, Nizozemí 13:45 V ten vánoční čas aneb Permonik a betlémy na ostravském hradě 14:35 Jak se staví betlém? 15:05 Přejeme si... 15:25 Zpravodajské Noeviny: 22. 12. 2015 15:45 Dávám nejen o Vánocích 16:05 U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (67. díl): Vánoční speciál se souborem SLUK - Vinšujeme Vám... 17:35 Sedmihlášky - Štědrý večer nastal 17:40 Hermie - obyčejná housenka 18:15 Animované biblické příběhy: Narodil se Král 18:40 Bible pro nejmenší: Narození Ježíše 18:50 Evangelium podle Matouše: Narození Ježíše Krista 20:00 Františkovy jesličky: Schola brněnské mládeže 21:20 Evangelium: Štědrý den 21:30 Vigilie ze slavnosti Narození Páně z baziliky sv. Petra v Římě [L] 23:15 Jesličky svatého Františka 0:30 P. Vojtěch Kodet - Adventní obnova: Jak prožít Vánoce 1:10 Má vlast:

Vánoční koncert z kostela sv. Šimona a Judy v Praze 2:35 Vánoční koncert ostravské konzervatoře 3:20 Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 25. 12. 2015

6:05 Evangelium: Slavnost Narození Páně 6:15 Buon giorno s Františkem 7:15 Betlémy v pohraničí 7:40 ARTBITR - Kulturní magazin (8. díl) 7:50 Bible pro nejmenší: Narození Ježíše 7:55 Hermie a lhářka Flo 8:20 Sedmihlášky 8:25 Františkovy jesličky: Schola brněnské mládeže 9:50 Evangelium: Slavnost Narození Páně 10:00 Mše svatá ze Slavnosti Narození Páně z Dolní Lutyně, kostel sv. Jana Křtitele 11:25 Putování po evropských kláštřech: Trapistický klášter v Berkel-Enschotu, Nizozemí 12:00 Urbi et Orbi: požehnání městu a světu [L] 12:35 Přejeme si... 12:55 Borotinské betlémy 13:15 Má vlast: Vánoční koncert z kostela sv. Šimona a Judy v Praze 14:40 Magazin festivalu outdoorových filmů 2015 (6. díl): Ohlédnutí 15:00 Vánoční koncert skupiny Poutníci 16:00 Velké putování Bolka a Lolka [P] 17:45 Hermie a ustrašený pavouk 18:15 Bible pro nejmenší: Jákob a Ezau 18:20 Sedmihlášky 18:30 Živý betlém: Dřevěné městečko Valašského muzea v přírodě, Rožnov pod Radhoštěm [P] 20:00 Marie z Nazaretu (1. díl) [P] 21:45 Přejeme si... 22:05 Papež František, papež lidí 23:05 Vánoční koncert Václava Hudečka 0:05 Tajemství sv. Terezie 0:55 Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 26. 12. 2015

6:05 Evangelium: Svátek sv. Štěpána 6:15 Můj Bůh a Walter: Více světla než stínu 6:45 Hermie a neposlušná včela Buzby 7:20 Cirkus Noeland (27. díl): Roberto, Kekulín a vánoční přání 7:55 Animované biblické příběhy: Rút 8:20 Sedmihlášky - Zahrajte mi, muziganti 8:30 Velké putování Bolka a Lolka 10:20 Evangelium: Svátek sv. Štěpána 10:30 Mše svatá z kaple Telepace [L] 11:30 Sedmihlášky 11:40 Přejeme si... 12:00 Polední modlitba Sv. otce Františka [L] 12:25 Živý betlém: Dřevěné městečko Valašského muzea v přírodě, Rožnov pod Radhoštěm 13:55 Terra Santa News: 23. 12. 2015 14:20 Outdoor Films (45. díl) [P] 16:00 Marie z Nazaretu (1. díl) 17:45 Betlém ve Španělské kapli v Novém Jičíně 18:00 Duchovní malby (8. díl): Petr a Pavel 18:25 Sedmihlášky 18:30 Bible pro nejmenší: Jákob a Ezau 18:40 Borotinské betlémy 18:55 Muzikanti, hrajte 19:30 Betlémy v pohraničí: Hledání Proboštova a Wittigovy inspirace 20:00 Marie z Nazaretu (2. díl) [P] 21:45 Mohelnický betlém 22:00 Františkovy jesličky: Schola brněnské mládeže 23:20 Buon giorno s Františkem 0:25 Vánoční koncert skupiny Poutníci 1:20 Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 27. 12. 2015

6:05 Evangelium: Svátek Svaté rodiny [P] 6:15 Guyanská Diana 6:45 Ars Vaticana (23. díl) 6:55 Dům ze skla? (7. díl) 8:00 Betlémy v pohraničí: Hledání Proboštova a Wittigovy inspirace 8:20 U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (67. díl): Vánoční speciál se souborem SLUK - Vinšujeme Vám... 9:50 Evangelium: Svátek Svaté rodiny 10:00 Mše svatá ze Svátku Svaté rodiny z baziliky sv. Petra v Římě [L] 11:40 Sedmihlášky - Já malý přicházím koledovat 11:45 ARTBITR - Kulturní magazin (8. díl) 12:00 Polední modlitba Sv. otce Františka [L] 12:20 Borotinské betlémy 12:40 Muzikanti, hrajte [P] 13:15 Papež František, papež lidí 14:15 Cesta na přehlídku církevních škol [P] 14:25 Koncert tří sborů: Odry 2015 [P] 15:25 Vánoce v Terchově 15:35 Cesty víry: Deník fa-

ráře [P] 16:10 Marie z Nazaretu (2. díl) 17:55 Sedmihlásky – Já malý přicházím koledovat 18:00 Noeland (12. díl) 18:30 Animované biblické příběhy: Samuel 19:00 Staňte se solí [P] 19:35 Přejeme si... [P] 20:00 O bozích a lidech [P] 22:05 Na pořadu rodina – Nevzdali jsme to 23:10 Polední modlitba Sv. otce Františka 23:25 Na větrné hůrce 23:45 Jak potkávat svět (7. díl): se Střípký 1:05 Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondělí 28. 12. 2015

6:05 Betlémské zpívání Radka Žaluda 6:35 Buon giorno s Františkem 7:40 Přejeme si... 8:00 Živý betlém: Dřevěné městečko Valašského muzea v přírodě, Rožnov pod Radhoštěm 9:25 Slovenské betlémy (1. díl) 10:00 Cesta na přehlídku církevních škol 10:10 Koncert tří sborů: Odry 2015 11:05 Hermie a neposlušná včela Buzby 11:45 Bible pro nejmenší: Jákob a Ezau 11:50 Sedmihlásky (83. díl): Stojí kostelíček 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] 12:50 V ten vánoční čas aneb Permoník a betlémy na ostravském hradě 13:40 Duchovní malby (8. díl): Petr a Pavel 14:05 Noční univerzita: Doc. Dr. Ing. Juraj Kosek – Obnovitelná elektřina: Demystifikace 15:40 Salesiánský magazín 16:00 O bozích a lidech 18:05 Hermie a vánoční dort 18:40 Bible pro nejmenší: Ráchel 18:45 Sedmihlásky (83. díl): Stojí kostelíček 18:50 Ars Vaticana (23. díl) 19:00 Vatican magazine (842. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] 19:35 Přejeme si... 20:00 Poslední vrchol 21:25 ARTBITR – Kulturní magazín (9. díl) [P] 21:40 Outdoor Films s Dinou Štěrbovou – Touhy a úděl 23:10 Terra Santa News: 23. 12. 2015 23:30 Vatican magazine (842. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 0:05 Noční univerzita: P. Doc. PhDr. Tomáš Petráček, Ph.D., Th.D. – Neuralgické body české duchovní tradice 0:50 Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 29. 12. 2015

6:05 Vatican magazine (842. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 6:35 Vánoční koncert Václava Hudečka 7:35 České a moravské betlémy (2. díl) 8:05 Kouzlo štipkových varhan 8:20 Outdoor Films (45. díl): S Tomášem Roubalem 10:00 Muzikanti, hrajte 10:35 Staňte se solí 11:15 Jak se staví betlém? 11:45 Bible pro nejmenší: Ráchel 11:50 Sedmihlásky (81. díl): Pásli ovce pastýři 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Jesličky svatého Františka 13:20 Podobenství (11. díl): Farizeus a celník 13:55 Ars Vaticana (23. díl) 14:05 Vánoční koncert skupiny Devítka 14:45 Papež František, papež lidí 15:40 Přejeme si... 16:00 Poslední vrchol 17:25 Hudební magazín Mezi pražci 18:05 Noeland (12. díl) 18:30 Bible pro nejmenší: Konečně doma 18:35 Sedmihlásky (81. díl): Pásli ovce pastýři 18:45 Hermie a Stanley na táboře 19:20 Animované biblické příběhy: Samuel 20:00 Faustyna – apoštol Božího milosrdenství 21:20 Deník faráře 21:50 Revoluce Jana XXIII.: Druhý vatikánský koncil 22:50 Dopisy z rovníku 23:30 Přejeme si... 23:45 Terra Santa News: 23. 12. 2015 0:10 U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře (17. díl): Vánoce se Soláněm 1:00 Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 30. 12. 2015

6:05 Harfa Noemova 6:30 Hlubinami vesmíru s prof. Zdeňkem Stuchlíkem: O temné energii 7:15 Vatican magazine (842. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 7:45 Na druhý pohled 9:20 Slovenské betlémy (1. díl) 9:50 Generální audience [L] 11:05 Mohelnický betlém 11:15 Hermie a přátelé: Dát, nebo brát? 11:45 Bible pro

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

- Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
- Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

nejmenší: Konečně doma 11:50 Sedmihlásky (85. díl): Dyž Panna Maria 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] 12:50 Vánoční koncert Tomáše Kočka a orchestru 13:50 Dům ze skla? (7. díl) 14:55 Hudební magazín Mezi pražci 15:40 Řeckokatolický magazín 16:00 Faustyna – apoštol Božího milosrdenství 17:20 Můj Bůh a Walter: Svátosti 17:40 Ars Vaticana (23. díl) 17:55 Sedmihlásky (85. díl): Dyž Panna Maria 18:00 Bible pro nejmenší: Narození Ježíše 18:05 Františkovy jesličky: Schola brněnské mládeže 19:25 ARTBITR – Kulturní magazín (9. díl) 19:35 Přejeme si... [P] 20:00 Mobil 21:00 Staňte se solí 21:40 To je Martin Bonner 23:10 Generální audience Svatého otce 23:45 Noční univerzita: RNDr. Gabriela Vlková, Th.D. – Vztah svobody a poslušnosti, jak ho reflektuje Starý zákon [P] 1:00 Duchovní malby (8. díl): Petr a Pavel 1:20 Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 31. 12. 2015

6:05 Outdoor Films (45. díl): S Tomášem Roubalem 7:40 Přejeme si... 8:00 Taková léčivá romance: divadelní spolek Hrozen 9:50 Mobil 10:50 Noeland (12. díl) 11:15 Hermie a jeho přátelé: Milo, bezbožná kudlanka nábožná 11:45 Bible pro nejmenší: Narození Ježíše 11:50 Sedmihlásky – Loutna česká – Předmluva 12:00 Angelus Domini 12:05 Generální audience Svatého otce 12:40 Putování po evropských kláštřích: Premonstrátský klášter v Averbode, Belgie 13:15 Chůvičky: divadelní spolek Hrozen 15:00 Přejeme si... 15:15 Hermie a jeho přátelé: Buzby a neposlušné děti 15:45 Animované biblické příběhy: Samuel 16:10 Bible pro nejmenší: Jan Křtitel 16:15 Sedmihlásky – Loutna česká – Předmluva 16:25 A.L.T. [P] 17:00 První nešpory ze slavnosti Matky Boží Panny Marie z Baziliky sv. Petra v Římě [L] 18:20 U VÁS aneb Festivalové kukátko (4. díl): Na Silvestra s vámi u nás [P] 19:50 Maktub 21:50 Eva Pilarová – 55 let na scéně: Lucerna Praha [P] 23:30 Adorace a děkovné Te Deum ze Sv. Hostýna [L] 0:00 Mše svatá z baziliky Nanebevzetí Panny Marie na sv. Hostýně [L] 1:20 Novoroční příděvek zaměstnanců televize Noe [P] 1:30 Má vlast: Sv. Kopeček u Olomouce 2:35 Jak potkávat svět (10. díl): S Alfrédem Strejčkem.

Pátek 1. 1. 2016

4:00 Cvrlikání (38. díl): Tomáš Kočko a orchestr 5:10 12krát z Mohelnického dostavníku 2012 6:05 Evangelium: Slavnost Matky Boží Panny Marie 6:15 Poselství svatých: Marie, Matka Ježíšova 6:25 Má vlast (2. díl): Karlštejn 7:25 Noční univerzita: P. Marián Kuffa – Promluva 8:15 ARTBITR – Kulturní magazín (9. díl) 8:25 Putování po evropských kláštřích: Premonstrátský klášter v Averbode, Belgie 9:00 Bible pro nejmenší: Jan Křtitel 9:05 Hermie a jeho přátelé: Zbytečná hádanka 9:30 Animované biblické příběhy: Narodil se Král 10:00 Noční univerzita: Panna Maria učeď-

nice – P. Vojtěch Kodet, ThD., OCarm. 11:00 Mariánské korunovace v dějinách 11:30 Duchovní malby (3. díl): Blahoslavená Panna Maria 12:00 Polední modlitba Sv. otce Františka [L] 12:10 Mauricius – nová hranice 12:35 Ars Vaticana (24. díl) 12:50 Zachraňme kostely (5. díl): Poutní kostel Navštívení Panny Marie ve Skočích u Žlutic 13:10 Přejeme si... 13:25 Velké ticho v Poličanech 13:50 Maktub 15:55 Pražská Loreta 16:20 Harfa Noemova 16:50 Evangelium: Slavnost Matky Boží Panny Marie 17:00 Mše svatá ze Slavnosti Matky Boží Panny Marie z baziliky Santa Maria Maggiore [L] 19:05 Sedmihlásky (86. díl): Maria, Maria 19:10 Hermie a potopa 19:45 Bible pro nejmenší: Ježíš miluje děti 20:00 Svatý Jan Neumann [P] 21:05 Má vlast: Svatý Hostýn 22:20 Chiara Luce Badano – Neobyčejný příběh obyčejné dívky 23:10 Missio magazín: prosinec 2015 0:15 Jak potkávat svět s Petrem Šumníkem 1:35 Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 2. 1. 2016

6:05 Slezská Lilie 2014: koncert Pavla Helana 6:45 Buon giorno s Františkem 7:50 Staňte se solí 8:30 Noeland (12. díl) 8:55 Sedmihlásky – Vyletěla sojka 9:00 Animované biblické příběhy: Samuel 9:25 Hermie a přátelé: Flo show, která způsobila rozruch 10:05 Jesličky svatého Františka 11:20 Můj Bůh a Walter: Svátosti 11:35 Tam, kde již 10 let naplňují dny životem 12:00 Angelus Domini 12:05 Eva Pilarová – 55 let na scéně: Lucerna Praha 13:40 Vatican magazine (842. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 14:15 Přejeme si... 14:35 U VÁS aneb Festivalové kukátko (4. díl): Na Silvestra s vámi u nás 16:00 Svatý Jan Neumann 17:05 Duchovní malby (9. díl): Svatí 17:30 Harfa Noemova [P] 18:00 Hermie a přátelé: Ztracený komárí poklad 18:35 Bible pro nejmenší: Ježíš miluje děti 18:40 Sedmihlásky – Vyletěla sojka 18:45 Hlubinami vesmíru [P] 19:30 V souvislostech (122. díl) [P] 20:00 Kdo chce být milován? 21:35 Osmý den [P] 23:35 V pohorách po horách – Bystrá 23:50 Na druhý pohled 1:20 Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 3. 1. 2016

6:15 Ars Vaticana (24. díl) 6:30 Podobenství (11. díl): Farizeus a celník 7:00 U VÁS aneb Festivalové kukátko (4. díl): Na Silvestra s vámi u nás 8:25 Putování modrou planetou: Kanada BC 9:05 Hermie a přátelé: Kdo tu vlastně řídí? 9:40 Sedmihlásky 9:45 Cirkus Noeland (27. díl): Roberto, Kekulín a vánoční přání 10:30 Mše svatá z kostela sv. Margity Antiochijské Bučany [L] 11:45 ARTBITR – Kulturní magazín (9. díl) 12:00 Polední modlitba Sv. otce Františka [L] 12:20 V souvislostech (122. díl) 12:40 Vezmi a čti: Prosinec 2015 13:00 Muzikanti, hrajte [P] 13:35 Hlubinami vesmíru 14:15 Velké ticho v Poličanech 14:40 Noční univerzita: RNDr. Gabriela Vlková, Th.D. – Vztah svobody a poslušnosti, jak ho reflektuje Starý zákon 16:00 Kdo chce být milován? 17:35 Můj Bůh a Walter: Svátosti 17:55 Sedmihlásky 18:00 Noeland (13. díl) 18:30 Animované biblické příběhy: David a Goliáš 19:00 Zachraňme kostely (11. díl): Kostel sv. Jana Křtitele ve Vroutku a kostel Narození Panny Marie v Kryrech 19:25 Poselství svatých: Svatý Josef 19:35 Přejeme si... [P] 20:00 Bella 21:35 V souvislostech (122. díl) 22:00 Koncert JKO z Gongu 2013 23:10 Ars Vaticana (24. díl) 23:25 Polední modlitba Sv. otce Františka 23:40 Sedm výprav Josefa Vágnera (3. díl): Mezi zebřami 1:10 Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondělí 4. 1. 2016

6:05 Poselství svatých: Svatý Josef 6:15 U NÁS aneb Od címbálu o lidové kultuře (17. díl): Vánoce se Soláněm 7:10 Frano z Malesie 7:35 Přejeme si... 7:50 V pohorách po horách - Bystrá 8:00 Jak potkávat svět (41. díl): S Milošem Bokem 9:25 Poslání sloužit 10:00 Dům ze skla? (7. díl): S biskupem Václavem Malým 11:05 Harfa Noemova 11:30 Vezmi a čti: Prosinec 2015 11:45 Bible pro nejmenší: Ježíš miluje děti 11:50 Sedmihlásky 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] 12:50 Slezská Lilie 2015: Chválová kapela od sv. Filipa a Jakuba ze Zlína 13:25 Trinidad a Tobago: Všichni vy žijzví, pojd'te 14:15 Duchovní malby (9. díl): Svatí 14:45 Noční univerzita: Doc. Pavel Nováček, CSc. - Budoucnost už není, co bývala 16:00 V souvislostech (122. díl) 16:20 Můj Bůh a Walter: Svatosti 16:35 Ars Vaticana (24. díl) 16:50 Putování modrou planetou: Mexiko 17:30 Bratr Prem Bhai 17:40 Salesiáni v Brazílii 18:00 Zachraňme kostely (9. díl): Kostel sv. Petra a Pavla v Bernarticích 18:20 Poděkování otci Werenfriedovi 18:25 Sedmihlásky 18:30 Bible pro nejmenší: Ztracená ovečka 18:35 Elektronická zpravodajství z Vatikánu [P] 19:35 Přejeme si... 20:00 Sedm výprav Josefa Vágnera (4. díl): Návraty domů [L] 21:35 ARTBITR - Kulturní magazín (9. díl) 21:45 Kaplička pana Zemana 21:55 Noční univerzita: RNDr. Gabriela Vlková, Th.D. - Vztah svobody a poslušnosti, jak ho reflektuje Starý zákon 23:15 Vatican magazine (843. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 23:50 Kulatý stůl (189. díl): Milosrdentví 1:20 Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 5. 1. 2016

6:05 Můj Bůh a Walter: Svatosti 6:20 Koncert JKO z Gongu 2013 7:30 Poselství svatých: Svatý Josef 7:40 Hlubinami vesmíru 8:25 V souvislostech (122. díl) 8:45 Krůček po krůčku 9:20 Muzikanti, hrajte 9:55 Vatican magazine (843. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 10:25 Noční univerzita: RNDr. Gabriela Vlková, Th.D. - Vztah svobody a poslušnosti, jak ho reflektuje Starý zákon 11:45 Bible pro nejmenší: Ztracená ovečka 11:50 Sedmihlásky 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Post Scriptum [P] 12:15 Ars Vaticana (24. díl) 12:30 Outdoor Films (45. díl): S Tomášem Roubalem 14:10 V pohorách po horách - Bystrá 14:25 Kulatý stůl (189. díl): Milosrdentví 16:00 Přejeme si... 16:15 Podobenství (12. díl): Fikovník, 1. díl 16:45 Za závojem 17:45 VideoJournal české vědy [P] 18:05 Noeland (13. díl) 18:30 Bible pro nejmenší: Josefův plášť 18:35 Sedmihlásky 18:40 Animované biblické příběhy: David a Goliáš 19:05 Hermie a jeho přátelé: Zbytečná hádanka 19:30 Zpravodajské Noeviny: 5. 1. 2016 [P] 20:00 Buon giorno s Františkem [L] 21:05 Přejeme si... 21:20 Řeckokatolický magazín [P] 21:35 Zpravodajské Noeviny: 5. 1. 2016 22:00 Post Scriptum 22:10 U VÁS aneb Festivalové kukátko (4. díl): Na Silvestra s vámi u nás 23:35 Léta letí k andělům (64. díl): PhDr. ThLic. P. Jaroslav Jáchym Šimek OPraem. - opat želivského kláštera 0:00 Večer chval (50. díl): Adonai 1:15 Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 6. 1. 2016

6:05 Zpravodajské Noeviny: 5. 1. 2016 6:25 Noční univerzita: Doc. Pavel Nováček, CSc. - Budoucnost už není, co bývala 7:35 Mwebare kwija - Klinika v buši 7:50 Vatican magazine (843. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 8:20 Cvrlikání (42. díl): Pozdní sběr 9:30 Ars Vaticana (24. díl) 9:45 Cesta na přehlídku církevních škol 10:00 Mše svatá ze Slavnosti Zjevení Páně z baziliky sv. Petra v Římě [L] 11:45 Bible pro nejmenší: Josefův plášť 11:50 Sedmihlásky - My tři králové jdeme k vám 12:00 Polední modlitba Sv. otce Františka [L] 12:15 Zpravodajské Noeviny: 5. 1. 2016 12:35 Chléb náš vezdejší 12:45 Poselství svatých: Svatý Josef 12:55 Věrní Kristu 14:00 ARTBITR - Kulturní maga-

TELEVIZE
DOBRÝCH ZPRÁV

NOE

■ Vysílání denně 6.00 - 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. - programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

zín (9. díl) 14:10 Léta letí k andělům (61. díl): Jiří Sláma 14:30 Strání - obec pod Javorínou 14:55 Hrdinové víry (5. díl): Matka Vojtěcha 16:00 Zachraňme kostely (9. díl): Kostel sv. Petra a Pavla v Bernarticích 16:20 U VÁS aneb Festivalové kukátko (4. díl): Na Silvestra s vámi u nás 17:45 Můj Bůh a Walter: Mše I. 18:10 Svoboda, kterou nám Bůh dal: Salesiáni v Žepči 18:30 Bible pro nejmenší: Josef otrokem 18:35 Sedmihlásky - My tři králové jdeme k vám 18:45 Řeckokatolický magazín 19:00 Anton Neuwirth - lékař, filozof, humanista 19:30 Terra Santa News: 6. 1. 2016 [P] 20:00 Adorace [L] 21:05 BET LECEM - vnitřní domov (34. díl): Cyril Vasíl' - vatikánský tajemník Kongregace pro východní církve 21:25 Noční univerzita: Prof. PhDr. Petr Fiala, Ph.D., LL.M. - Vzdělanost, školství a česká společnost [P] 22:40 Generální audience Svatého otce 23:10 Děti Haiti 23:30 Duchovní malby (9. díl): Svatí 0:00 Koncert JKO z Gongu 2013 1:05 Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 7. 1. 2016

6:05 VideoJournal české vědy 6:20 Putování modrou planetou: Mexiko 7:00 BET LECEM - vnitřní domov (34. díl): Cyril Vasíl' - vatikánský tajemník Kongregace pro východní církve 7:15 Řeckokatolický magazín 7:30 Krajané z Gerniku 8:10 Terra Santa News: 6. 1. 2016 8:30 Missio magazín: Prosinec 2015 9:35 Podobenství (12. díl): Fikovník, 1. díl 10:10 Kulatý stůl (189. díl): Milosrdentví 11:45 Bible pro nejmenší: Josef otrokem 11:50 Sedmihlásky - My tři králové jdeme k vám 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Generální audience Svatého otce 12:35 Koncert JKO z Gongu 2013 13:45 Poslání sloužit 14:15 Děti Ventanas 14:45 V pohorách po horách - Bystrá 15:00 Muzikanti, hrajte 15:30 Noeland (13. díl) 16:00 Zpravodajské Noeviny: 5. 1. 2016 16:20 Dana & Přátelé (10. díl): David Vogel 16:50 Vatican magazine (843. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 17:20 Harfa Noemova 17:45 Ars Vaticana (25. díl) 18:00 Animované biblické příběhy: David a Goliáš 18:25 Sedmihlásky - My tři králové jdeme k vám 18:30 Bible pro nejmenší: Josef sytí Egypťany 18:40 Hlubinami vesmíru 19:25 Odkaz vysocanských předků 19:30 Zpravodajské Noeviny: 7. 1. 2016 [P] 20:00 Jak potkávat svět (42. díl) [L] 21:25 Putování po evropských kláštřech: Klášter karmelitěk ve Weelde, Belgie 22:00 Pod lampou [P] 0:05 Zpravodajské Noeviny: 7. 1. 2016 0:25 Zachraňme kostely (9. díl): Kostel sv. Petra a Pavla v Bernarticích 0:45 Můj Bůh a Walter: Mše I. 1:05 Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 8. 1. 2016

6:05 Zpravodajské Noeviny: 7. 1. 2016 6:30 Zachraňme kostely (9. díl): Kostel sv. Petra a Pavla v Bernarticích 6:50 Misie slovenských salesiánů v Belgii 7:45 Kurzy Alfa 8:00 Duchovní malby (9. díl): Svatí 8:25 Z Jasně Hory do světa 8:45 Noční univerzita: Prof. PhDr. Petr Fiala, Ph.D., LL.M. - Vzdělanost, školství a česká společnost 10:00 ARTBITR - Kulturní magazín (9. díl) 10:10 Sedm výprav Josefa Vágnera (4. díl): Návraty domů 11:45 Bible pro nejmenší: Josef sytí Egypťany 11:50 Sedmihlásky - My tři králové jdeme k vám 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] 12:50 Ars Vaticana

(25. díl) 13:00 BET LECEM - vnitřní domov (34. díl): Cyril Vasíl' - vatikánský tajemník Kongregace pro východní církve 13:15 Slezská Lilie 2015: Chválová kapela od sv. Filipa a Jakuba ze Zlína 13:50 Cesta k andělům (98. díl): Jiří Krampol 14:45 Staňte se soli 15:20 Putování modrou planetou: Mexiko 16:00 Buon giorno s Františkem 17:05 Pražská Loreta 17:30 Kalvária Nitrianské Pravno 18:10 Zpravodajské Noeviny: 7. 1. 2016 18:30 Bible pro nejmenší: Josefovi bratři 18:35 Sedmihlásky - My tři králové jdeme k vám 18:40 VideoJournal české vědy 18:55 Můj Bůh a Walter: Mše I. 19:20 Putování po evropských kláštřech: Klášter karmelitěk ve Weelde, Belgie 20:00 Kulatý stůl - Bible - jak ji číst? 21:30 Charita Vsetín 21:45 V pohorách po horách - Bystrá 22:00 Hlubinami vesmíru 22:45 Odkaz předků (4. díl): Morávka 22:55 Cvrlikání (42. díl): Pozdní sběr 0:05 Záznak v pralese 0:35 Dana & Přátelé (10. díl): David Vogel 1:05 Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 9. 1. 2016

6:05 BET LECEM - vnitřní domov (34. díl): Cyril Vasíl' - vatikánský tajemník Kongregace pro východní církve 6:20 Dana & Přátelé (10. díl): David Vogel 6:50 Poslání sloužit 7:20 Podobenství (12. díl): Fikovník, 1. díl 7:50 Don Bosco v Angole 8:05 Zpravodajské Noeviny: 7. 1. 2016 8:25 Plavební stupeň Přelouč 8:40 Noeland (13. díl) 9:05 Animované biblické příběhy: David a Goliáš 9:30 Sedmihlásky 9:40 Zachraňme kostely (9. díl): Kostel sv. Petra a Pavla v Bernarticích 10:00 Můj Bůh a Walter: Mše I. 10:20 Buon giorno s Františkem 11:25 Vatican magazine (843. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 12:00 Polední modlitba Sv. otce Františka 12:10 Post Scriptum [P] 12:20 Pod lampou 14:30 Jak potkávat svět (42. díl) 16:00 Terra Santa News: 6. 1. 2016 16:20 Sedm výprav Josefa Vágnera (4. díl): Návraty domů 18:00 Duchovní malby (10. díl): Apokalypsa 18:25 Sedmihlásky - My tři králové jdeme k vám 18:30 Bible pro nejmenší: Josefovi bratři 18:40 Muzikanti, hrajte 19:15 Řeckokatolický magazín 19:30 V souvislostech (123. díl) [P] 20:00 Cesta k andělům (99. díl): Stanislav Novotný [P] 20:50 Škola křesťanského života a evangelizace 21:00 Hudební magazín Mezi pražci [P] 21:45 Post Scriptum 22:00 Kde končí Evropa I.: Balkán: Sarajevo, Bělehrad, Záhřeb 23:00 Písňový koktejl z Mohelnického dostavníku 2013 23:40 VideoJournal české vědy 0:00 Noční univerzita: Doc. Pavel Nováček, CSc. - Budoucnost už není, co bývala 1:10 Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 10. 1. 2016

6:15 Kalvária Nitrianské Pravno 6:50 Podobenství (12. díl): Fikovník, 1. díl 7:20 Putování modrou planetou: Mexiko 8:00 Jak potkávat svět (42. díl) 9:30 Mše svatá ze Sixtinské kaple: Vatikán [L] 11:35 Ars Vaticana (25. díl) 11:45 ARTBITR - Kulturní magazín (9. díl) 12:00 Polední modlitba Sv. otce Františka [L] 12:20 V souvislostech (123. díl) 12:40 Zpravodajský souhrn týdne [P] 13:25 Buon giorno s Františkem 14:30 Muzikanti, hrajte [P] 15:05 Cesta k andělům (99. díl): Stanislav Novotný 16:00 Můj Bůh a Walter: Mše I. 16:20 Noční univerzita: Prof. PhDr. Petr Fiala, Ph.D., LL.M. - Vzdělanost, školství a česká společnost 17:30 Tam, kde již 10 let naplňují dny životem 17:55 Sedmihlásky (3. díl): Já malý přicházím koledovat 18:00 Noeland (14. díl) 18:30 Animované biblické příběhy: Šalomoun 19:00 BET LECEM - vnitřní domov (34. díl): Cyril Vasíl' - vatikánský tajemník Kongregace pro východní církve 19:15 Poselství svatých: Svatý Petr 19:30 Přejeme si... [P] 20:00 Čtvero ročních dob: Antonio Vivaldi 21:10 V souvislostech (123. díl) 21:35 Sedm výprav Josefa Vágnera (4. díl): Návraty domů 23:10 Polední modlitba Sv. otce Františka 23:20 Ars Vaticana (25. díl) 23:30 VideoJournal české vědy 23:50 Zambijský Bambo 0:20 Zpravodajský souhrn týdne 1:00 Noční repríza dopoledních pořadů.

Liturgická čtení

Neděle 20. 12. – 4. neděle adventní

1. čt.: Mich 5,1-4a

Ž 80(79),2ac+3b.15-16.18-19

Odp.: 4 (*Pane, Bože, obnov nás, rozjasni svou tvář, a budeme spaseni.*)

2. čt.: Žid 10,5-10

Ev.: Lk 1,39-45

Pondělí 21. 12. – připomínka sv. Petra Kanisia

1. čt.: Pís 2,8-14 nebo Sof 3,14-18a

Ž 33(32),2-3.11-12.20-21

Odp.: 1a.3a (*Radujte se, spravedliví, z Hospodina, zpívejte mu píseň novou.*)

Ev.: Lk 1,39-45

Úterý 22. 12. – ferie

(v českobudějovické diecézi: svátek Výročí posvěcení katedrály)

1. čt.: 1 Sam 1,24-28

1 Sam 2,1,4-5.6-7.8abcd

Odp.: srov. 1a (*Srdce mé jásá v Bohu, mém Spasiteli.*)

Ev.: Lk 1,46-56

Středa 23. 12. – připomínka

sv. Jana Kentského

1. čt.: Mal 3,1-4.23-24

Ž 25(24),4-5ab.8-9.10+14

Odp.: Lk 21,28 (*Vzpřimte se a zdvihněte hlavu, protože se blíží vaše vykoupění.*)

Ev.: Lk 1,57-66

Čtvrtek 24. 12. – ferie (ráno)

1. čt.: 2 Sam 7,1-5.8b-12.14a.16

Ž 89(88),2-3.4-5.27+29

Odp.: srov. 2a (*O tvém milosrdenství, Hospodine, na věky budu zpívat.*)

Ev.: Lk 1,67-79

večer:

1. čt.: Iz 62,1-5

Ž 89(88),4-5.16-17.27+29

Odp.: 2a (*Na věky chci zpívat o Hospodinových milostech.*)

2. čt.: Sk 13,16-17.22-25

Ev.: Mt 1,1-25

v noci:

1. čt.: Iz 9,1-3.5-6

Ž 96(95),1-2a.2b-3.11-12.13

Odp.: Lk 2,11 (*Dnes se nám narodil Spasitel, Kristus Pán.*)

2. čt.: Tit 2,11-14

Ev.: Lk 2,1-14

za svítání:

1. čt.: Iz 62,11-12

Ž 97(96),1+6.11-12

Odp.: *Světlo dnes zazáří nad námi, neboť se nám narodil Pán.*

2. čt.: Tit 3,4-7

Ev.: Lk 2,15-20

Pátek 25. 12. – slavnost Narození Páně

1. čt.: Iz 52,7-10

Ž 98(97),1,2-3ab.3cd-4.5-6

Odp.: 3c (*Uzřely všechny končiny země spásu našeho Boha.*)

2. čt.: Žid 1,1-6

Ev.: Jan 1,1-18

Sobota 26. 12. – svátek sv. Štěpána

1. čt.: Sk 6,8-10; 7,54-60

Ž 31(30),3cd-4.6+8ab.16bc-17

Odp.: 6a (*Do tvých rukou, Hospodine, svěruji svého ducha.*)

Ev.: Mt 10,17-22

BREVIÁŘ PRO LAIKY

19. – 26. PROSINCE 2015

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 20. 12.		PO 21. 12.		ÚT 22. 12.		ST 23. 12.		ČT 24. 12.		PÁ 25. 12.		SO 26. 12.	
Antifona	122	131	122	131	122	131	122	131	122	131	154	167	1617	1832
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	122	131	122	131	122	131	122	131	122	131	154	167	1617	1833
Antifony	116	124	124	134	125	134	125	134	150	163	160	174	1618	1833
Žalmy	1137	1264	1152	1280	1167	1297	1183	1313	1199	1331	813	914	813	914
Krátké čtení a zpěv	116	125	139	152	143	155	146	159	150	163	161	174	1618	1834
Antifona k Zach. kantiku	117	125	140	152	143	156	146	159	150	163	161	175	1619	1834
Prosby	117	125	140	152	143	156	147	159	150	163	161	175	1619	1834
Závěrečná modlitba	117	126	140	153	143	156	147	160	151	164	162	175	1619	1835
Modlitba během dne:														
Hymnus	123	133	123	133	123	133	123	133	123	133	155	168	155	168
Antifony	124	133	124	133	124	133	124	133	124	133	156	169	156	169
Žalmy	1142	1269	1157	1286	1172	1302	1188	1319	1204	1336	162	176	1234	1370
Krátké čtení	118	126	141	153	144	157	147	160	151	164	164	178	1619	1835
Závěrečná modlitba	117	126	140	153	143	156	147	160	151	164	164	179	1619	1835
Nešpory:														
Hymnus	121	130	121	130	121	130	121	130	121	130	157	170	153	166
Antifony	114	123	119	128	124	134	125	134	125	134	157	170	165	185
Žalmy	1133	1259	1146	1274	1161	1291	1177	1308	1193	1324	157	171	165	181
Kr. čtení a zpěv	115	123	119	128	142	154	145	158	148	161	159	172	167	183
Ant. ke kant. P. M.	135	147	139	151	142	154	145	158	149	162	159	173	168	183
Prosby	115	123	119	128	142	155	145	158	149	162	159	173	168	183
Záv. modlitba	117	126	117	126	140	153	143	156	147	160	160	174	168	184
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1238	1374	1242	1379

Sestry premonstrátky ze Svatého Kopečka u Olomouce Vás srdečně zvou na **duchovní obnovu na téma „PROJÍT BRÁNOU MILOSRDNÉHO SRDCE JEŽIŠOVA“**, která má přímou souvislost se Svatým rokem milosrdenství, vyhlášeným papežem Františkem. Duchovní obnova se uskuteční **ve dnech 2.-3. ledna 2016**. Program začíná v sobotu v 9 hodin mší svatou v bazilice Navštívení Panny Marie a pokračuje v Norbertinu (vede S. Siarda L. Trochtová). Zakončení je v neděli ve 13 hodin. Z důvodu omezené kapacity **je nutné se přihlásit do 21. prosince 2015** na e-mail info@premonstratky.cz nebo na tel. 733 755 836.

Prodáváme PUZZLE BETLÉMA 260-920 DÍLKŮ. Cena s poštovným je 150, 280 a 400 Kč. **Objednávky:** Římskokatolická farnost Třebíč-město, Martinské nám. 87/20, 674 01 Třebíč • e-mail: trecicmartin@volny.cz • tel. 728 133 220. Více na <http://mujweb.cz/trecicmartin>.

Liturgická čtení

Neděle 27. 12. – svátek Svaté rodiny Ježíše, Marie a Josefa

1. čt.: Sir 3,3-7.14-17a (řec. 2-6.12-14)

Ž 128(127),1-2.3.4-5

Odp.: 1 (*Blaze každému, kdo se bojí Hospodina, kdo kráčí po jeho cestách.*)

2. čt.: Kol 3,12-21

nebo:

1. čt.: 1 Sam 1,20-22.24-28

Ž 84(83),2-3.5-6.9-10

Odp.: 5a (*Blaze těm, kdo přebývají v tvém domě, Bože.*)

2. čt.: 1 Jan 3,1-2.21-24

Ev.: Lk 2,41-52

Pondělí 28. 12. – svátek sv. Mladětek

1. čt.: 1 Jan 1,5-2,2

Ž 124(123),2-3.4-5.7b-8

Odp.: 7a (*Naše duše vyvázla jako pták z ptáčníkovy léčky.*)

Ev.: Mt 2,13-18

Úterý 29. 12. – připomínka sv. Tomáše Becketa

1. čt.: 1 Jan 2,3-11

Ž 96(95),1-2a.2b-3.5b-6

Odp.: 11a (*Radujte se, nebesa, zajásej, země!*)

Ev.: Lk 2,22-35

Středa 30. 12. – šestý den v oktávě Narození Páně

1. čt.: 1 Jan 2,12-17

Ž 96(95),7-8a.8b-9.10

Odp.: 11a (*Radujte se, nebesa, zajásej, země!*)

Ev.: Lk 2,36-40

Čtvrtek 31. 12. – připomínka sv. Silvestra I.

1. čt.: 1 Jan 2,18-21

Ž 96(95),1-2.11-12.13

Odp.: 11a (*Radujte se, nebesa, zajásej, země!*)

Ev.: Jan 1,1-18

večer:

1. čt.: Gn 1,14-18 nebo Nm 6,22-27

Ž 8,2a+4-5.6-7.8-9

Odp.: 2a (*Hospodine, náš Pane, jak podivuhodné je tvé jméno po celé zemi!*)

2. čt.: 1 Kor 7,29-31 nebo Jak 4,13-15

Ev.: Mt 6,31-34 nebo Lk 12,35-40

Pátek 1. 1. – slavnost Matky Boží, Panny Marie

1. čt.: Nm 6,22-27

Ž 67(66),2-3.5.6+8

Odp.: 2a (*Bože, buď milostiv a žehnej nám!*)

2. čt.: Gal 4,4-7

Ev.: Lk 2,16-21

Sobota 2. 1. – památka sv. Basila Velikého a Řehoře Naziánského

1. čt.: 1 Jan 2,22-28

Ž 98(97),1.2-3ab.3cd-4

Odp.: 3cd (*Uzřely všechny končiny země spásu našeho Boha.*)

Ev.: Jan 1,19-28

V kostele sv. Vavřince v Rumburku je od začátku adventu k vidění KLÁŠTERNÍ BETLÉM. Jesličky vyřezané těmi nejlepšími řezbáři Šluknovska pochází z roku 1922. Třiaadvadesát let starý betlém se staví na ploše o rozloze 20 m² v postranní kapli sv. Antonína Paduánského v klášterním kostele sv. Vavřince. Betlém v orientálním stylu pořídili řeholníci z rumburského kapucinského kláštera. Klášterní betlém je přístupný během otevírací doby Lorety Rumburk **do 2. 2. 2016, od úterý do soboty mezi 9.00 – 16.00 hod.** Jeho návštěva je součástí prohlídkového okruhu v Loretě Rumburk. Vstupné je 50 a 25 Kč, děti do 6 let mají vstup zdarma. O vánočních svátcích je možné betlém zhlédnout **v sobotu 26. 12. 2015 od 14.00 do 17.00 hod. a dále v neděli 27. 12. a v pondělí 28. 12. 2015 mezi 14.00 – 16.00 hod.** Vstupné o Vánocích je dobrovolné. Betlém v kostele sv. Vavřince v Rumburku zpřístupňuje Římskokatolická farnost – děkanství Rumburk.

Ti, kdo se chtějí za klášterní betlém vypravit opakovaně a vidět všechny jeho proměny, by si měli uschovat vstupenku z první návštěvy rumburské Lorety. Poté, co se prokážou vstupenkou a získají razítko, si v lednu při druhé a třetí návštěvě prohlédnou betlém zdarma.

Více informací sdělí:

Klára Mágrová, GSM +420 724 072 525, loreta.rumburk@seznam.cz.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

26. PROSINCE 2015 – 2. LEDNA 2016

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 27. 12.		PO 28. 12.		ÚT 29. 12.		ST 30. 12.		ČT 31. 12.		PÁ 1. 1.		SO 2. 1.	
Antifona	170	186	1624	1840	154	167	154	167	154	167	193	211	1734	1953
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	171	187	1625	1840	154	167	154	167	154	167	193	212	1734	1953
Antifony	171	187	1625	1841	180	197	184	201	188	206	195	213	906	1014
Žalmy	813	914	813	914	813	914	813	914	813	914	813	914	906	1014
Krátké čtení a zpěv	172	188	1625	1841	180	197	185	202	188	206	195	213	1735	1954
Antifona k Zach. kantiku	172	188	1626	1841	181	198	185	202	189	206	195	213	1275	1413
Prosby	172	188	1626	1842	181	198	185	202	189	207	195	214	1724	1943
Závěrečná modlitba	173	189	1626	1842	181	198	185	203	190	207	196	214	1275	1414
Modlitba během dne:														
Hymnus	155	168	155	168	155	168	155	168	155	168	155	168	155	168
Antifony	156	169	156	169	156	169	156	169	156	169	156	169	156	169
Žalmy	818	919	833	935	849	953	863	968	879	985	1265	1403	911	1019
Krátké čtení	173	190	1627	1843	182	199	186	203	190	208	196	215	206	226
Závěrečná modlitba	173	189	1626	1842	181	198	185	203	190	207	196	214	206	225
Nešpory:														
	SO 26. 12.													
Hymnus	153	166	153	166	153	166	153	166	153	166	191	209	197	216
Antifony	169	185	174	191	165	180	165	180	165	180	192	210	198	216
Žalmy	1649	1866	1661	1878	165	181	165	181	165	181	1649	1866	1661	1878
Kr. čtení a zpěv	169	185	175	191	179	196	183	200	187	204	192	210	199	217
Ant. ke kant. P. M.	170	185	175	191	179	196	183	200	187	205	192	210	199	217
Prosby	170	186	175	192	179	196	183	200	187	205	193	211	199	217
Záv. modlitba	173	189	173	189	180	197	181	198	185	203	196	214	196	214
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1238	1374	1242	1379	1238	1374	1238	1374	1242	1379

DUCHOVNÍ CVIČENÍ NA VELEHRADĚ 2016

KNĚŽSKÉ EXERCICIE: • 21. 2. – 26. 2. *Mons. Vojtěch Šíma* • 9. 10. – 14. 10. *P. Marek Dunda*
 • 16. 10. – 21. 10. *P. Jacques Philippe* • 23. 10. – 28. 10. *P. Vojtěch Kodet O.Carm.*
 • 13. 11. – 18. 11. *P. Vojtěch Kodet O.Carm.*

28. 1. – 31. 1.	Duchovní cvičení pro všechny, kteří přijali svátosti církve v dospělosti	<i>P. Vítězslav Řehulka</i>
5. 2. – 7. 2.	Duchovní obnova pro starší birmovance	<i>P. Radim Kuchař</i>
16. 2. – 19. 2.	Duchovní cvičení pro zaměstnance Charity	<i>P. Bohumír Vitásek</i>
19. 2. – 21. 2.	Víkendová duchovní obnova pro všechny, kteří pečují o kostel (+ praktická část pro aranžéry květin)	<i>Mons. Vojtěch Šíma</i>
26. 2. – 28. 2.	Rekolekce pro katechety a animátory farních společenství	<i>Mons. Pavel Posád</i>
4. 3. – 6. 3.	Duchovní cvičení (nejen) pro členy Matice svatoantonínské	<i>P. Jan Szkandera</i>
11. 3. – 13. 3.	Duchovní cvičení pro kostelníky a akolyty	<i>Mons. Vojtěch Šíma</i>
14. 3. – 16. 3.	Duchovní cvičení pro kostelníky a akolyty	<i>Mons. Vojtěch Šíma</i>
18. 3. – 20. 3.	Víkend pro seniory (Centrum pro rodinu)	<i>P. Stanislav Peroutka SJ</i>
2. 6. – 5. 6.	Duchovní obnova na téma „Moje setkání s milosrdným Ježíšem“	<i>P. Vladimír Kasan OSB</i>
5. 6. – 11. 6.	Duchovní cvičení pro řeholní sestry	<i>P. Jan Gacík SDB</i>
17. 7. – 21. 7.	Duchovní cvičení pro všechny	<i>Mons. Aleš Opatrný</i>
21. 7. – 24. 7.	Duchovní cvičení pro lékaře a zdravotníky	<i>Mons. Aleš Opatrný</i>
17. 7. – 21. 7.	Duchovní cvičení pro všechny	<i>P. Miloslav Kabrda SDB</i>
7. 8. – 11. 8.	Duchovní cvičení pro pedagogy a katechety	<i>Mons. Aleš Opatrný</i>
14. 8. – 17. 8.	Duchovní cvičení pro varhaníky a chrámové zpěváky	<i>P. Marcel Javora</i>
21. 8. – 25. 8.	Duchovní cvičení pro všechny	<i>P. Antonín Dąbrowski OFM</i>
21. 8. – 26. 8.	Duchovní cvičení pro vysokoškoláky	<i>P. Michal Altrichter SJ</i>
4. 9. – 7. 9.	Duchovní cvičení pro všechny	<i>P. Miloslav Kabrda SDB</i>
14. 10. – 16. 10.	Víkend pro seniory (Centrum pro rodinu)	<i>P. Stanislav Peroutka SJ</i>
21. 10. – 23. 10.	Víkend gregoriánského chorálu	<i>lektor – Jiří Hodina</i>
24. 11. – 27. 11.	Adventní duchovní cvičení	<i>Mons. Vojtěch Šíma</i>
27. 11. – 1. 12.	Adventní duchovní cvičení	<i>P. Antonín Dąbrowski OFM</i>
30. 12. – 1. 1.	Duchovní obnova formou večeradla	<i>Jáhen Jiří Maxa, P. Štěpán Filip OP</i>

Bližší informace naleznete na www.stojanov.cz.

Příhlášky posílejte na adresu: Římskokatolická duchovní správa Stojanov, Salašská 62, 687 06 Velehrad,
 tel.: 572 571 420, 733 741 896, e-mail: velehrad@stojanov.cz

Liturgická čtení

Neděle 3. 1. – 2. neděle po Narození Páně

1. čt.: Sir 24,1–4.12–16 (řec. 1–2.8–12)
 Ž 147,12–13.14–15.19–20
 Odp.: Jan 1,14 (*Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Nebo: Aleluja.*)
 2. čt.: Ef 1,3–6.15–18
 Ev.: Jan 1,1–18

Pondělí 4. 1. – ferie

1. čt.: 1 Jan 3,7–10
 Ž 98(97),1.7–8.9
 Odp.: 3cd (*Uzřely všechny končiny země spásu našeho Boha.*)
 Ev.: Jan 1,35–42

Úterý 5. 1. – ferie

1. čt.: 1 Jan 3,11–21
 Ž 100(99),1–2.3.4.5
 Odp.: 1 (*Plešejte Hospodinu, všechny země!*)
 Ev.: Jan 1,43–51

Středa 6. 1. – slavnost Zjevení Páně

1. čt.: Iz 60,1–6
 Ž 72(71),1–2.7–8.10–11.12–13
 Odp.: srov. 11 (*Budou se ti, Hospodine, klanět všechny národy země.*)
 2. čt.: Ef 3,2–3a.5–6
 Ev.: Mt 2,1–12

Čtvrtek 7. 1. – nezávazná památka sv. Rajmunda z Peñafortu

1. čt.: 1 Jan 3,22–4,6
 Ž 2,7b–8.10–11
 Odp.: 8a (*Dám ti v majetek národy.*)
 Ev.: Mt 4,12–17.23–25

Pátek 8. 1. – ferie

1. čt.: 1 Jan 4,7–10
 Ž 72(71),1–2.3–4ab.7–8
 Odp.: srov. 11 (*Pane, budou se ti klanět všechny národy země.*)
 Ev.: Mk 6,34–44

Sobota 9. 1. – ferie

1. čt.: 1 Jan 4,11–18
 Ž 72(71),1–2.10.12–13
 Odp.: srov. 11 (*Pane, budou se ti klanět všechny národy země.*)
 Ev.: Mk 6,45–52

BREVIÁŘ PRO LAIKY

2. – 9. LEDNA 2016

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 3. 1.		PO 4. 1.		ÚT 5. 1.		ST 6. 1.		ČT 7. 1.		PÁ 8. 1.		SO 9. 1.	
Antifona	154	167	154	167	154	167	226	248	226	248	226	248	226	248
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	154	167	154	167	154	167	226	248	226	248	226	248	226	248
Antifony	201	220	935	1046	950	1062	233	255	981	1097	998	1115	1014	1132
Žalmy	921	1030	936	1046	950	1063	813	914	981	1097	998	1115	1014	1132
Krátké čtení a zpěv	201	220	211	232	215	236	233	255	241	264	244	268	247	272
Antifona k Zach. kantiku	202	220	212	232	215	236	233	256	241	264	245	268	248	272
Prosby	202	221	212	232	215	236	233	256	241	265	245	269	248	272
Závěrečná modlitba	202	221	212	233	216	237	234	257	242	265	245	269	248	273
Modlitba během dne:														
Hymnus	155	168	155	168	155	168	227	249	227	249	227	249	227	249
Antifony	156	169	156	169	156	169	228	250	228	250	228	250	228	250
Žalmy	926	1036	940	1052	955	1068	235	257	987	1103	1004	1121	1019	1138
Krátké čtení	203	221	213	233	216	237	237	259	242	266	245	269	249	273
Závěrečná modlitba	202	221	212	233	216	237	234	257	242	265	245	269	248	273
Nešpory:														
SO 2. 1.														
Hymnus	153	166	153	166	153	166	229	251	225	247	225	247	225	247
Antifony	200	218	203	222	945	1057	230	252	238	260	992	1109	1009	1126
Žalmy	916	1025	930	1040	945	1057	230	252	238	261	992	1109	1009	1126
Kr. čtení a zpěv	200	219	204	223	214	234	231	254	239	262	243	267	246	271
Ant. ke kant. P. M.	200	219	204	223	214	235	232	254	240	263	243	267	247	271
Prosby	201	219	204	223	214	235	232	254	240	263	243	267	247	271
Záv. modlitba	202	221	202	221	212	233	234	257	234	257	242	265	245	269
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1238	1374	1242	1379	1257	1395	1260	1398

Z JINÝCH NAKLADATELSTVÍ

**NEDOČKAVÝ MOTÝLEK • ŘÍKANKY
A HÁDANKY PRO NEJMENŠÍ DĚTIČKY**

*Text Zdenka Nováková • Ilustrace Lucie
Surovcová Lysáková*

Nádherně ilustrovaná kniha říkanek a hádanek pro nejmenší děti potěší všechny předškoláky. Pociví jejich paměť, představivost i výslovnost. Tématem básniček a hádanek je kromě přírodního světa zvířátek, květin, hub nebo stromů a jejich plodů také svět kolem nás.

*Martin Leschinger - Flétna
Váz., 172x240 mm, křídový papír, 48 stran, 125 Kč*

HLEDÁNÍ

Scénář Eric Heuvel, Ruud van der Rol, Lies Schippers

*• Ilustrace Eric Heuvel • Z nizozemštiny přeložila Magda
de Bruin Hübllová • Redakce Jana Sieberová*

Ester jede na návštěvu na statek, kde se jako židovská dívka za druhé světové války ukrývala. Zažila tam něco hrozného. Ester chce zjistit, jak to tehdy s pomocníky a dalšími obyvateli úkrytu dopadlo. Esteriny rodiče zavraždili v Osvětimi. Nic bližšího o tom neví. Pak ale vystopuje její vnuk Daniel přes internet Boba, syna jejich bývalých sousedů. Bob byl v Osvětimi s Esterinými rodiči a až do poslední chvíle s jejím otcem. Ester je z jeho vyprávění hluboce otřesena. Vypráví své dávné kamarádce Heleně, jak moc se jí vždycky po rodičích stýskalo. Ani jejich tváře si už skoro nedokáže vybavit. Ale vtom si Helena na něco vzpomene... Více v tomto komiksu.

*Triáda • Brož., 210x280 mm,
křídový papír, 62 stran, 159 Kč*

O DOBRÉ PANÍ ZDISLAVĚ

*Nakreslila a graficky upravila S. M. Česlava Talafantová OP
• Text Přemysl Rut • Předmluva fra Dominik Duka OP
a P. Bernard M. Špaček OP*

Půvabná publikace o svaté Paní Zdislavě, která vyšla u příležitosti 750. výročí jejího úmrtí. Sestra Česlava Talafantová OP vykreslila zdislavskou legendu nevšedním způsobem, který upoutá nejen malé čtenáře, ale i dospělé. Kreslená legenda v této knize dostala poetický doprovod, který napsal Přemysl Rut.

*Jiří Brauner - Kartuziánské
nakladatelství a vydavatelství
Váz., 170x300 mm,
křídový papír, 32 stran, 159 Kč*

UMÍME SE MODLIT?

Tomáš Špidlík • Odpovědná redaktorka Luisa Karczubová

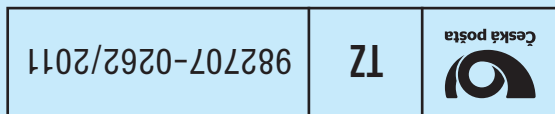
Modlitba je rozhovor duše s Bohem. Ale je také účastí na „rozhovoru“, který od věčnosti vedou tři Božské Osoby mezi sebou. Tedy i naše modlitba se obrací k Bohu Otci skrze Syna v Duchu Svatém. Je to náš výstup, který odpovídá sestupu milosti. Tomáš Špidlík v této knížce odpovídá na otázky: Co je modlitba? Ke komu se modlíme? Je třeba vnějšího gesta? Ústní modlitba, její druhy. O co Boha prosit? Co znamená rozjímání? Kdo vede kontemplativní život? Můžeme se modlit stále?

*Refugium Velehrad-Roma s.r.o.
Čtvrté vydání
Brož., A6, 72 stran, 40 Kč*

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1